עיריית רמת-גן

ישיבת מועצה מן המניין מס׳ 21

מיום שלישי, י״ב בכסלו תש״ף (10.12.2019)

באולם ישיבות מועצת העיר

משתתפים: מר ליעד אילני – מ"מ רה"ע, מר אדם קניגסברגר – סגן רה"ע, עו"ד רועי ברזילי – סגן רה"ע, עו"ד מנחם דוד – סגן רה"ע, מר צחי זליכה – המשנה לרה"ע, עו"ד גלעד שריר – המשנה לרה"ע, גב' מירה שנן – יו"ר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר, עו"ד זוהר ישרים – חבר מועצת העיר, גב' הגר יעקב – חברת מועצת העיר, גב' עדנה וידל – חברת מועצת העיר, מר ישראל זרי – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, מר איצ'ה שחם – חבר מועצת העיר, מר טילמן עזריאל יונה – חבר מועצת העיר, מר חגי אשר – חבר מועצת העיר, מר אביהוא בן משה – חבר מועצת העיר, מר משה רווח – המשנה לרה"ע, עו"ד חיה מנע – חברת מועצת העיר, מר שמואל לרמן – חבר מועצת העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – חברת מועצת העיר.

חסרים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, אדר' רננה ירדני גולן – חברת מועצת העיר.

נוכחים: גב' רחלי מרום – מנכ"לית העירייה, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל בורסה וקידום עסקים, רו"ח גלית שנייידר – גזברית העירייה, אינג' סיגל חורש – סגנית מהנדסת העיר, עו"ד סהר פינטו – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, עו"ד עינב בר כהן – רמ"ט ראש העיר, גב' לבנת נזרי – מנהלת אגף קש"ת ודוברת העירייה, גב' נירית חן – סגנית מנהלת אגף קש"ת, גב' אורית איתיאל – מנהלת אגף החינוך, מר קובי נח – מנהל אגף מחשוב ומערכות מידע, עו"ס גילה טאושטיין – מנהלת האגף לשירותים חברתיים, מר שמוליק פרקש – מנהל אגף משאבי אנוש, גב' מירב שוורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' ליה פרנקל – עוזרת רה"ע ומנהלת לשכת התאגידים העירוניים, גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון וארגון עירוני, מר ליר לוי – משקיף צעיר, גב' אורית אמיתי – משקיפה מטעם תושבים עם צרכים מיוחדים.

מוזמנים נוספים: מר רוי שפירא – עוזר מנכ"לית העירייה, אדר' אביעד פיניו – מנהל לשכת ראש העיר, מר רוני יהודה – עוזר ראש העיר, מר גבריאל לוי – עוזר ראש העיר, גב' חני קורל – לשכת ראש העיר, גב' בשמת שמואלי – סגנית גזברית העירייה ומנהלת התקציב הרגיל.

סדר יום:

הקראת פרק תהילים.

עדכון:
בנושא יום הזכויות הבינלאומי לאנשים עם מוגבלות מאת הגב' אורית אמיתי .

1. שאילתות:
א. שאילתה של מר אביהוא בן משה חבר מועצת העיר בנושא:
"הצהרת הון למשרד הפנים"
ב. שאילתה של מר אביהוא בן משה חבר מועצת העיר בנושא:
"חנות הקולה מבגדד רחוב מלכי צדק 25"

2. הצעות לסדר:
א. הצעה לסדר של מר חגי אשר חבר מועצת העיר בנושא:
"הבטחת תקיים פרק ב"
ב. הצעה לסדר של עו"ד אביבית מאור נמרודי חברת מועצת העיר בנושא:
"נקודה למחשבה פרק 6"
ג. הצעה לסדר של מר אביהוא בן משה חבר מועצת העיר בנושא:
"המתפכחים פרק ב"
ד. הצעה לסדר של עו"ד זוהר ישרים חבר מועצת העיר בנושא:
"שאלה של סדרי עדיפויות"

3. סדר יום:
א. כספים:

1. חידוש מסגרת אשראי לזמן קצר לעירייה לשנת הכספים 2020 בסך כולל של 25,000,000 ש"ח, וזאת כנגד משכון ההכנסות העצמיות של העירייה על פי הפירוט הבא:

בנק לאומי - 15,000,000 ש"ח

בנק הפועלים - 10,000,000 ש"ח

2. אישור רשימה מס' 6 - שינויים בתקציב הרגיל.

ב. אישור עבודה נוספת בהוראה למוסד אקדמי לאדר' אפרת סידון - אדר' באגף התכנון באגף הנדסה.
ג. אישור פרוטוקול ועדת יקיר העיר מיום 3.11.2019.
ד. ועדות חובה:
1) ועדת שימור אתרים:

א. מינוי מר אדם קניגסברגר סגן רה"ע כיו"ר הוועדה במקום מר כרמל שאמה הכהן רה"ע.
ב. מינוי עו"ד רועי ברזילי סגן רה"ע כחבר בוועדה במקום מר אדם קניגסברגר סגן רה"ע.

2) ועדת מכרזים:
א. מינוי מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר כחבר נוסף בוועדה.
ב. מינוי עו"ד זוהר ישרים חבר מועצת העיר כחבר נוסף בוועדה.

3) ועדת כספים:
מינוי עו"ד זוהר ישרים חבר מועצת העיר כחבר בוועדה במקום מר צחי זליכה המשנה לרה"ע.

4) ועדת המשנה לתכנון ובניה:
א. ביטול מינוי של מר צחי זליכה משנה לרה"ע כחבר בוועדה.
ב. ביטול מינוי של עו"ד חיה מנע חברת הנהלת העיר כחברה בוועדה.

ה. ועדות רשות:

1) ועדת שילוט:
מינוי מר אייל הנדין ראש מדור בטיחות אש - כב"א כחבר בוועדה.

2) הוועדה לבחירת פסלים ואלמנטים במרחב הציבורי:
מינוי אדר' אביעד פניו ראש לשכת רה"ע כחבר בוועדה.

ו. תאגידים:

1) החברה הכלכלית:
מינוי של אייל קורן, סגן הגזברית ומנהל תקציב הפיתוח במקום רו"ח שרון גולדמן מוטליס, סגנית הגזברית וחשבת העירייה.

3) חברת המרכז הזואולוגי ר"ג בע"מ (ספארי):
אישור הארכת הכהונה (לתקופה שנייה) של רו"ח שגיא דמתי.

ז. הודעה אישית מטעם ליר לוי - משקיף צעיר.

גב' מירה שנן: ישיבת מועצה מן המניין מספר 21. אנחנו נתחיל בהקראת פרק תהילים, מר דוד מנחם, בבקשה.

מר חגי אשר: הרב דוד מנחם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כב' הרב.

מר יונה טילמן: הוא לא רב, אולי הוא רב...

עו"ד דוד מנחם: איזה צדיקים האופוזיציה.

גב' מירה שנן: טוב, קדימה, קדימה.

עו"ד דוד מנחם: אבי בית, אשרייך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הצדיקה אביבית, בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: את צדיקה. חגי גם אמר.

מר חגי אשר: די, נו. יש פה היו סיכוי לנהל מועצה ענייניית?

- עו"ד דוד מנחם, קורא מתוך ספר תהילים פרק מ"י -

* עדכון בנושא יום הזכויות הבינלאומי לאנשים עם מוגבלות מאת הגב' אורית אמיתי .

גב' מירה שנן: תודה רבה. אני עוברת לסדר היום. עדכון בנושא יום הזכויות הבינלאומי לאנשים עם מוגבלות. גב' אורית אמיתי,

בבקשה. נעשה ניסיון לא לסגור לאף אחד.

<u>גב' אורית אמיתי:</u> ברשות כבוד ממלא מקום ראש העיר, יו"ר מועצת העיר, כל המכובדים. קודם כל, אתם יכולים לראות ברקע עוד רגע את הקמפיין שהוקרן במסכים הדיגיטליים בשבוע שעבר ברחבי העיר, לציון יום הזכויות הבינלאומי לאנשים עם מוגבלות.

ביום שלישי שעבר, 3.12.19, ציינו בארץ ובעולם את יום הזכויות הבינלאומי לאנשים עם מוגבלות, ולרגל ציון היום ביקשתי לדבר היום במועצה. והפעם ברשותכם, אני אדבר בנימה אישית.

אני אמא ל-5 ילדים. הקטן שלי האהוב כל כך, הוא דוד רפאל, הוא ילד מקסים בן 6.5, עם מוגבלות שכלית התפתחותית שלומד בגן מחוץ לעיר. לידת ילד עם צרכים היא ללא ספק נקודת מפנה במשפחה. בתחילה יש בה חוויית אבל על אובדן החלום ללידת ילד בריא. ההתמודדות מורכבת ונוגעת למעגלים מאוד רבים. קודם כל, ההתמודדות האישית, ההתמודדות המשפחתית הגרעינית המורחבת, החברים, השכונה, הקהילה ומקום העבודה.

לצד זה, ההתמודדות עם הבירוקרטיה, מימוש זכויות שלרוב אינן ידועות או מונגשות, וגם כשידועות, לעיתים עייפות החומר מקשה על מימושן. משפחות ואנשים עם מוגבלות, חווים לעיתים שהצרכים שלהם שקופים ונאלצים להילחם על כל זכות, למרות שהיא מוקנית להם על פי דין. משפחות רבות מתקשות להתמודד עם הבשורה, וקורסות תחת הנטל המשפחתי והכלכלי ולעיתים מתפרקות.

אך לידת ילד מיוחד יכולה להיות גם מתנה, הזדמנות לצמיחה ולגילוי כוחות חדשים ועוצמות נפש שלא היו ידועות, לא לנו כהורים ולא ליתר בני המשפחה.

לפני כמה זמן, הבן שלי בן 14, שלומד פה בישיבה התיכונית ברמת גן, סיפר שלקראת שיחה אישית עם הרב, חילקו שאלון עם כל מיני שאלות, ואחת השאלות הייתה 'מי הדמות שהכי השפיעה עליך בחיים'. הבן שלי בחר לציין את אח שלו, הילד עם הצרכים המיוחדים, שאיתו הוא חולק את החדר ושעליו הוא השפיע מאוד לטובה.

לגדל ילד עם צרכים מיוחדים, זו ריצת מרתון של עד 120 שנה, כאשר על הכתפיים רובצת הדאגה התמידית מה יהיה אחרי 120 שנה שלנו. מי ישמור על הילד הזה, מי יהיה שם בשבילו, מי יעטוף אותו באהבה ובכבוד, כמו שאנחנו התאמצנו כל השנים.

כמידי שנה, לרגל יום הזכויות הבינלאומי, פורסמו החודש נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, שמציגים נתונים שונים אודות אנשים עם מוגבלות. אמנם עברנו כברת דרך משמעותית ב-20 השנה האחרונות מאז חוקק חוק שוויון זכויות לאנשים עם מובלות, אך עדיין הנתונים מראים על אחוזי אבטלה גבוהים בקרב אנשים עם מוגבלות, שאגב מדובר בהפסד משקי של 5 מיליארד ₪. אחוזים נמוכים בקרב הזכאים לתעודות בגרות ואקדמאיים שהם אנשים עם מוגבלות. בדידות רבה וקשיים חברתיים שונים הנובעים בעיקר מסטיגמות ודעות קדומות הרווחות בחברה.

לפני כמה שנים כשהכנסת ציינה את יום הזכויות הבינלאומי, השתתפתי בדיון שהתקיים בוועדת מדע וטכנולוגיות. סביב השולחן היו טובי המוחות של מדינת ישראל, שדיברו על פתרונות מדהימים להנגשת המרחב הציבורי וחייהם של אנשים עם מוגבלות. בשלב מסוים, יו"ר הוועדה פנה למנהל אחד המסגרות החינוכיות ושאל אותו מה מכל האמצעים הטכנולוגיים המדהימים פה, יוכלו לסייע לתלמידים שלו להשתלב בשוק העבודה. אותו מנהל השיב שעם כל הכבוד לכל האפליקציות המדהימות, מה שיעמוד בין התלמידים שלו לבין שוק העבודה, זה הסטיגמות והדעות הקדומות. סימן שאלה שמונף מעל המשפט 'האם מנכ"ל של חברה יכול להיות אדם עם מוגבלות, האם עוה"ד שמייצג אותי יכול להיות אדם עם מוגבלות.

אדם עם מוגבלות ובני המשפחה שלו, אינם זקוקים לרחמים וחמלה, אלא למבט בגובה העיניים, מבט שרואה את האדם מעבר למגבלה, מבט שרואה את עוצמות הנפש, את תכונות האופי, את העיניים היפות והחיוך הכובש.

חברי המועצה הנכבדים, נפלה בידיכם הזכות להיות מקבלי ההחלטות ומעצבי המדיניות העירונית. בידכם להפוך מטרות חברתיות חשובות שעוסקות בשילוב והכלה, לעשייה בשטח. בידכם לעשות מקום לאדם עם מוגבלות כך שיהיה שותף מלא ובלתי נפרד בכל מרקם החיים העירוני, בכל מחלקה ואגף בעירייה.

מבקשת מכם בנוסף לקדם ביתר שאת תפיסה הרואה חשיבות בשיתוף אדם עם מוגבלות, או הורה לילדים עם צרכים מיוחדים במגוון ההחלטות העירוניות המתקבלות מעת לעת, בבחינת יישום העיקרון, שום דבר עלינו ובלעדינו. זו הדרך של כולנו להפוך לחברה מכילה, שנותנת שוויון הזדמנויות. חברה שבסופו של דבר תהיה גדולה מסך חלקיה.

יום הזכויות הבינלאומי הוא רק חלון ראווה למציאות החיים שאנחנו חיים אותה, 365 ימים בשנה, מציאות חיים שלא אנחנו בחרנו בה, היא בחרה אותנו, ואני מייחלת ליום שבו לא נצטרך לציין יום זכויות, לא נצטרך חודש מודעות, ולא נצטרך כל הסברה שהיא, מאחר שהמקום של אנשים עם מוגבלות בחברה, יהיה כה טבעי ומובן מאליו.

רוח המפקד שמשרה כבוד ראש העיר, ואשר נושבת במסדרונות העירייה, מחוללת כבר את השינוי, אני סומכת עליכם ומאמינה בכם ובעשייה המופלאה שלכם, ויודעת שרמת גן תמשיך להוביל ביד רמה את נושא הצרכים המיוחדים. תודה רבה.

גב' מירה שנן: תודה רבה.

1. שאילתות:

א. שאילתה של מר אביהוא בן משה חבר מועצת העיר בנושא:

"הצהרת הון למשרד הפנים"

גב' מירה שנן: אני ממשיכה ואני עוברת לשאילתות. שאילתא מספר 1, שאילתא של מר אביהוא בן משה, חבר מועצת העיר, בנושא הצהרת הון למשרד הפנים. בבקשה, עינב, תשובה.

מר חגי אשר: מיה, אני מבקש להקריא את השאלה בבקשה.

גב' מירה שנן: לא, אנחנו כבר דיברנו בפעם הקודמת, ואנחנו לא מקריאים את השאלה.

מר חגי אשר: פעם קודמת דיברנו ואת הסכמת ואת חזרת בך מההסכמה.

גב' מירה שנן: לא הסכמתי, אני לא מסכימה.

מר אביהוא בן משה: מירה, את יכולה לפתוח לי את ה-?

גב' מירה שנן: הכל פתוח, אין שום בעיה. שום דבר לא סגור.

עו"ד דוד מנחם: תלחץ למטה.

מר אביהוא בן משה: אצלי זה סגור.

מר חגי אשר: מירה, מן ההגינות, כמו שהיה נהוג בקדנציה הקודמת.

גב' מירה שנן: זה לא קשור להגינות.

מר חגי אשר: בטח שכן.

גב' מירה שנן: מי אמר שמה שעשיתם בקדנציה הקודמת היה תקין?

מר אדם קניגסברגר: בקדנציה הקודמת לא הקריאו את השאילתות.

גב' מירה שנן: אני לא עושה שום דבר שאסור, ואני עומדת במה שמותר לפי החוק.

מר חגי אשר: זה לא עניין של אסור.

גב' מירה שנן: לא. לא קוראת את השאלות. לא, לא יעזור.

מר חגי אשר: לא עניין של אסור ומותר.

גב' מירה שנן: אני מצטערת, לא אקרא את השאלות. עינב, בבקשה תעני.

מר חגי אשר: חבל מאוד.

עו"ד עינב בר כהן: ניגוד עניינים, קומבינות ושוחד, שלטו כאן בימים שאתה שלטת בעיר, ועדיין שאלתך במקרה הזה לגיטימית, גם אם היא צבועה ולוקה במוסר כפול. 2 הצהרות ההון, ולא אחת, לרבות בדבר נכסי בני משפחה מקרבה ראשונה, הועברו כנדרש, כשאחת נמסרה לפני כ-10 חודשים והשנייה לפני כחודשיים. ההצהרה הראשונה נמסרה ליועץ המשפטי העירוני כנדרש בחוק, והשנייה למשרד הפנים כנדרש בחוק.

גב' מירה שנן: שאלת הבהרה, בבקשה. קצרה.

מר אביהוא בן משה: כן, שאלת הבהרה. אבל גברתי, שוב, בפעם שערה במועצה הקודמת, שאלו אותי חברי מועצה למה אנחנו מתלהמים וצועקים ומקיימים פה דיון לכאורה לא ענייני. ואני אמרתי שאת גובה הלהבות יקבע ראש העירייה. ברגע שראש העירייה כותב תשובה באמת מכוערת.

גב' מירה שנן: זו שאלה או הצהרה.

מר אביהוא בן משה: לא, לא, אני רוצה ואל תגיד לי.

גב' מירה שנן: אתה לא אמור עכשיו, זו שאלה.

מר אביהוא בן משה: גברתי, אבל הוא כותב שקומבינות ושוחד שלטו כאן בימים שאתה שלטת. ממתי שלטתי אני בעיר וממתי אני הואשמתי בשוחד ובקומבינות? באמת. זה לא לגופו של עניין, זו פשוט אמירה בעייתית שיש בה אפילו משום הוצאת לשון הרע, להגיד שאני שלטתי.

גב' מירה שנן: סליחה, אי אפשר למצוא לו כיסוי למיקרופון, שאפשר יהיה לשמוע אותות?

מר אביהוא בן משה: לא יודע, זה מה שיש.

גב' מירה שנן: זה לא נעים ככה.

עו"ד דוד מנחם: אביהוא, תתרחק אחורה.

גב' מירה שנן: הנה, הביאו לך. תודה, יופי. אתה רואה, אני דואגת למיקרופון שלך.

מר אביהוא בן משה: תודה, אני מאוד מעריך את זה. אבל אני מבקש לשאול שאלת הבהרה. קודם כל, אני לא שאלתי לגבי אותה הצהרת הון שבגין ניגוד עניינים בהיותו חבר ועדת מליאת הוועדה, יו"ר המליאה שהוא הביא ליועץ המשפטי לפני 10 חודשים, את זה לא שאלתי אותו בכלל. זה גם לא ענייני, זה לא מעניין אותי.

אני שאלתי אותו שאלה מאוד-מאוד ברורה, על פי חוק, ראש הרשות המקומית וסגניו (הצהרת הון התשנ"ד – 1993) הוא מחויב על פי דין, תוך 60 יום, חודשיים מיום היבחרו, להעביר למשרד הפנים את הצהרון ההון שלו. א' – הוא מודה שהוא לא העביר בזמן. הוא העביר בפיגור של 8 חודשים, במקום חודשיים כמו שהחוק מחייב. ראש העירייה מביא את ההצהרה הזו 8 חודשים אחרי.

ויותר מזה, לפי החישוב שהוא כותב לי בשאילתא, הוא כותב שב-10.10.19, לפני חודשיים הוא העביר את מה שהוא היה אמור להעביר לפני 8 חודשים, קרי ב-10.10.19 הוא העביר את זה למשרד הפנים.

גב' מירה שנן: שאלתך?

מר אביהוא בן משה: אני קיבלתי תשובה ממשרד הפנים ב-23.10.19.

גב' מירה שנן: מה השאלה שלך?

מר אביהוא בן משה: כשנשאלה הגב' עדי דביר מרכזת הנושא – האם ראש עיריית רמת גן כרמל שאמה העביר הצהרת הון? תשובתה הייתה – לא. שאלתי, כיצד הוא מסביר את תשובת משרד הפנים, שהוא לא הגיש

הצהרת הון והוא טוען שהוא הגיש הצהרת הון?

גב' מירה שנן: שאלתך נרשמה. למה אתה עכשיו צריך להשיב.

מר ליעד אילני: ... להשיב.

גב' מירה שנן: לא צריך להשיב.

מר אביהוא בן משה: רגע, נרשמה ומה?

גב' מירה שנן: נרשמה ויתייחסו אליה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: למה לא צריך להשיב אם יש מישהו שרוצה להשיב?

מר אביהוא בן משה: לא, אבל אני צריך תשובה. מי משיב על זה?

מר אלי מוסרי: הוא לא רוצה להשיב.

מר חגי אשר: אבל ממלא מקום ראש העיר רוצה להגיב בשמו.

גב' מירה שנן: לא, הוא לא...

מר אביהוא בן משה: לא, אבל יש שאלה.

עו"ד רועי ברזילי: אני יכול לגיד לך שהצהרת הון.

מר חגי אשר: אתה לא בזכות דיבור.

מר אביהוא בן משה: אגב, היחידים שהגישו מהשולחן הזה שמחויבים, זה אתה, ליעד ומנחם. מי שהגישו זה אתה, ליעד ומנחם. מי שהגישו זה אתה וליעד, זהו.

גב' מירה שנן: רגע, רגע. אני אעצור את זה, עוד פעם.

עו"ד רועי ברזילי: אביהוא, אבל גם כשהגשתי בזמן.

גב' מירה שנן: סליחה, רועי, אתה מפריע לי.

מר אביהוא בן משה: אתה לא הגשת, מנחם. גם אתה לא הגשת.

עו"ד דוד מנחם: תעשה עליי שיעורי בית.

מר אביהוא בן משה: לא, אני לא עושה עליך שאילתות, אני רק אומר לך.

גב' מירה שנן: אני עוברת לשאילתא.

מר אביהוא בן משה: לא, אבל גברתי, מה עם תשובה לשאלה הזו?

גב' מירה שנן: אני אמרתי ששאלתך, לא חייבים לענות לך במקום, נכון?

מר חגי אשר: מתי הוא יקבל תשובה?

מר אביהוא בן משה: אוקיי, אז תגדירי לי זמן בבקשה.

גב' מירה שנן: תקבל תשובה...

מר חגי אשר: תוך כמה ימים?

מר אביהוא בן משה: תגדירי לי, היו"ר, זו אחריות שלך.

מר חגי אשר: תגדירי מתי שאת רוצה. זה משפט אחד וזה פטור.

מר אביהוא בן משה: לא, לא, אני רוצה לשמוע את היו"ר, להגדיר לי תוך כמה זמן אני אקבל תשובה.

עו"ד רועי ברזילי: לוקח לזה זמן להתעדכן באתר, זו התשובה. מה העניין?

גב' מירה שנן: אתה רוצה לענות? אני לא חושבת. 14 יום.

מר אביהוא בן משה: תודה רבה, שיירשם לפרוטוקול, תוך 14 יום תשובה. תודה.

ב. שאילתה של מר אביהוא בן משה חבר מועצת העיר בנושא:

"חנות הקולה מבגדד רחוב מלכי צדק 25"

גב' מירה שנן: אנחנו עוברים לסעיף שני, שאילתא של מר אביהוא בן משה, חבר מועצת העיר, חנות הקולה מבגדד, רח' מלכי צדק 25, עינב, בבקשה.

עו"ד עינב בר כהן: 1 – כן. 2 – כבר נאמר לך שאין שום נכס מסחרי הרשום על שם משפחת שאמה בעיר רמת גן. 3 – ראש העיר מנוע

מלעסוק בכל עניין העלול לעורר חשש לניגוד עניינים, ולכן עדיף שבמקרים מסוג זה, תפנה בשאילתות לדרג המקצועי, ותקבל ממנו את כל הפרטים הרלוונטיים

גב' מירה שנן: שאלת הבהרה, ואני מבקשת שאלה, לא הצהרה.

מר אביהוא בן משה: תראי, אני שאלתי פה 4 שאלות, קיבלתי-

גב' מירה שנן: אני, לפחות מה שהקשבתי, ענו.

מר אביהוא בן משה: לא. שאלתי 4 שאלות, שבתוכן בשאלה אחת היו פה 2 שאלות. גם בשאלה 2, וקיבלתי 3 תשובות. כלומר מנותק.

גב' מירה שנן: מה השאלה שלך?

מר אביהוא בן משה: שאלתי היא מאוד ברורה.

מר אדם קניגסברגר: זה 3 שאלות, הוא טועה.

גב' מירה שנן: לא חשוב, עזוב.

מר אביהוא בן משה: יש 4 שאלות.

מר אדם קניגסברגר: לא, כתוב...

עו"ד זוהר ישרים: לכן צריך להקריא את השאלות. גם אנשים שואלים בשידור למה לא מקריאים את השאלות, זה לא הגיוני.

גב' מירה שנן: לא...

מר אביהוא בן משה: שאלה אחת, 2, 2 ו-4, זה 4 שאלות, קיבלתי תשובה רק על 3.

מר חגי אשר: ככה זה בשלטון השקיפות. בשקיפות מקריאים את השאלות.

גב' מירה שנן: אביהוא, אתה רוצה לשאול שאלת הבהרה?

מר אביהוא בן משה: כן.

גב' מירה שנן: שאלת הבהרה, בבקשה.

מר אביהוא בן משה: אני מבקש לשאול שאלת הבהרה, האם לחנות, לקולה מבגדד-

גב' מירה שנן: אני לא רוצה לצועק. אבל אתה מפריע לי, ואז אני עלולה לפגוע לך באוזן. תיזהר.

מר שמואל לרמן: אפילו לא שמעת מה אמרתי.

גב' מירה שנן: אבל זה מפריע. כן, דבר.

מר אביהוא בן משה: אני מבקש לשאול שאלת הבהרה, ולקבל ממך גברתי, שוב הבטחה של תאריך לתשובה. האם לחנות הקולה מבגדד יש היתר בנייה לאיחוד החנויות ויש טופס 4? גברתי, אני מבקש שוב.

גב' מירה שנן: לא שמעתי. סליחה, אני מתנצלת.

מר אביהוא בן משה: אני שואל שוב, בשביל הפרוטוקול,

מר חגי אשר: אמנון, יש בעיה בסאונד, בשידור. ידוע?

גב' מירה שנן: אני יכולה לשמוע את השאלה? אתם כולם מדברים ביחד, זה בלתי אפשרי. כן, סליחה.

מר אביהוא בן משה: אני שואל שוב. האם לחנות הקולה מבגדד, ששייכת למשפחת שאמה, 1) האם יש להם היתר לאיחוד החנויות? 2) האם יש להם טופס 4?

מר דני גולדשטיין: כתוב לך שם.

מר אביהוא בן משה: לא קיבלתי על זה תשובות, ל-2 השאלות שלך.

מר דני גולדשטיין: כתוב לך, הוא בניגוד עניינים והוא לא...

מר אביהוא בן משה: מה קשור? אני שואל שאלה.

מר חגי אשר: המהנדסת פה, אולי היא יודעת. אה, בעצם הוא לא יכול להפנות אליך.

מר אביהוא בן משה: אני שואל שאלה, בבקשה היו"ר תפנה את התשובה לגורם שמוסמך לענות.

גב' מירה שנן: דקה, דקה. אתה רוצה לענות?

מר חגי אשר: לבנת ניזרי, ממתי את מנחה את מהנדסת העיר אם לענות שאלות או לא לענות שאלות? לא הבנתי. היא מסמנת לה 'לא' עם היד, לא לענות. לא הבנתי למה.

עו"ד דוד מנחם: חגי, רק שנייה. אני מקבל הודעות שלא שומעים אותנו בכלל.

מר חגי אשר: גם אני, אבל קובי נח אמר שהוא מטפל.

עו"ד זוהר ישרים: מנחם, לא שומעים את השאלות. את השאלות לא שומעים. אתה צודק.

עו"ד דוד מנחם: לא, את השאלות לא מקריאים.

עו"ד זוהר ישרים: לא שומעים אותן. זה ההודעות שאתה מקבל.

גב' מירה שנן: טוב, אתה תקבל תשובה תוך שבועיים, כמו שאמרתי קודם. אני ממשיכה.

מר אביהוא בן משה: תודה רבה. תודה.

2. הצעות לסדר:

א. הצעה לסדר של מר חגי אשר חבר מועצת העיר בנושא:

"הבטחת תקיים פרק ב"

גב' מירה שנן: אנחנו עוברים להצעות לסדר היום. הצעה מספר 1 – הצעה של מר חגי אשר, חבר מועצת העיר, בנושא – הבטחת, תקיים. יש לך 10 דקות.

מר חגי אשר: אני מבקש שתפעילי את השעון רגע או שנאפס שעונים.

גב' מירה שנן: אני מפעילה את השעון שלי.

מר אדם קניגסברגר: חגי, 10 דקות, אני אשמור עליך.

מר חגי אשר: אדם, תודה רבה, לא ביקשתי את העזרה שלך, תודה. ערב טוב, חברי המועצה, ערב טוב לצופים. האמת שהפתיעו אותי ואמרו לי שראש העיר לא יהיה. זה יותר מכוון לראש העיר.

מר אביהוא בן משה: אל תדאג, הוא צופה בך מפריז.

מר חגי אשר: אני יודע, גם שליחיו הנאמנים פה מדווחים בלייב.

מר אביהוא בן משה: אונליין.

מר חגי אשר: אבל ההצעה שלי תישאר באותו שם, כי אני לא יכול לשנות את שמה, אבל היא מופנית לליעד, ואני אשמח ככה לקבל את תגובת ממלא מקום ראש העיר.

מר אביהוא בן משה: רק תגיד לו 'שלום, ראש העיר'.

גב' מירה שנן: אביהוא, אתה רואה?

מר חגי אשר: לאן תדרדרו את החינוך בעיר. רמת גן הייתה ידועה ומוערכת מאוד בנושא החינוך כבר מספר לא קטן של שנים. אחד ההיבטים הארגוניים הייחודיים הינם שאין בה חטיבות ביניים, וזה בזכות ישראל זינגר, אז מנהל מצליח בתיכון בליד, ששכנע ראשי את ראשי העיריות, רמת גן וגבעתיים-

גב' עדנה וידל: באמת, לפחות לפרט הזה תהיה נאמן.

מר חגי אשר: אתם מפריעים לי.

גב' עדנה וידל: לא, אי אפשר לעבור על זה לסדר היום.

מר אביהוא בן משה: גברתי היו"ר, את אמורה להגן ולשמור עליו, יש פה חברי קואליציה.

גב' מירה שנן: אני מתפוצצת מצחוק.

מר אביהוא בן משה: אין לך מה להתפוצץ.

מר חגי אשר: היו"ר, את לא מגנה על הזכויות שלי.

מר אביהוא בן משה: תכבדו את הדובר.

מר דני גולדשטיין: חגי, זה הזוי. חגי, הזוי.

מר אביהוא בן משה: לא, לא, אתה היית בקואליציה שלו, דני, אל תשכח.

מר דני גולדשטיין: אבל יש גבול.

מר אביהוא בן משה: אל תשכח, היית בקואליציה שלו.

מר חגי אשר: אני מבקש תוספת זמן על זה. בסדר?

מר אביהוא בן משה: שנה שלמה, של זינגר.

מר דני גולדשטיין: ומה הקשר? הוא מנע את ה...?

גב' מירה שנן: הסיפור הזה עוד מימי בר. מישהו התבלבל ומשכתב היסטוריה?

דובר: זו מלחמה שבר ניהל בהצלחה רבה, ולכן גם נגרעו ממנו תקציבים שהוא השלים אותם.

מר חגי אשר: אתם מפריעים לי, ואני אתחיל מהתחלה, כי הפרעתם לי לרצף.

גב' מירה שנן: חגי, רק תדייק בעובדות.

מר חגי אשר: אני בזכות דיבור, ואני אגיד מה שאני רוצה להגיד.

גב' מירה שנן: מרוב יועצים כאן חבל על הזמן. כולם יועצים.

מר דני גולדשטיין: חגי, אתה נשמע כל כך גרוע. זה... של צבי בר.

גב' מירה שנן: דני, די, תן לו לדבר.

מר חגי אשר: לאן תדרדרו את החינוך בעיר. רמת גן הייתה ידועה ומוערכת מאוד. לא שומעים?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, לא שומעים.

מר חגי אשר: יש בעיה בסאונד?

גב' מירה שנן: אני לא יודעת.

מר ליעד אילני: שומעים אותך מצוין.

גב' עדנה וידל: לא, שומעים אותך.

דובר: חבר'ה, אין מה לעשות, עובדים על זה, זה לא יעזור.

מר אביהוא בן משה: תמיד בתחילתה של הישיבה כשהאופוזיציה מדברת. כשהקואליציה מקבלת את השידור, הכל כרגיל.

גב' מירה שנן: ממש לא, אביהוא.

דובר: ... אני דיברת על השידור בחוץ. יש בעיה, מה לעשות.

גב' עדנה וידל: זה כבר רגשי.

מר אביהוא בן משה: לא, לא, אין פה רגשי, אין פה רגשי, יש פה עובדות.

גב' מירה שנן: אתה מוכן להמשיך?

מר חגי אשר: כן. 23 עכשיו.

גב' מירה שנן: דבר, אני יודעת, אני מסתכלת על השעון.

מר חגי אשר: לאן תדרדרו עוד את החינוך בעיר? רמת גן

הייתה ידועה ומוערכת מאוד בנושא החינוך כבר מספר לא קטן של שנים. אחד ההיבטים הארגוניים הייחודיים הינם שאין בה חטיבות ביניים, וזה בזכות ישראל זינגר, אז מנהל מצליח בתיכון בליך, ששכנע ראשי עיריות, רמת גן וגבעתיים ב-1991, לסרב לדרישת משרד החינוך להקים חטיבות ביניים בערים אלו.

רוב מוחלט של אנשי החינוך, מסכימים כיום שהחלוקה לבתי ספר יסודיים א'-ח' ולתיכונים ט'-י"ב, זה הדבר הנכון ביותר לתלמידים. בנושא זה, על העירייה להמשיך במאבק שהתחיל עוד בקדנציה הקודמת. אני כוועד הורים והנהלת העיר הקודמת מול משרד החינוך, ביחד עם הנהגת ההורים העירונית והסתדרות המורים, לקבל השלמת משאבים עבור כיתות ז'-ח', שנמצאים כיום ללא מענה הולם, והכסף שוב נופל על גב ההורים.

מסורות טובות אין להפסיק. טקס וינטר העירוני הייחודי לבוגרי כיתות ח', הוא דבר חיובי ביותר עבור התלמידים, ההורים, המורים. הפסקתו השרירותית והתחליף האומלל של נסיעה לחרמון התקבל בבוז על ידי התלמידים עצמם. אתה זוכר ליעד כשעלית לבמה ושאלת 'האם אתם נהנים או שאתם מעדיפים את וינטר?'. את קריאות הבוז שמענו כולם.

נמשיך למסיבות הסיום בשכבות ח'. ראש העיר הקודם העמיד לרשות ועדי ההורים בעיר משאבים כדי להוזיל למינימום את מסיבת הסיום הבית ספרית של היסודיים. יש להמשיך בסבסוד זה ולהפכו לסבסוד מלא ללא עלות מצד ההורים, וגם לשקול להחזיר את המסורת של טקס וינטר.

עם תחילת הקדנציה הנוכחית, הכריזה מחזיקת תיק החינוך שהמנהלים חייבים להישמע אך ורק להוראות אגף החינוך. כלומר, הוטלה באופן גורף עצמאות על מנהלים, שזה יסוד חשוב ביותר להצלחת מערכת החינוך. מנהלים רבים שואלים היום למי צריך להקשיב? – למנהלת אגף, למחזיק תיק, לליעד? אולי לפעילים פוליטיים של ליעד שנהפכו לדמויות חינוך בעיר?

יתרה מזאת, במסגרת שלטון נוסח ארדואן, נאמר ופורסם לתלמידים שהם יכולים לדלג מעל המחנכים, המורים, אגף החינוך, ולפנות ישירות לראש העיר בכל שאלה ובעיה בווטסאפ.

מי שמבין פה קצת בחינוך, מבין מיד שזה מסר חמור מאוד, זה זלזול באנשי החינוך בעיר. התוצאה הישירה של זה תהיה, כמו בכל שלטונות הדיקטטוריים, עצירת חופש המחשבה והיצירתיות, ואנחנו לא ממש רחוקים משם.

התמקצעות המורים ובעיקר המנהלים – קיצצתם. מרכיב חשוב בהתפתחותם המקצועית, וזאת בטענה שאין כסף. הפסקתם את ימי

ההשתלמות למנהלים ואחרים, כשבו בזמן מטיילים וטסים בלי הכרה נבחרי הציבור ומקורביהם, ראש העיר וסגניו. או כמו שאמר כרמל בישיבה האחרונה פה – טוסו לאן שבא לכם.

היום ממלא מקום ראש העיר העלה פוסט קורע לב, בדרך כלל אני לא קורא פוסטים, אבל היום ככה ישבתי לקרוא אותו. ואתה יודע ליעד, כשאתה חבר מספסלי האופוזיציה, קל מאוד לזרוק סיסמאות בנושאים שונים. הרי אתה בונה על זה שאף אחד לא באמת יבדוק את הנתונים שאתה אומר. זו גניבת דעת, לא בסגנון פייק ניוז, בסגנון טראש ניוז.

אז אני אחדד את הנושא של הקיצוץ בתקציב שטענת שלא קיים והכחשת בתוקף. בשנת התקציב הנוכחית אתה ליעד קיצצת כ-12 מיליון ₪ מתקציב החינוך, מה שכלל פגיעה ישירה בילדים וכמובן ברוב הפרויקטים החינוכיים החדשים שעליהם קיבלה רמת גן תשבוחות ואותות הוקרה.

להלן מקצת מהקיצוצים שטענת היום שלא קיימים. יוזמות חינוכיות בעיר – 210,000 ₪, גני הילדים – 300,000 ₪ קיצוץ, מלגות לתלמידי התיכון – 350,000 ₪, בתי ספר ייחודיים – 260,000 ₪, תכניות לימוד מיוחדות – 680,000 ₪, שעות תוספתיות בבתי הספר היסודיים – 250,000 ₪, פרויקטים בתיכון – 100,000 ₪, תגבור מגמות בתיכונים – 450,000 ₪, פעילויות בחינוך המיוחד – 47,000 ₪, בתי ספר ייחודיים – 350,000 ₪ קיצוץ, תמיכה בפרויקטים בבתי הספר היסודיים – 760,000 ₪, שעות תוספתיות 3 מיליון ₪. ואם זה לא קיצוץ בחינוך, ליעד, אז אני לא יודע מה זה קיצוץ.

אחד הדברים הייחודיים בארץ ובעולם, שכיום אתם גוזרים עליו קופון ונהנים וזה בסדר, התחיל בקדנציה הקודמת. ואני מדבר על עיר חכמה בחינוך, שחלק מחברי המועצה היו גם שותפים לו, שעליו דובר רבות גם בתערוכה השנתית העולמית לערים חכמות בברצלונה, שכלל גם את הקמת ההאב החינוכי הראשון מסוגו במרכז פסגה במרום נווה. הפרויקט נעצר, ואיתו גם התהליך שהתחיל ברוב בתי הספר בעיר. ואיך אמרה מירה לא מזמן בישיבת מועצה? – 'אני לא מבינה בכלל מה זה ההאב הזה, מי צריך אותו?'.

הדברים האלה, כולל אמירותיו של ליעד הנביא והחוזה החדש של החינוך פה בעיר בפני מנהלי בתי הספר, בכנס פתיחת שנת הלימודים בשנה זו, שכאילו מאז שליעד נכנס לתפקידו, הוא מצא פה מערכת חינוך שקפאה 5 שנים ולא עשו כלום בחינוך בעיקר.

דבר זה מוכיח בבירור, שהנך מדבר מקנאה, והלוואי והיית יכול לשרוף את כל ההישגים הנפלאים של החינוך ולהעלים אותם מעל פני האדמה,

ולהמציא את הכל מחדש. גם אנשים מבריקים לא העזו מעולם להתייחס ככה להישגי עבר. והרי הם לא מבריקים, לא מבינים, ורק גונבי דעת.

עיכוב התכניות שהוכנו בקדנציה הקודמת, ואני אעלה רק כמה מהם: המעבר של מתחם מכללת רמת גן, שאתה ליעד הצבעת בעדו. אתה בעדו, אתה נגדו? מה קורה עם הצפיפות בבית ספר קורצ'ק שהבטחת לטפל? מה קורה בבית ספר ניצנים? מה קורה עם תיכון אלון? כל התלמידים שנרשמים היום והם לא יודעים שהם בעוד חצי שנה עוברים לבית ספר אחר? מה קורה בבית הצנחן, בוצעה בדיקת קרינה, לא בוצעה בדיקת קרינה? ואם קיים דו"ח כזה, למה מסתירים אותו?

מה קורה בגני הילדים, שהורים שולחים פוסטים ב-10:40 או משהו כזה, ומדווחים לממלא מקום ראש העיר שאין אוכל, ואמנם הוא מטפל בזה ביעילות, אבל ככה זה צריך לעבוד? ומה עם בית עמנואל? מה קורה עם עיכוב המשך ההשתלמויות המקצועיות של מנהלים, מורים, הפסקת תכניות ההתחדשות של המערכת העירונית? ישבנו פה ביחד בוועדת החינוך, והאמת, חוץ מתמונה יפה שלך, של מירה, לא שמעתי שום דבר חדש.

הורים ותושבים יקרים, אני מודאג מאוד ושואל, בידי מי נמצאים היום המפתחות לעתיד ילדנו. בקרוב מאוד, ליעד, ייגמר השלב של הפוסטים במסגרת גניבת הדעת, ויתחילו לדרוש ממך קבלות בשטח. אני ליעד, תמיד אהיה כאן עם היד על הדופק, ולא אתן לך לדרדר את החינוך בעיר. כי כל הדברים האלו שציינתי, עלולים לגרום לעצירת התקדמות החינוך ברמת גן, הליכה לאחורה, וחלילה לקריסת מערכת החינוך הנפלאה שנבנתה פה בהרבה דם, יזע ודמעות, במשך שנים רבות, וגם בתקופה שאת היית הסגנית של המנהל.

<u>גב' מירה שנן:</u> הוא ישב אצל דבורה כל היום ולא היה בבית ספר.

<u>מר חגי אשר:</u> מי היה יושב שם? זה שהיית הסגנית שלו?

<u>גב' מירה שנן:</u> כן.

<u>מר חגי אשר:</u> הצעתי לסדר היא להעלות לדיון דחוף על מצב החינוך בעיר. מי בעד? ירים את ידו.

מר ליעד אילני: לא, אתה לא מנהל גם את ההצבעה. אני אשיב בשם הקואליציה. כבר עברה שנה, אני מקווה שהאופוזיציה תבין שאפשר לדון ב'הבטחת תקיים, פרק ב'. אני רוצה לענות עכשיו לגופם של דברים.

קודם כל, האופוזיציה הזאת, אופוזיציה של פייק ניוז. כל שבוע למעשה יש איזשהו פרסום אחר שאין לו שום אחיזה במציאות. כבר נתנו בישיבות הקודמות גם הרבה מאוד דוגמאות בעניין הזה. אבל אני באמת רוצה לנצל את ההזדמנות, דני, ולשבח את ישראל זינגר על כך שבשנת 1960 שכנע את הנשיא קנדי להנחית אדם על הירח, ובאמת בסוף ניל עשה את זה. אנחנו לא נשכח לו את זה אף פעם כמובן.

היה פה ראש עיר שקראו לו צבי בר, ואפשר לאהוב מה שעשה ואפשר לא לאהוב מה שעשה. את מה שהאיש הזה עשה בחינוך ואת ההחלטה ההיסטורית שלו שלא לעבור לחיטוב, ראשי ערים בישראל מברכים עד היום על ההחלטה שלו ואומרים 'למה אצלנו לא?'. לבוא ולנסות לשכתב את ההיסטוריה, זה מעיד לצערי או על מחלת נפש של מישהו מסוים, ואני לא אנקוב בשמו, מגלומניה. או באמת ציניות נוראית, לקחת מאדם שבאמת עשה ונלחם, ויש פה אנשים שהיו איתו בחדר, ביניהם סגן ראש העיר לשעבר, אביהוא בן משה, שיודעים מה הוא עשה. אז לבוא ולהגיד שישראל זינגר דאג לחיטוב. עדיף שלא נדון בנושא העמותה בבליך. אני מעדיף, נשאיר לו את העניין הזה.

מר חגי אשר: למה לא? אני אשמח דווקא. אני אשמח.

מר דני גולדשטיין: למה? נקרא ללבנה מדנס שתבוא...

מר חגי אשר: אני שמח לדון על זה.

מר ליעד אילני: אני אעבור הלאה. חגי, אני הקשבתי לך קשב רב, לא הפרעתי.

מר חגי אשר: הוא מפריע לך, לא אני.

מר ליעד אילני: לא, לא, אתה הפרעת. דני, תן לי. לצערי הרב, האמירות שלך, שמראות שאתה כנראה: א' – לא יודע לקרוא תקציב, ב' – לא מבין בחינוך כפי שאתה מציג את עצמך. אנחנו מה שעשינו לאור המצב התקציבי שנקלענו אליו-

מר חגי אשר: מה שהקראתי לא היו קיצוצים בתקציב?

מר אדם קניגסברגר: אתה מפריע לו. כשדיברת לא-

מר ליעד אילני: אתה מפריע לי. יש שיקולים מקצועיים של מנהלת אגף החינוך והצוות שלה, שבאו ואמרו - זה שבשנת 1990 ובשנת 2000 קבע אגף החינוך תקציב ומאז במשך 10 ו-15 שנים לא עשו התאמות, לא בנו תקציב אפס, עשו כל שנה 5% לפה,5% לפה, 3% לפה, 3% לפה. לא, הם ישבו, וזה אגב מה שאנחנו עושים גם לקראת שנה הבאה, ואומרים – זה שיש בית ספר מסוים שבעבר קיבל ככה, כי הצרכים האלה היו ב-2006, אבל הם לא הצרכים ב-2019. ולכן, נעשות התאמות, לא פה התערבויות פוליטיות, שיקול מקצועי גרידא.

אנחנו החלטנו כן, שבמסגרת תקציב החינוך, נדאג ללחם והחמאה, לפני הלחם והשעשועים. בראש ובראשונה נדאג שהתקציב ילך לפדגוגיה טהורה. ופדגוגיה טהורה זה בראש ובראשונה הכי חשוב, יותר ממסיבות סיום, ואנחנו נדאג גם למסיבות סיום, אבל זה בראש ובראשונה מה שחשוב.

לגבי עצמאות אגף החינוך, דיברנו כבר על הפייס. אני מה שאמרתי באירוע הפתיחה לקראת תחילת שנת הלימודים היה, שהמערכת-

מר חגי אשר: קפאה.

מר ליעד אילני: תאפשר לי. מי שמדברת איתך לצערי, לא מעבירה את המידע באופן מדויק. המערכת, המצב, בתי הספר ומוסדות החינוך, קפאו בשנות ה-60. גם לא דיברתי על 5 השנים האחרונות. המצב הפיזי של התשתיות, של מוסדות החינוך בעיר רמת גן, הוא עלוב. עלוב. אני אומר את זה. אבל מה שלא נעשה פה במשך 25 שנה, בית הספר היסודי האחרון שנבנה בעיר בשנת 1992 בית ספר ערמונים, ותחשבו כמה יחידות דיור התווספו מאז לעיר, זה מצב מביש. מה יש לי להגיד? אי אפשר לטפל

בזה בשנה, אבל אנחנו מטפלים בזה.

הכנו תכנית לעשור לבינוי ושדרוג כל מוסדות החינוך בעיר, ויש כבר 6 בתי ספר שנמצאים בתהליך. ניצנים שייהרס וייבנה מחדש, נטעים בחווה החקלאית בתכנית משולבת, נרחיב על זה בהזדמנות, גבעולים, חשמונאים, יהלום והגפן, שהושקעו בהם 5 מיליון ₪ כל אחד.

לגבי תכנית המכללה שדיברת עליה, אני תמכתי אז, אני תמכתי גם היום. רק שעמדה פה מנהלת אגף חינוך, קראו לה דליה לין, ואמרה לי 'בספטמבר 2019 ייפתח'.

<u>מר חגי אשר:</u> איזה מזל יש לך שהיא לא פה.

<u>מר ליעד אילני:</u> למה? זה מה שהיא אמרה, זה מוקלט אבל, אני הסתכלתי בסרטון. 'זה ייפתח'. למה? כי ישבו אנשי הנדסה, עם ראש עיר שכנראה לא יודע במה הוא היה עסוק באותו רגע.

<u>גב' עדנה וידל:</u> בחינוך.

<u>מר ליעד אילני:</u> ואמרנו לנו פה, אני ישבתי פה, אמרו לי 'בספטמבר'. אמרתי 'אני לא אתן יד לפיצול אחים, ולכן אם זה ככה, אז אני אצביע בעד'. אבל איך שנכנסנו לפה, בא אליי סמנכ"ל העירייה עזרא נחום, ובא אריה קוטלר ואמרו 'תקשיב, זה לא יהיה מה שאמרו לכם, וגם ידענו את זה בזמן אמת'. אז אני הצבעתי אז בעד פרויקט המכללה, וגם היום אני בעד פרויקט המכללה. רק שלצערי לוחות הזמנים שאגב קשורים בוועדה המחוזית, לא יאפשרו לנו את זה פחות משנתיים מהיום.

אני אחתור לסיום. עיר חכמה בחינוך. אנחנו הוצאנו 60,000 יורו על זה שישראל זינגר נסע לכנס בברצלונה. עד היום מנסים לתרגם את דבריו. הוא שילם בשביל להציג לספרדים או ליוגוסלבים או לא יודע למי, מה הוא עושה בחינוך. את מי זה מעניין בחינוך מה אתה עושה בחינוך? מה, אתה רוצה לקבל מדליה אולימפית? תשקיע את הכסף הזה פה.

ומה שמירה אמרה, גם אנחנו אומרים – קודם כל האב חינוכי חשוב. קודם כל כסף, כל שקל לפדגוגיה טהורה. לילדים בבתי הספר, בגני הילדים, לפני שמדברים על טכנולוגיות וכל זה.

בית ספר קורצ'ק, התייחסת לצפיפות אז אני משיב לך ואומר שברגע

שנצליח להעביר את תיכון אלון בהתאם למה שהוועדה המחוזית, ואנחנו עובדים על זה, ויש תקצוב, בית ספר קורצ'ק הצפיפות בו תרד.

מר חגי אשר: תיכון אלון עובר השנה?

מר ליעד אילני: לא, תיכון אלון לא עובר השנה.

גב' מירה שנן: איך אתה יכול? איך אפשר?

מר ליעד אילני: איך אפשר להעביר אותו השנה? אין אישור מהוועדה המחוזית עדיין. לגבי גני ילדים בהזנה, גם פה, שוב, זה מביך, אבל אני אסביר. כמו שהורה שולח ילד לכיתה א' ושולח איתו סנדוויץ', גם לגן ילדים הוא יכול לשלוח סנדוויץ'. הגננות לפני שנים התחילו לאסוף כספים כדי לקנות מצרכים לגן ולהכין הן את ארוחת הבוקר. באה הסתדרות המורים, לא העירייה, ואמרה 'אנחנו לא מוכנים שהגננות יותר יעשו את זה'.

באה העירייה, לא יודע, אולי בטיפשותה, והתנדבה לעשות את זה, אמרה 'אנחנו נגבה את הסכומים ונהיה צינור מקשר מההורים ונעביר לגננות'. כל סכום שנגבה על ידי ההורים, הועבר לגננות. מה לעשות שהורים משלמים ב-5 תשלומים וגם גילינו 10 תשלומים. אז העירייה לא העבירה עדיין תשלומים עתידיים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל למה זה השנה קרה? כאילו באמת אני שואלת, למה זה קרה עכשיו?

מר ליעד אילני: כי הסתדרות המורים באה לפני חצי שנה ואמרה שהיא לא מוכנה יותר, אז העירייה התנדבה. יכול להיות, אם חגי מתעקש, יכול להיות שאנחנו נאמץ את ההחלטה של חגי, את ההמלצה שלו, שאנחנו נגיד להורים שמה-1.9 הם שולחים את הילדים עם סנדוויצ'ים כי העירייה לא מוכנה לעסוק יותר בעניין.

מר חגי אשר: זו לא המלצה שלי. אתה המלצת להורים

'תשלמו ויהיה לכם אוכלי'. לא אני.

<u>מר ליעד אילני:</u> נכון. נו, מה אני אומר? אותו דבר.

<u>מר חגי אשר:</u> אלה לא היו דבריי.

<u>מר ליעד אילני:</u> לא, ברור שלא. אני אומר את זה כי אתה אומר דברים בלי להבין את המשמעויות. אל תפריע לי אבל עכשיו, לא הפרעתי לך.

<u>גב' מירה שנן:</u> אין לך זכות דיבור. אני מצטערת, אתה לא תדבר.

<u>מר ליעד אילני:</u> בבית עמנואל, ועם זה אני אסיים, וברפורמה לגיל הרך, מאה מיליון שח השקעה בעשור הקרוב בשדרוג משמעותי.

(מדברים ביחד)

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אל תענה לו, אל תענה לו. תוריד את זה ואל תענה לו.

<u>מר ליעד אילני:</u> בשדרוג משמעותי. חברים, אני יודע שזה שובר לכם את הפייק, אבל אני צריך לענות. זה חינוך, אתה רוצה שהציבור ישמע את הנתונים האמיתיים. הרי אתה באמת רוצה שהוא יידע נתונים אמיתיים. אני מסיים, חצי דקה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תנו לו לענות 10 דקות. מותר לו לענות 10 דקות. לא רק לסעיף, תשובה-

<u>גב' מירה שנן:</u> אדם, אתה רוצה להתחלף.

<u>מר ליעד אילני:</u> זה לא סעיף, זו תשובה להצעה. יש 10 ו-10. בדיון יש 5 ו-5, אבל לא משנה.

(מדברים ביחד)

מר ליעד אילני: בכל אופן, אני מסיים. זה לא משנה, משפט אחרון. בבית עמנואל 100 מיליון שח השקעה בעשור הקרוב בשיפור משמעותי של שכר המדריכות והסייעות, ביצירת רצף חינוכי, הבאת המדריכות כבר ב-12:30, וגידול. אני אומר לקחתם טיוטה מלפני חודש, שעובדת באגף החינוך העבירה לכם.

מר אביהוא בן משה: מי זה לקחתם?

מר ליעד אילני: הועבר. סליחה, אל תפריע לי.

מר חגי אשר: לא, ליעד, עכשיו אתה משקר. זה עבר בישיבת המועצה. כל הקיצוצים האלה עברו בישיבת המועצה פה.

מר ליעד אילני: בסדר.

מר חגי אשר: אף עובד לא הדליף. אתה רגיל שהיו מדליפים לך עובדים כאלה ואחרים.

מר ליעד אילני: בסדר.

מר חגי אשר: זה לא נכון.

מר ליעד אילני: אוקיי. אבל למה אתה מדבר עם המגה פון?

מר חגי אשר: כי אתם סוגרים מיקרופונים.

מר ליעד אילני: מי סגר את המיקרופון?

מר חגי אשר: בשם השקיפות אתה סוגר.

מר ליעד אילני: אתה לא יכול לדבר כשאני מדבר. כשאתה דיברת, אני ישבתי בשקט.

מר חגי אשר: לא, אתה מנהל פה דיון ואתה אומר פה שקר ואני לא...

מר ליעד אילני: אז אני אראה עכשיו איך תתנהל הישיבה.

מר אלי מוסרי: חגי, אי אפשר, האוזניים שלי יצאו מהמקום.

מר חגי אשר: לא, לא.

מר ליעד אילני: אני אומר לציבור, בתקציב 2020, זה הספוילר, יש גידול של 35.5 מיליון שח בתקציב אגף החינוך, 24 מיליון ₪ שכר.

גב' מירה שנן: כשנגיע לדון בזה, תשמע.

מר ליעד אילני: 11 מיליון ₪ פעולות.

מר אביהוא בן משה: ... זה לא רלוונטי...

גב' מירה שנן: די, אל תיכנס לפרטים עכשיו.

מר ליעד אילני: למה? גם לבית עמנואל משלמים? לסייעות ולמדריכות?

מר אביהוא בן משה: דיברתי על מורים...

מר ליעד אילני: זה גם מדריכות וסייעות של בית עמנואל. מי משלם למדריכות ולסייעות?

עו"ד רועי ברזילי: פדגוגיה זה...

מר ליעד אילני: מי משלם למדריכות ולסייעות? מי משלם למדריכות של בית עמנואל? לא, הוא פשוט היה מחזיק תיק החינוך.

גב' מירה שנן: ליעד, מספיק, מספיק.

מר ליעד אילני: בכל אופן, 35.5 מיליון ₪ תוספת, 24 מיליון ₪ תוספת שכר, ביניהם גם בבית עמנואל, זה חלק מהחינוך, הצהרונים עוברים לחינוך, ו-11 מיליון ₪ תוספת בפעולות. שוב פעם פייק ניוז של האופוזיציה, שזה כבר מביך.

מר ליעד אילני: אני מבקש להצביע בעד הורדת-

גב' מירה שנן: לא, רגע,א ני רוצה לומר משהו, כי אני מחזיקת תיק החינוך.

(מדברים ביחד)

גב' מירה שנן: בסדר, אין בעיה, אני לא אגיד. הבנתי עם מי יש לי עסק. מי בד להוריד את ההצעה מסדר היום?

מר אמנון בוץ: מי בעד להסיר את ההצעה?

מר ליעד אילני: מי בעד להסיר את ההצעה הבטחת – תקיים פרק ב', מסדר היום?

מר אמנון בוץ: 15 בעד להסיר מסדר היום. מי נגד להסיר את זה מסדר היום?

גב' מירה שנן: 4 הישרים.

מר אלי מוסרי: לקיים דיון.

מר אמנון בוץ: לקיים דיון.

מר אביהוא בן משה: 5 הישרים.

גב' מירה שנן: 5, סליחה.

מר אמנון בוץ: 5. לסעיף הבא.

מר חגי אשר: ... נמנע.

גב' מירה שנן: חגי, אני מזועזעת, אני חייבת להגיד לך. חשבתי שאתה יותר הגון ויותר ישר. מסתבר שאתה מסוגל לרדת הכי נמוך שיכול להיות.

מר אמנון בוץ: 15 הצביעו בעד להסיר את זה מסדר היום, 5 הצביעו נגד לקיים דיון וחבר מועצה אחד נמנע.

גב' מירה שנן: רשימה של שקרים אחד אחרי שני.

מר חגי אשר: ממש לא, ממש לא, ואת יודעת.

גב' מירה שנן: לא, אני עומדת בתוקף.

מר חגי אשר: כל הקיצוצים שהקראתי, כולם היו בתקציב שהוקרא בישיבת המועצה שהייתה פה.

גב' מירה שנן: מה שאמרת על וינטר, זה היה שקר. מה שאמרת על המנהלים, זה היה שקר.

מר חגי אשר: כל מה שאמרתי, הוא לא שקר.

גב' מירה שנן: אני חושבת שזה לא ראוי אפילו שאני אתייחס.

מר חגי אשר: אז בואי ננהל דיון על זה. אני אשמח שננהל דיון. בואי ננהל דיון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אנחנו רוצים לשמוע את דעתך.

מר חגי אשר: בוא נשמע מה דעתך על זה.

גב' מירה שנן: אין צורך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז אל תביעי אותה.

מר חגי אשר: אז אל תגידי את הדברים האלה.

גב' מירה שנן: אמרת את דעתך המלומדת והמנוסה.

מר חגי אשר: תודה.

גב' מירה שנן: אנחנו כבר שמענו אותך.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 15 - בעד, 5 - נגד, 1 - נמנע, להסיר את ההצעה מסדר היום.

ב. הצעה לסדר של עו"ד אביבית מאור נמרודי חברת מועצת העיר בנושא:

"נקודה למחשבה פרק 6"

גב' מירה שנן: סעיף ב' – הצעה לסדר של עו"ד אביבית מאוד נמרודי חברת מועצת העיר, נקודה למחשבה פרק 6. בבקשה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: טוב, אני רוצה לדבר על חוות הסוסים שכולם מכירים והנושא הזה כרגע מאוד בוער. אני אתן רקע קצרצר, ואני אשמח באמת לנהל על זה דיון. אני חושבת שהנושא הזה מספיק חשוב וראוי שכולם ישתתפו בו.

בסוף שנות ה-80 הוקמה עמותה. היום היא נותנת שירות ל-1,000 אנשים בשנה, לרבות ילדים, ילדים עם צרכים מיוחדים, מבוגרים, ואני לא אלאה אתכם בהשתלשלות האירועים שאז הייתה. אך היוזמה הזאת בזמנו הייתה משותפת יחד עם העירייה ולשביעות רצונה.

הסיבה להצעה לסדר היום, כי העירייה החליטה להוציא את הנכס למכרז בחודשים הקרובים, אבל בינתיים העמותה קיבלה הודעה שתוך חודש וחצי, כלומר ב-1.1, הם צריכים לפנות את הנכס, או לחילופין לשלם שכירות.

(מדברים ביחד)

עו"ד אביבית מאור נמרודי: טוב, אז אני עוד הפעם אתחיל, בסדר? חבר'ה, תנו לי לנהל את זה ברצף. כמו שאמרתי, זו עמותה שהוקדמה בשנות ה-80, נותנת שירותים ללמעלה מ-1,000 אנשים, ילדים עם צרכים מיוחדים, מבוגרים ובזמנו זו הייתה יוזמה יחד עם העירייה.

הסיבה שאני מעלה את זה אליכם היום, כי העירייה החליטה להוציא את הנכס למכרז בחודשים הקרובים, אבל בינתיים העמותה קיבלה הודעה שתוך חודש וחצי הם צריכים לפנות את הנכס ולשלם שכירות למעלה מ-30,000 ₪ בחודש. אז יש לי סקופ, לא בטוחה שכולם יודעים אותו. גם אנחנו בקדנציה הקודמת רצינו להוציא את החווה למכרז.

חשבנו שיש בוננזה והעמותה מרוויחה מיליונים. אך כשנכנסנו לעומקם של דברים – גילינו אחרת.תאמינו לי שלא גיליתם את אמריקה. אוקיי? גם אנחנו רצינו לצאת למכרז. ואין לי ספק שאם כולכם תיכנסו קצת יותר לפרטים, אתם בטוח תשנו את דעתכם.

אנחנו בזמנו ביטלנו את המכרז, והחלטנו להאריך את ההקצאה, כי גילינו שכל הפיתוח נעשה על ידי העמותה, לרבות המבנים, אורוות סוסים, מגרשי רכיבה. אחד מהם מקורה ומאפשר רציפות טיפולית. נהיה שם גם משרדים קטנים ועוד כל מיני דברים שהושקעו על ידי העמותה.

בגדול, רק הקרקע שייכת לעירייה. העמותה השקיעה לפחות 5 מיליון ₪ מיוזמתה, מכספה, שקל מזה לא נלקח מהעירייה. כך שהשכירות היא רק על השטח. כלומר, אם יוצאים מהמכרז, יוצאים למכרז רק על השטח, והזכיין שייכנס בנעלי העמותה, יצטרך לממן מעבר לשכירות גם את המבנים.

דבר נוסף שגילינו, ובגלל זה החלטנו כמובן להאריך את ההקצאה, גילינו את היקף הפעילות המבורכת של העמותה הזאת. מדובר בעשרות אלפי ילדים ומבוגרים שהפיקו תועלת מאז שנוסדה העמותה. 2/3 מהם משותקי מוחין, אוטיסטים, מפגרים, לקויי קשב וריכוז ועוד.

במסגרת הרכיבה הטיפולית, הם מקבלים את כל הצרכים שלהם. שאר הילדים והמבוגרים שנהנים מהעמותה ומהשירות שלה, זה במסגרת חוקי רכיבה, או ספורטאים מתחרים, מחצית מהם תושבי רמת גן.

העמותה בנתה צוות לתפארת, הכולל מומחים במגוון תחומים, לרבות פיזיותרפיסטית המטפלת בנכים קשים, עובדת סוציאלית קלינית התומכת בצוות, בעלי השכלה אקדמאית בחום הפסיכולוגיה ותחומים נוספים. עשרות מתנדבים מסייעים בטיפול.

אגודת הספורט מעבר לכך הוסיפה גאווה עירונית, זכתה בהישגים ספורטיביים נאים ואירחה תחרויות מכובדות מאוד, לרבות תחרויות הרכיבה במכבייה האחרונה ובאצטדיון וינטר.

קודם כל, אני הייתי שם. אני מציעה לכולם ללכת. אני מודה שאני לא הייתי שם הרבה פעמים, אבל לאחרונה בגלל הסיפור הזה, הלכתי כי רציתי גם לראות בעיניים. מציעה למי שלא היה, שילך לשם, לפני שהוא מקבל את

ההחלטה, במיוחד אתם, מי שיושב ומקבל את ההחלטות.

אני רוצה שתסתכלו גם על המאזנים של העמותה, את כמות מקבלי השכר, מי באמת מקבל שכר וכמה הם מקבלים. מדובר באמת בסכומים נמוכים יחסית, ואתם תבינו בעצמכם שאין מקום לשכירות המטורפת שנקבעה, ואני תיכף אכנס לעומקם של דברים.

מכל הטעמים שמניתי כאן, אנחנו בקדנציה הקודמת החלטנו שמספיק ראוי וחשוב להקצות להם את השטח הזה. אני לא רוצה לציין כאן עמותות נוספות, אבל אם תחליטו שכן, אני אעשה את זה, שמקבלות הקצאות ומקבלות והן פחות או יותר מטפלות בנושאים דומים, אוקיי?

אני כן רוצה להסביר את נושא השכירות, כי באמת זה נשמע מוזר, למה חוות סוסים לא צריכה לשלם שכירות או לא צריכה לשלם את הסכומים האלה. אז בדקתי את הנושא קצת לעומק, ובדקתי מה קורה בחוות סוסים במקומות אחרים, ואיך צריך באמת להתייחס לזה.

אז מרבית חוות הסוסים בארץ הוקמו בשטחים חקלאיים, כאשר הקרקע מוחכרת חינם, אין כסף. רק לאחרונה שונתה המדיניות והמינהל החל לגבות דמי חכירה בגין הקרקע, היות ושיעורי הרכיבה אינם פעילות חקלאית. בעצם כל חווה כזאת קיבלה דרישה בין 300,000 ל-400,000 ₪, ל-49 שנות חכירה.

הודיעו למינהל שגם בזה הם לא מסוגלים לעמוד. אוקיי? על רקע זה פנה מינהל מקרקעי ישראל לשמאי הממשלתי, שיסייע להם לקבוע שווי ריאלי לקרקע. והשמאי אמר שבינואר 2020 ממש אוטוטו, הוא ייתן חוות דעת ויגיד מהי בעצם השכירות שיש לגבות.

עכשיו אני באמת מציעה, ואני אראה לכם את המסמך ששלח השמאי שזה בינואר הקרוב, זו לא המצאה שלי. אני אעביר לכם את כל החומר.

כפי שאמרתי, ראש העירייה והנהלת העירייה, החליטו לעשות סדר, לדעתי כן יש שם סדר ולהוציא את החווה למכרז. אני באופן אישי חושבת שיש מקום להקצות שטח. אבל את המכרז הזה שאתם מדברים עליו, רק החלו לכתוב עכשיו, וייקח כמה חודשים עד שהמכרז יגיע לסיומו וייצאו לדרך.

אז במקום להאריך זמנית את ההקצאה לעמותה עד לתוצאות המכרז, או לחילופין עד לחוות דעת מהשמאי הממשלתי, כדי שנקבע באמת סכום ריאלי. אתם יודעים מה? יכול להיות שהשמאי יגיד לא 30,000 ₪, יגיד 80,000 ₪. לפחות באמת מישהו שבאמת מבין בתחום, שמתעסק בתחום, הוא זה שייתן את שווי השכירות.

אז אנחנו בוחרים, אתם בוחרים, להגיד להם 'לא מעניין מה, לא עניין זה

שאין מכרז, אתה תשלם 30,000 ₪ בחודש, אחרת אתה תעזוב ב-1.1'. אין שום התחשבות גם במיליונים שהושקעו שם. המבנים האלה מאוד יקרים. כל הפיתוח שנעשה שם זה כמה מיליונים טובים.

אני גם רוצה עוד דבר מהיועץ המשפטי, כי אני איתי בעצם החלטה מהעירייה הזאת, שהדרישה לשכר דירה נכס עירוני בפטור ממכרז היא לא חוקית. יש רשימת פטורים וזה לא מופיע. יש מכתב ממשרד הפנים מ-2011 שלא ניתן לאשר את הבקשה של העירייה להחכיר קרקע ללא עריכת מכרז או נוהל הקצאת מקרקעין. ואני מבקשת שהיועץ המשפטי ייתן את חוות דעתו לעניין הזה, לגבי זה שבכלל אי אפשר להגיד 30,000 ₪ בחודש, אלא חייב להיות כאן מכרז. העמותה כמובן השיבה שהיא אינה מסוגלת לשלם סכומים כאלה. וכמו שאמרתי, היא נדרשה לפנות ב-1.1.

אני שואלת כזה דבר, החלטתם לשנות מדיניות. אז קודם כל, למה להודיע בהתראה כזאת קצרה לעמותה שקיימת פה 30 שנים. למה? למה באמצע השנה שיש מחויבות לילדים האלה ולכל המשתמשים? מה תגידו לילדים עם הצרכים המיוחדים? 'מצטערים, אין עדיין מכרז, אין זכיין, אנחנו מפסיקים את הפעילות'. למה? תיכף נגיע גם ללמה. מה תגידו לכל אלה שיש להם חוגים שם? מה הם יעשו? תזרקו אותם? באמת אני שואלת. מה הלחץ?

<u>גב' מירה שנן:</u> אביבית, יש לך עוד 2 דקות.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> לא, תני לי לסיים, אני ממש 2 דקות מסיימת.א זאת אומרת, אני שואלת מה הלחץ? למה מועד הפינוי לא סובל דיחוי עד לתוצאות המכרז? מאוד מעניין אותי באמת מי יהיה הזוכה. אגב, אלי, אתה בזמנו שלחת לנו מכתה שגורמים עבריינים רוצים להשתלט על החווה. אני מקווה שאתה זוכר את החווה הזאת ותעזור לי בעניין הזה. למרות שאני באמת לא יודעת מי יזכה במכרז. מקווה שזה לא מה שיקרה, כי היום המקום הזה נמצא באמת בידיים הכי טובות.

אני בעצם באה לבקש דבר אחד. אני מבקשת לאפשר לעמותה להמשיך את הפעילות שלה לטובת קודם כל תושבי רמת גן, שכמו שאמרתי, מחציתם נמצאים שם והם משתמשים ונהנים באמת מהשירות שהם נותנים. במתכונת הנהוגה כיום, עד אשר יהיה זוכה למכרז, וזאת על מנת שלא יפסיקו את הפעילות ואת הרצף.

אני אומר משהו לגבי המנכ"ל, כולנו מכירים אותו, אוקיי? אני לא צריכה לפרט. הוא איש מקסים ואכפתי, אבל גם מאוד דעתן. הוא לא מפחד להביע

את הביקורת שלו ואת העמדות שלו, גם כשהיא לא נוחה לנו, וזה לא נעים לשמוע. אבל אני אומרת לכם כאן, התחושה היא שכאן זה על בסיס נקמה אישית, ויש גבול לנקמנות, זה לא נראה טוב, זה זכותי להגיד את עמדתי, אף אחד לא הנחה אותי. אני מזכירה לכולם שבאמת בעירייה הזאת זה לא רק ביזנס, וצריך לתת שירות לתושב, והעמותה הזאת באמת משרתת המון אנשים.

אני מבקשת להעלות את הנושא הזה לדיון. הביזנס זה בעצם השכירות שאנחנו מבקשים, שלא הכל זה שכירות, אלא יש עמותות שניתן לתת להן הקצאות, וזה מה שאני מבקשת. אבל בעצם אני מעלה לדיון משהו הרבה יותר פשטני, כי אני מניחה שזה דיון שאתם תצטרכו לנהל אותו, ואני מאוד מקווה שמה שנאמר כאן ייכנס לכם ותחשבו עליו.

אני מבקשת להעלות את הנושא לדיון ולדון כיצד אנחנו מבטיחים רציפות הפעילות בחווה, בדגש על הרכיבה הטיפולית לכלל התלמידים המטופלים הקיימים כיום, ושהפעילות הזאת לא תיפסק ב-31.12.19, דהיינו עוד שבועיים. זה מה שאני מבקשת, אני מבקשת את ההתחייבות הזאת. תודה רבה.

<u>גב' מירה שנן:</u> תודה רבה לך, אביבית. מי בעד להוריד מסדר היום את ההצעה לסדר של אביבית מאור נמרודי, נקודה למחשבה פרק 6? בבקשה.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> חבר'ה, אתם לפחות תבטיחו להם רציפות. מה אתם תגידו לתלמידים האלה? באמת.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אביבית.

<u>גב' מירה שנן:</u> אדם, לא לענות. די.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> פשוט צריכים להתבייש. אין לי מה להגיד לכם. זה אפילו לא ראוי לדיון בפניך?

<u>מר חגי אשר:</u> אורית אמיתי, זה לטיפולך. הרציפות הטיפולית הולכת להיפסק.

מר אביהוא בן משה: אתה יודע מה להפסיק טיפול של ילדים...

עו"ד אביבית מאור נמרודי: באמת, אתם צריכים להתבייש, אני לא אומרת את זה סתם. אני לא באתי לעשות פוליטיקה.

מר אביהוא בן משה: כל האנשים שיושבים פה בשורה... אין לכם שום בושה? הגר, חיה, דני, אלי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אין לכם מה להגיד?

(מדברים ביחד)

עו"ד אביבית מאור נמרודי: היא לא רצתה שזה ייכנס לפרוטוקול כנראה.

גב' מירה שנן: לא, לא, הייתה טעות פשוט. ספרת?

מר אמנון בוץ: חבר'ה, שנייה, צריך בשביל הפרוטוקול להכריז על ההצבעה.

גב' מירה שנן: אוקיי, בבקשה.

מר אמנון בוץ: 16 בעד להסיר את הסעיף מסדר היום, 5 נגד להסיר את הסעיף מסדר היום.

גב' מירה שנן: אוקיי, אפשר להמשיך?

מר חגי אשר: בושה וחרפה, בושה.

גב' מירה שנן: שמענו את דעתך המלומדת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: באמת מלומדת.

מר חגי אשר: מירה, את תפסיקי לחלק פה ציונים לחברי מועצה. תפסיקי ולנהל את הישיבה כמו שצריך.

גב' מירה שנן: תירגע, תירגע.

מר חגי אשר: תתחילי לנהל את הישיבה כמו שצריך.

גב' מירה שנן: מי אתה בכלל?

עו"ד דוד מנחם: חגי, אתה חילקת כלום.

מר אביהוא בן משה: את יו"ר, את לא אמורה להתערב בכלל.

עו"ד דוד מנחם: מה אתה בא אליה בתלונות? אתה מחלק ציונים, אומר בושה, לא בושה, ואת בא אליה בתלונות.

מר אביהוא בן משה: לו יש מיקרופון, לנו אין מיקרופון, נכון מירה?

מר חגי אשר: מנחם, היא לא צריכה את העזרה שלך.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 16 - בעד, 5 - נגד, להסיר את ההצעה מסדר היום.

ג. הצעה לסדר של מר אביהוא בן משה חבר מועצת העיר בנושא:

"המתפכחים פרק ב"

גב' מירה שנן: הצעה לסדר של עו"ד זוהר ישרים, חבר מועצת העיר.

מר אביהוא בן משה: לא, לא, 3.

גב' מירה שנן: 3? סליחה, דילגתי. כנראה פרויד היה אומר על זה משהו.

מר אביהוא בן משה: במקרה או לא מקרה?

גב' מירה שנן: אני אומרת שפרויד היה אומר על זה משהו.

מר אביהוא בן משה: היה מכין אחרי זה הרבה מטעמים.

גב' מירה שנן: הצעה לסדר של מר אביהוא בן משה, חבר מועצת העיר, המתפכחים פרק ב'. השעה 19:00 בדיוק. בבקשה, 10 דקות.

מר אביהוא בן משה: תודה. המתפכחים פרק ב'. גברתי היו"ר, חבריי חברי מועצת העיר, קהל נכבד, ב-23.9.19, בשעות הערב, נפל דבר ברמת גן, נהרס בניין במרכז העיר ללא היתר, ואין פוצה פה מטעמו של כב' ראש העירייה שלא נמצא פה היום.

כמי שידוע בקרב הציבור שעל כל פיפס שקורא לו הוא רץ לשתף את הציבור באמצעות 3-4 פוסטים ביום, נאלמו מילותיך לשם הידיעה על בניין הנהרס באמצע הלילה, ובחרת משום מה שלא להגיב, עד כדי התעלמות.

תושבי רחוב אל על בשונה ממך, לא מצאו מנוח לנפשם באותו לילה ובלילות שלאחר מכן. תלונות שהגיע עוד באותו ערב למוקד 109 של העירייה, הגר תקשיבי, איפה הגר נעלמה? הושבו על ידי המוקדנים כי הדבר נעשה בידיעה ובאישור העירייה, אך בפועל התברר שלא דובים ולא יער. ההריסה בוצעה שלא באישור הגורמים הרלוונטיים, קריטריונים היתר הריסה מטעם אגף ההנדסה, ואישור יתר המחלקות השותפות ליום ההריסה, בתיאום אל מול הדיירים.

אז למי שאינו זוכר, אזכיר, ב-23.9 נהרס בניין ברח' אל על 1, פינת ז'בוטינסקי 102, לכל מחאותיהם של תושבי הרחוב שנדהמו ושאלו מי אפשר להרוס בניין בשעות הערב והלילה, מבלי לפחות לייידע אותם.

מבדיקה מיידית שלי באתר העירייה, לא הופיע כמובן היתר הריסה לבניין, ולמרות זאת שתקה העירייה לנוכח ההריסה, והחמור מכך, מוקד 109 שיתף פעולה עם העניין בהכוונת השד יודע מי.

במייל בהול שיצא ממני אל מנכ"לית העירייה הגב' רחלי מרום, ומהנדסת העיר אינג' סיגל חורש, לא טרחו השניים להשיב על העניין, לא לעצם בקשתי הראשונה לשם הידיעה על הריסת בניין ללא היתר, ולא על בקשתי השנייה לחשיפת מסמכים כפי שהתבקשו, וכנדרש מהם על פי סעיף 140(א) לחוק פקודות העיריות.

שתיקתן כמוה כשתיקה שיש בה הסכמה לעצם העניין. תושבי הרחוב ההמומים מהפגיעה בשגרת הערב שלהם, העבירו מפה לאוזן את הידיעה כי מדובר שימו לב ביזם שהוא חברו של כרמל שאמה ראש העירייה. ומפה נעשתה עבודה באישון לילה, כאשר אפילו שלט עם מספר טלפון של החברה המבצעת את ההריסה או מי מטעמה, או לכל הפחות הודעה לדיירים למי עליהם לפנות לנוכח ההריסה – לא הונח ולא נתלה במקום. כגנבים בלילה באו והלכו.

ועדיין, הנהלת העיר והפקידות הבכירה שותקים שקט שפירושו חד וברור, הסכמה שבשתיקה לנוכח ביצוע עבירה. אדוני היועץ המשפטי, אתה הרי מכיר ובקיא בחוק התכנון והבנייה. למעיין בסעיף 204(א) לחוק התכנון והבנייה התברר כי ביצוע עבודה מעין זו ללא היתר, מהווה עבירה פלילית, שהעונש הצפוי עליה הוא קנס כספי, מאסר למשך שנתיים וכו'.

אבל בכך, גבירותיי ורבותיי, חבריי חברי מועצת העיר, לא הסתיימה הסאגה הזו. עיריית רמת גן החליטה, לאחר הריסה של המקום, לסלול את הכביש של רח' אל על, רק עד אמצע הרחוב, לא כולו. אבל גם סלילת הכביש נעשתה בניגוד לכללים שהוחלט עליהם בוועדה לאיכות הסביבה בגין עבודות לילה. והיא ביצעה זאת באופן זריז ובהול בלילות ובימים עם סיום הריסת הבניין.

ואם חשבתם שבזה תם העניין, טעות בידכם. כעבור שבוע, הגיעה למקום חברת החשמל, על מנת להסדיר במקום את תשתיות החשמל. באיזו שעה? ב-20:00 בערב. ואיך התושבים ידעו על כך? פשוט מאוד, חברת החשמל, בלי הודעה מראש הורידה להם את השאלטר והביאה לעלטה בכל הרחוב ובכל הבתים. התושבים ההמומים ירדו לרחוב ומהומה פרצה במקום.

והמעציב שבעניין היה, שבידי חברת החשמל היה אישור עירייה. כן, אותה

עירייה שאמורה לשמור על התושבים ועל איכות חייהם, ציידה את חברת החשמל באישור העבודה בלילה, והפקירה את תושביה למשך לילה שלם בלי חשמל, עד למחרת היום בשעה 08:00 בבוקר.

ועדיין, לאורך כל אותם ימים, הפקידות הבכירה מתעלמת מפנייתי ולא מוצאת לנכון להשיב עליה. אבל באופן מעורר חשד, ב-7.9, מתרחש באותו מקום טקס חנוכת שינוי רח' אל על, מרח' אל על לרח' אנדרס רומר, חברו וידידו של כרמל שאמה, שבחר לקרוא את הרחוב על שם חברו הטוב. והיכן התקיים הטקס? הטקס התקיים בדיוק במקום שבו נהרס הבניין בלי ההיתר כמה ימים לפני האירוע.

אז בואו נחשוב יחד, בניין נהרס, אין לו היתר. פתאום מחליטה העירייה על סלילת חצי מהחוב, ועל הדרך גם את המקום בו היה הבניין. חברת החשמל פתאום מזדעקת לטפל בתשתיות החשמל באישון לילה. ובסוף, אנחנו מגלים שראש העירייה מקיים באותו מקום בו היה הבניין את הטקס לחברו הטוב. האם יש קשר בין הדברים?

דובר: לא.

מר אביהוא בן משה: את זה אני משאיר לכם לחשוב, חברי מועצת העיר ותושבי העיר הצופים בנו כעת. אבל אולי תקווה קטנטנה אני מוצא בסיפור הזה. כעבור חודש ימים לקח לאגף הנדסה של סיגל חורש לספר לכולנו שהבניין נהרס שלא כדין וללא היתר, ושהם פותחים בחקירה נגד מי שפעל את הפעולה הזו. ואני שואל, האם אתם כבר פתחתם בחקירה? והאם תפתחו גם בחקירה כנגד מי מאנשי העירייה שקרץ בעין ונתן את ברכת הדרך להרס הבניין? גברתי היו"ר, אני מבקש לקיים דיון בנושא כיצד נהרס בניין במרכז העיר ללא היתר, ואין פוצה פה ומצפצף מצד העירייה, תודה.

מר אמנון בוץ: הצבעה?

גב' מירה שנן: רגע, דקה. מי בעד?

מר אמנון בוץ: שאלתי אם הצבעה.

גב' מירה שנן: כן. מי בעד להוריד את ההצעה לסדר של מר אביהוא בן משה, המתפכחים פרק ב'?

מר אמנון בוץ: להוריד מסדר היום.

מר אביהוא בן משה: בוא נראה מי תומך בהריסת בניין ללא היתר. אדם כל הכבוד, רועי כל הכבוד, יפה, אלי מוסרי כל הכבוד.

עו"ד רועי ברזילי: את מכירה את המדיניות שאת אישרת?

גב' מירה שנן: רועי, רועי.

מר אביהוא בן משה: יפה, גברתי חברת ועדת המשנה, כל הכבוד לך, באמת. עדנה, חברת ועדת משנה, כל הכבוד לך, תומכת בהריסת בניין ללא היתר, כל הכבוד.

מר אמנון בוץ: 13 בעד להסיר מסדר היום.

גב' מירה שנן: מי נגד? אביהוא, אתה סיימת את דבריך.

מר אביהוא בן משה: שווה הייתה הטיסה לשיקגו.

מר אמנון בוץ: מי נגד להסיר את הסעיף מסדר היום? בבקשה, להצביע. 5 נגד.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 13 - בעד, 6 - נגד, להסיר את ההצעה מסדר היום.

ד. הצעה לסדר של עו"ד זוהר ישרים חבר מועצת העיר בנושא:

"שאלה של סדרי עדיפויות"

<u>גב' מירה שנן:</u> אני ממשיכה הלאה. הצעה לסדר של עו"ד זוהר ישרים, חבר מועצת העיר, שאלה של סדרי עדיפויות. זוהר בבקשה, 10 דקות.

<u>עו"ד זוהר ישרים:</u> ערב טוב ממלא מקום ראש העיר ולחבריי חברי מועצת העיר. ראיתי לנכון להעלות הערב את הצעתי זו לסדר אשר עונה לשם שאלה של סדרי עדיפויות, מתוך תקווה כי בסוף דבריי לא נבצע כל הצבעה, אלא יתקבלו הדברים בפה אחד ובנפש אמיתית וחפצה.

שאלה של סדרי עדיפויות. תחבורה ציבורית לשבת למוקדי הבילוי - IN, הסעות לבתי הספר בימות השבוע - OUT. בערב הזה, לא אדבר על הפגיעה בצביון היהודי וערך השבת, דעותיי ידועות וברורות בעניין.

הערב נדבר על סדרי העדיפויות אשר עמדו לנגד עיניהם של מקבלי ההחלטות, הנהלת העיר. לפני כחצי שנה לערך, הנהלת העיר, תחת הנהגתו של ראש העיר ובהובלתו כמובן, קיבלה החלטה שעיקרה תחבורה ציבורית בשבת, אל מוקדי הבילוי בעיר השכנה, העיר תל אביב. באמרת אגב, אני זוכר שאז בתחילת הדרך, ניסו עוד להסביר שלא מדובר בתחבורה ציבורית בשבת, אלא בקווים בודדים, אבל עזבו, זו כבר היסטוריה, ולא בזאת עוסקת הצעתי לסדר.

חברים יקרים, בסופו של דבר עיקר עבודתנו כאן מעבר להיותנו נציגי ציבור או בשל היותנו נציגי ציבור, הוא לבדוק חלופות ולקבוע סדרי עדיפויות נכונים במסגרת קבלת ההחלטות אשר נקבעות במליאה זו.

כיום, ישנם תלמידי העיר רמת גן, אשר מתגוררים במרחק רב מבית הספר בו הם לומדים, מרחק שאינו מאפשר הליכה רגלית לבית הספר. על פי חוזר המנכ"ל, הרשות מחויבת לספק הסעה לבית הספר לכל תלמיד עד כיתה ד' שמתגורר במרחק מסוים מבית הספר. ואכן, עיריית רמת גן מקיימת מזה שנים את הוראות חוזר המנכ"ל.

אך המציאות הקיימת היא שישנם הרבה תלמידים אשר לומדים בבתי הספר השונים בליך, אוהל שם, נועם הרואה, מורשת משה ועוד, אשר אינם נכנסים בתוך... חוזר המנכ"ל, ואשר נאלצים להגיע לבית הספר בכוחות עצמם, בשימוש קווי דן השונים או בעזרת הוריהם. מה את אומרת?

גב' מירה שנן: לא, אמרתי לליעד משהו, לא קשור אליך.

עו"ד זוהר ישרים: ממך אני לא מצפה לזה.

גב' מירה שנן: לא, לא, אני דיברתי עם ליעד.

גב' עדנה וידל: לא, אבל אתה מכיר זוהר תיכוניסט שלא נוסע באוטובוס לבית הספר?

גב' מירה שנן: חבר'ה, לא דיון, תנו לו לדבר.

מר ליעד אילני: הילד שלי בכיתה א', אני מסיע אותו כל בוקר לבית ספר.

עו"ד זוהר ישרים: עדנה, אני בסוף אשמח לשמוע את דעתך, אחרי שאני אסיים את דבריי. תאמיני לי שהיא תשתנה.

מר דני גולדשטיין: ליעד, אין לו הסעה?

מר ליעד אילני: אין לו הסעה.

עו"ד דוד מנחם: דני גולדשטיין, בפועל בתי הספר האלה יש להם הסעות, רק לרב ניסן 30 שנה, לא קיבל הסעות. שמעת?

עו"ד זוהר ישרים: גם לרב ניסן מגיע.

מר דני גולדשטיין: זה גם לא נכון, זה גם לא נכון.

גב' מירה שנן: קדימה זוהר, בבקשה תמשיך.

מר דני גולדשטיין: מה החוק אומר? מה החוק אומר?

גב' מירה שנן: דני, די.

עו"ד זוהר ישרים: דני, לא זכור לי שיש חוק שמחייב סבבוס בשבת.

מר דני גולדשטיין: לא, לא, לא, יש חוק.

עו"ד זוהר ישרים: אין חוק כזה, אין חוק כזה ואנחנו עושים את זה. אז לילדה בת 10 לא נעשה את זה? מה זה?

גב' מירה שנן: דני, בבקשה, תן לו לסיים את דבריו.

עו"ד זוהר ישרים: אתם צריכים להצביע כולם פה אחד היום.

גב' מירה שנן: צריך להסיע את כל העיר לדעתו, וזו זכותו.

עו"ד זוהר ישרים: לא את כל העיר, לא אמרתי את כל העיר.

גב' מירה שנן: לא משנה, זכותך.

עו"ד זוהר ישרים: בואי תקשיבי עד הסוף, כולם יסכימו על זה, תאמיני לי, כולם יסכימו על זה.

גב' מירה שנן: די, לא נריב, קדימה. אתה מוכן להמשיך? כי אני אוריד את הזמן, הוא מפריע לך.

מר אביהוא בן משה: ... סבבוס למסעדה, ים...

מר ליעד אילני: זוהר, הזמן שלך עובר. אני עם סטופר, הזמן שלך עובר.

גב' מירה שנן: זה על חשבונך.

מר ליעד אילני: זוהר, אני מקשיב לך, תדבר.

עו"ד זוהר ישרים: אז נכון, אם הורי התלמיד מסיעים את ילדיהם לבית הספר כמו שליעד, במקרה כזה, נושא הביטחון ובטיחותו של התלמיד, אינו צריך לעמוד לבחינה, כי נקודת המוצא שלנו, שההורים שומרים על ביטחונו ובטיחותו של הילד יותר מכל אדם אחר.

אבל חבריי חברי המועצה, עולות שאלות אחרות.שאלת הפגיעה באיכות הסביבה, בעידן של היום שאנו מעודדים שימוש בתחבורה ציבורית, נאלצים ההורים להישאר עם רכביהם, וכל זאת רק בגלל השיקול של אופן הגעת הילד לבית הספר.

זאת אומרת, חלק מהשיקול של ההורה האם להגיע למקום עבודתו עם רכב או בתחבורה ציבורית, הוא השיקול והעובדה שעליו להסיע את ילדו לבית הספר. תארו לכם מאות רכבים על הכביש בשיירה ארוכה בדרך לבית הספר, הרבה יותר ירוק ופשוט, חבריי היקרים, להיערך עם אוטובוסים, אשר יסייעו בעניין, כמה זיהום אוויר נחסוך, כמה רכבים יישארו בביתם.

שאלה נוספת ושיקול נוסף, הוא שיקולי הצפיפות והפקקים שבדרך. אוטובוס אחד יחסוך כמות גדולה של רכבים. בנושא הזה, אין צורך של ממש להרחיב. אני עוד לא מדבר על נזקי הפקקים שבדרך, והאיחורים של התלמידים לבית הספר ושל ההורים למקום עבודתם.

עו"ד דוד מנחם: ... על השבת.

גב' מירה שנן: לא צריך, נו דוד. די.

עו"ד זוהר ישרים: מנחם, הכל טוב.

עו"ד דוד מנחם: זה מה שאתה עכשיו... זה הטענות שלך?

עו"ד זוהר ישרים: מנחם, מנחם. מספיק.

מר אדם קניגסברגר: תחסכו לנו זמן.

גב' מירה שנן: חבל על הזמן של כולנו, באמת, די. תן לו לדבר.

עו"ד דוד מנחם: אני רוצה לשתות קפה.

עו"ד זוהר ישרים: מנחם, לא, תישאר, זה חשוב, מנחם.

עו"ד דוד מנחם: לא, עזוב, עזוב.

עו"ד זוהר ישרים: כל מה שתיארתי עד לכאן, זה החלק הקל והפשוט.

עו"ד דוד מנחם: ... עכשיו את הטענות של ראש העיר על תחבורה ציבורית.

גב' מירה שנן: די, זה לא קשור עכשיו לענייין, די.

עו"ד זוהר ישרים: כל מה שתיארתי עד לכאן, זה החלק הקל והפשוט, זהו מצב שההורה מסיע את ילדו לבית הספר. המקרה עוד הרבה יותר חמור וכואב, כאשר התלמיד עולה לבדו לאוטובוס ציבורי, אוטובוס של קווי דן. עדנה, תקשיבי.

תארו לכם מצב שתלמידה בת 10, אשר נאלצת כדי להגיע לבית הספר, לעלות לאוטובוס ציבורי, קו 161 לדוגמא, קווי דן. תלמידה בת 10.

האתגרים אשר עומדים לפתחה הם רבים. תחושת הביטחון של התלמידה במצב זה לא קיימת. זו הפעם הראשונה שלה שהיא עולה לאוטובוס לבדה. היא נאלצת להתמודד עם אתגרים שלא הכירה מעולם, התמודדות מול נהג שלא בדיוק מחויב לרעיון הגעתה לבית הספר, התמודדות מול נוסעים אחרים באוטובוסים, שלא תמיד נדיבים, ולא תמיד אוהבים לראות שהאוטובוס מלא בתלמידים שתופסים להם את מקומם.

התמודדות מול נוסעים שונים פורעי חוק, אשר מעמידים את התלמידות והתלמידים בסכנה. התמודדות אל מול מזגי האוויר השונים. התמודדות מול עמידה בזמנים, לעיתים האוטובוסים לא יוצאים בזמן. התמודדות מול מסלולי הנסיעה הארוכים של הקו. התמודדות מול לעיתים אוטובוסים עמוסים שלא עוצרים בתחנה. התמודדות מול מרחק הליכה רב עד בית הספר. חברים, תחנת האוטובוס שמורידה את התלמידה במקרה זה, היא כמרחק של קילומטר משער בית הספר.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> קילומטר משער?

<u>עו"ד זוהר ישרים:</u> קילומטר משער בית הספר.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> איזה מרחק היא גרה מבית הספר?

<u>עו"ד זוהר ישרים:</u> שנייה, אחרי זה אני אסביר לך. אין לי פשוט זמן, אני צריך לעמוד ב-10 דקות, דני.

<u>גב' מירה שנן:</u> דני, לא חבל? תן לו לסיים. עזוב, בחייך, די.

<u>עו"ד זוהר ישרים:</u> מה זה כולם? סליחה? אתה משווה ילדה בית 10 שרוצה להגיע לבית ספר-

<u>מר דני גולדשטיין:</u> את הבן של ליעד...

<u>עו"ד זוהר ישרים:</u> את הילדה בת 9 אתה מסיע, את הילדה בת 10 אתה לא מסיע.

מר אדם קניגסברגר: תמשיך בהצעה לסדר.

עו"ד זוהר ישרים: אז נכון, אני זוכר את אותו בחור צעיר בן 18 לדוגמא.

גב' מירה שנן: זוהר, יש לך עוד דקה.

עו"ד זוהר ישרים: אתם הפרעתם לי, אני סיים. אין לי עוד הרבה.

גב' מירה שנן: אני לא הפרעתי, החבר שלך הפריע.

עו"ד זוהר ישרים: אין לי עוד הרבה.

גב' מירה שנן: יש לך דקה.

דובר: לא לצעוק למיקרופון, לא לצעוק למיקרופון.

עו"ד זוהר ישרים: זה בסדר, הצעה לסדר ראשונה.

מר ליעד אילני: תן לו, זו הצעה ראשונה שלו, נהוג לתת יותר.

עו"ד זוהר ישרים: בדיוק, בדיוק, נכון. תודה, ליעד.

מר אביהוא בן משה: 20 דקות.

מר ליעד אילני: לא, לא 20. לא נהיה נדיבים כמו ההוא שהמציא את חטיבות הביניים. באמצע.

עו"ד זוהר ישרים: אז נכון, אני זוכר את אותו בחור צעיר בן 18 לדוגמא מול אותה תלמידה בת ה-10, שימו לב, שמבקש להגיע לבר בסופ"ש-

(מדברים ביחד)

מר אלי מוסרי: לא יהיה לך 100% הקשבה.

מר ליעד אילני: סליחה, סליחה. סניף הליכוד ברמת גן, יש עכשיו הצעה של זוהר ישרים.

עו"ד זוהר ישרים: איפה מנחם? אפשר להגיד למנחם להיכנס?

גב' מירה שנן: תנו לחבר שלכם לסיים. שלומי, זה לא מכובד. תנו לו לדבר.

מר ליעד אילני: זוהר, תמשיך.

גב' מירה שנן: זוהר, אני מצטערת, יו"ר האופוזיציה מפריע לך באופן שיטתי. חגי, חבר שלך מדבר, אתה לא קשוב.

עו"ד זוהר ישרים: אז נכון, אני זוכר את אותו בחור צעיר בן 18 לדוגמא, מול אותה תלמידה בת ה-10, שמבקש להגיע לבר בסופ"ש לשבת על כוס בירה קרה וטובה. ואני זוכר איך חלקנו הסביר בקול רם את מסכם השיקולים אשר מצדיקים את קווי הבילוי, ואשר מצדיקים איך להקל על אותו בחור צעיר, אם תרו, על הבליין הצעיר, על שיקולי הביטחון והבטיחות בנחיצות לאפשר לאותו בחור נסיעה חינם ומוסדרת בחסות העירייה.

לצד זה, אני גם זוכר את הגירעון הקיים בקופת העירייה. אבל בכל זאת, החלטתם אתם הנהלת העיר, לאפשר את קווי הבילוי, על אף המצב הכלכלי בו מצויה העירייה.

למעשה, הנהלת העיר אמרה ואומרת בצורה ברורה – כן לבחור הצעיר שמבקש לבלות, כן לקווי הבילוי, למוקדי הבילוי בעיר תל אביב, ולא לתלמידה בת ה-10 אשר מבקשת להגיע לבית הספר בצורה בטוחה ומוגנת. זה מצחיק, מירה?

גב' מירה שנן: לא, לא, אני שואלת את עצמי אם אני שומעת נכון, זה הכל?

עו"ד זוהר ישרים: למה זה לא נכון? בואי תסבירי לי.

גב' מירה שנן: אני לא מדברת, לא מעניין אותי.

עו"ד רועי ברזילי: זוהר, הציבור שלך נהנה מ-20 מיליון ₪ לטובת הסעות, 20 מיליון ₪.

עו"ד זוהר ישרים: זה בולשיט, זה בולשיט.

עו"ד רועי ברזילי: אם אנשים על חצי קילומטר וקילומטר.

עו"ד זוהר ישרים: הציבור שלי, התלמידות בנות ה-10 נוסעות באוטובוס בקווי דן והציבור שלך שרוצה לנסוע בשבת אתם מסיעים אותו.

(מדברים ביחד)

*** אביהוא מדבר במגה-פון, לא מבינים ***

מר דני גולדשטיין: רועי, אני אין לי טענות לזוהר. זוהר באמת לא מבין את החומר, הוא לא מכיר את המספרים. אבל אביהוא כן מכיר את המספרים, הוא מרמה את כולם. זוהר עושה את זה מחוסר ידיעה.

עו"ד זוהר ישרים: דני, תסביר לי למה ילדה בת 10 צריכה לעלות על אוטובוס?

מר דני גולדשטיין: עזוב, חוסר ידיעה, לא לברר לפני זה.

מר אביהוא בן משה: על מה אתה מדבר בכלל?

מר ליעד אילני: אביהוא, אתם יודעים שאתם נהנים הכי הרבה מזה, הציבור הזה.

מר אביהוא בן משה: את לא יכולה, את יושבת יו"ר של כולם...

מר ליעד אילני: זוהר, יש לך עוד חצי דקה.

עו"ד זוהר ישרים: אני כבר מסיים, כבר מסיים.

מר ליעד אילני: לא, חצי דקה לסיום.

עו"ד זוהר ישרים: חברים יקרים, הכל שאלה של סדרי עדיפויות. קשה לי להאמין שמישהו מכם יעדיף במסגר סדרי העדיפויות את קווי הבילוי על חשבון ההסעות לבית הספר. ראוי ביותר שנקבל היום החלטה גורפת בדבר, החלטה שבבסיסה הקמת מערך ההיסעים לכל תלמידי בית הספר הגרים בעיר, תלמידי התיכון ותלמידי היסודי יחדיו.

ככל שמדובר בהוצאה ו/או בעלויות גבוהות אשר כבדות על תקציב העירייה, מן הראוי לפחות, חברים יקרים, לממן את ההסעות לתלמידי היסודי שמתגוררים בעיר.

אני מבקש ממך, ממלא מקום ראש העיר, תקבל החלטה עוד היום, החלטה גורפת בעניין, כשבבסיסה הקמת מערך הסעות לבתי הספר לילדים בכיתות א' – ח' המתגוררים בעיר. פעולתך זו תיתן מענה ראוי וצודק לביטחונם של התלמידים. הצעתי לסדר היא לקיים דיון על הקמת מערך ההסעות לתלמידי העיר באמצעות העירייה.

מר ליעד אילני: תודה. אנחנו כבר נצביע. חברים, כמו שאמרת דני, זוהר חדש בתפקידו.

עו"ד זוהר ישרים: לא, זה לא קשור. הנתונים הם ברורים. אין קשר בכלל.

מר ליעד אילני: הכל בסדר, אני לא אומר את זה כדי לנגח. אני אומר את זה לך באופן-

עו"ד זוהר ישרים: תתייחס לתלמידה בת ה-10, תתייחס אליה.

מר ליעד אילני: תאפשר לי אבל לדבר, אני מדבר. הצעתך החשובה, מה העלות התקציבית שלה ומאיזה סעיף תקציבי אתה ממן אותה?

עו"ד זוהר ישרים: זה אתם מקבלי ההחלטות. אני מקבל את ההחלטה או אתה? התקציב אצלך או אצליי? בסך הכל מדובר על תלמידי כיתות ה'-ו'... אוטובוס, זה גם לא צריך להיות הרבה כסף.

מר ליעד אילני: הבנתי. זוהר, מכל מלמדיך השכלת? משהו אני רוצה צנוע אולי. הסבבוס עלה השנה 210,000 ₪?

עו"ד זוהר ישרים: לא, הוא יעלה יותר.

מר ליעד אילני: סבלנות, חברים. סבלנות. בשנה הבאה הוא יעלה 2 מיליון ₪. אני אומר לך, אנחנו נדון בזה עוד פעם בישיבה הבאה, תכין עלות תקציבית של מה שאתה אומר ונדון בזה. תורידי את זה.

עו"ד זוהר ישרים: ליעד, אני מדבר על כיתות ה'-ו', זה לא אמור לעלות הרבה, תבדוק את זה.

מר ליעד אילני: מה זה לא אמור? מצביעים על מה אמור? תגיד מה העלות התקציבית.

גב' מירה שנן: חברים, בזה זה נגמר, זוהר.

מר אמנון בוץ: היו"ר, אני הבנתי שהוא לא רצה להצביע על זה.

מר ליעד אילני: אתה רצית להצביע?

גב' מירה שנן: לא, לא, אנחנו עושים הצבעה.

מר אמנון בוץ: זוהר, רצית להצביע על זה? כן, בסדר.

גב' מירה שנן: אתה רוצה הצבעה?

מר ליעד אילני: הצבעה.

מר אמנון בוץ: היו"ר, תכריזי על הצבעה.

גב' מירה שנן: מי בעד להצביע עבור ההצעה לסדר-

מר אמנון בוץ: מי בעד להסיר את ההצעה מסדר היום?

גב' מירה שנן: רגע, דקה, אי אפשר ככה. מי בעד להסיר את ההצעה לסדר של עו"ד זוהר ישרים מסדר היום, שאלה של סדרי עדיפויות.

מר אמנון בוץ: 11 בעד להסיר מסדר היום. מי נגד להסיר מסדר היום? 5 נגד. סעיף הבא.

מר חגי אשר: אתה הצבעת נגד, אתה הצבעת נגד.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 11 - בעד, 5 - נגד, להסיר את ההצעה מסדר היום.

3. סדר יום:

א. כספים:

1. חידוש מסגרת אשראי לזמן קצר לעירייה לשנת הכספים 2020 בסך כולל של 25,000,000 ש"ח, וזאת כנגד משכון ההכנסות העצמיות של העירייה על פי הפירוט הבא:

בנק לאומי - 15,000,000 ש"ח

בנק הפועלים - 10,000,000 ש"ח

גב' מירה שנן: אני ממשיכה הלאה. גלית, בבקשה. רגע, סליחה, כל אחד מחליט שהוא מדבר? מה עובר פה עליכם? התחרפנתם לגמרי. סעיף כספים.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להתייחס.

גב' מירה שנן: רגע, קודם גלית תציג.

מר אלי מוסרי: אני אציג.

גב' מירה שנן: לא, רגע. לי נאמר שגלית מציגה. מה הבעיה שלך?

מר אלי מוסרי: אני אתחיל והיא תמשיך הלאה. תני לי, מה קרה?

מר אמנון בוץ: היו"ר, תאשרו רק להעלות את הסעיפים מחוץ לסדר היום.

גב' מירה שנן: לא, זה לא יאומן, כל אחד פתאום מתעורר, שאולי לא יראו אותו במצלמה חלילה.

מר אלי מוסרי: גב' מירה שנן, תקשיבי לי טוב, את רק יו"ר המועצה. שמעת? את רק יו"ר המועצה. איך את מדברת?

גב' מירה שנן: איזו התרגשות. איזו התרגשות.

מר אלי מוסרי: יש ועדת כספים...

גב' מירה שנן: סליחה, אני הכנתי שיעורי בית, ואני הבנתי שגלית מדברת.

מר אלי מוסרי: היא תדבר, אל תדאגי.

גב' מירה שנן: אתה רוצה להוסיף, תוסיף. גם היא קצת מופתעת ממה שאתה עושה.

מר אלי מוסרי: היא לא מופתעת.

גב' מירה שנן: היא מאוד מופתעת.

מר אלי מוסרי: את מופתעת, גלית?

מר ליעד אילני: גלית רק נראית מופתעת, היא לא מופתעת אף פעם.

מר אלי מוסרי: היא לא מופתעת. אני צריך לדווח על ועדת כספים.

מר חגי אשר: היועץ המשפטי, מה צריך להיות?

גב' מירה שנן: אני יודעת מה שאני צריכה לעשות, שקט.

מר אביהוא בן משה: גברתי, את חוזרת בך? ...

גב' מירה שנן: רבותי, מספיק, די, די. אני עוברת לסעיף כספים, סעיף 1 - חידוש מסגרת אשראי לזמן קצר לעירייה-

מר אמנון בוץ: היו"ר.

גב' מירה שנן: אני אתן לך לדבר, דקה.

מר אמנון בוץ: לא, זה אני. היו"ר, זה אמנון. מירה.

מר חגי אשר: אמנון, אתה לא תדבר.

מר אמנון בוץ: רגע, שנייה, צריך להוסיף את הסעיפים מחוץ לסדר היום לפני שמתחילים.

גב' מירה שנן: יש לי כאן משהו אחר, זה לא קשור לזה בכלל.

מר אמנון בוץ: יש לך סעיפים מחוץ לסדר היום.

גב' מירה שנן: אבל אחרי הכספים אני אעשה.

מר ליעד אילני: זה סעיף 2.

גב' מירה שנן: מה אתה רוצה? אני יודעת.

מר ליעד אילני: סעיף 1 השתנה?

מר אלי מוסרי: לא.

מר ליעד אילני: כשנגיע לסעיף 2, נכריז.

מר אלי מוסרי: אני רוצה לדווח על ועדת כספים מה היה, עם השינוי.

גב' מירה שנן: בדיוק. אז סעיף מספר 1, בבקשה, מי מתייחס אליו?

מר אלי מוסרי: אני רק רוצה להגיד, לפני שגלית תדבר, ברשותך, גברתי היו"ר וממלא מקום ראש העיר, אני רוצה להתייחס לכספים למה שאמרה אביבית לגבי חוות הסוסים. תראו, ישנה פה מנכ"לית העירייה, שאף אחד לפי דעתי לא יכול להגיד מילה אחת על יושרה המקצועי. היא עמדה בראש צוות מאוד מקצועי, יחד עם היועץ המשפטי והגזברית, ועוד אנשים נוספים, ובדקו את הנושא הזה של חוות הסוסים.

שיהיה ברור, אביבית, זה לא שחור-לבן כמו שאת מציגה את זה, זה אחד שנית, לפני שנה ראש העיר הקודם רצה לעשות מכרז.

מר יונה טילמן: היא אמרה את זה.

מר אלי מוסרי: ואני אמרתי לו בהצעה לסדר, שאני שמעתי שישנם גורמים עוינים שרוצים להשתלט על המכרז הזה, והוא בשכל ישר ביטל את המכרז.

מר חגי אשר: האם הגורמים האלה נעלמו?

מר אלי מוסרי: שנייה רגע. תן לי, אני הפרעתי לך?

מר חגי אשר: לא.

מר אלי מוסרי: אז אל תפריע לי. בבקשה.

מר חגי אשר: צודק, סליחה אלי.

מר אלי מוסרי: אז אני מציע לך, אביבית, תזמני את עצמך למנכ"לית העירייה, היא פה, תקבעי איתה פגישה, ואולי המידה שהיא תיתן לך הוא קצת שונה מהמידע שעומר לרשותך. זה לגבי דבר אחד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אלי, אני רוצה שתתייחס ל-31.12, כי זה האישיו פה.

מר אלי מוסרי: דברי עם המנכ"לית, בסדר?

(מדברים ביחד)

מר אלי מוסרי: הנושא השני לגבי ההסעות. זוהר, אני רוצה שתדע, אנחנו מנהלים בחודשיים-שלושה האחרונים ישיבות על תקציב, והנושא של ההסעות עולה על סדר היום כל פעם מחדש אצל ראש העיר בלשכה שלו. ואני רוצה שתדע שישנם לפחות יותר מבית ספר אחד ש-80% מהתלמידים שלו בכלל לא רמת גנים, ואנחנו מממנים את ההסעות.

מר אביהוא בן משה: איזה בית ספר?

מר אלי מוסרי: הרבה כסף. אני לא אגיד.

מר אביהוא בן משה: איזה בית ספר? זה חשוב.

מר אלי מוסרי: לא אגיד, לא אגיד.

מר אביהוא בן משה: רועי ברזילי... את הדבר הזה.

עו"ד רועי ברזילי: אני מוכן היום לבטל את ההסעות מתחת לקילומטר וחצי, לפי החוק בדיוק, 2 קילומטר. פחות מזה, לבטל הכל.

דובר: אתה לא יודע איזה בתי ספר? באמת, נו.

(מדברים ביחד) *** אביהוא במגה-פון ***

מר ליעד אילני: מי בזכות דיבור כרגע? אלי, סליחה.

מר אלי מוסרי: אביהוא, אני אפתיע אותך, אני לא התכוונתי לבית ספר שאתה מתכוון אליו. אוקיי? אז תיזהר. מאוד חשוב, לא בית הספר הזה.

מר ליעד אילני: יש הפתעות במה שגילינו.

מר אלי מוסרי: בדיוק, בדיוק. תדע שזה לא בית הספר שהתכוונת אליו, בלי לפרט.

מר ליעד אילני: מה שנקרא גם – אבל לא רק.

מר אלי מוסרי: בדיוק. אז קח את זה בחשבון. אני אמרתי לא בית הספר שהוא מתכוון אליו, לא אמרתי מעבר. רק רוצים שתדעו, יש שמיכה, והשמיכה הזו שמיכה מוגבלת. כל מי שרוצה לכסות קצת רגל, כתף ויד, שיגיד על חשבון מה זה הולך.

עכשיו לגבי חידוש המסגרת, גלית בבקשה, סעיף 1. תודה.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: טוב, הבקשה היא חידוש מסגרת אשראי לזמן קצר לעירייה לשנת הכספים 2020, בסך כולל של 25 מיליון ₪ וזה כנגד משכון ההכנסות העצמיות של העירייה. על פי הפירוט של בנק לאומי 15 מיליון ₪, ובנק פועלים 10 מיליון ₪.

כמה דברים חשובים להגיד. דבר ראשון, המסגרת הזאת ירדה מ-30 מיליון ל-25 מיליון ₪. דבר שני, אנחנו כמעט בכלל לא מנצלים אותה. אבל לתקופות פיק של יום-יומיים אנחנו חייבים אותה. העמלה היא עמלה של הקצאת אשראי של 0.125%, זה אחרי הנחה של 78%. זאת אומרת, כ-30,000 ₪ עמלה שנתית. והריבית היא בערך ריבית פריים, עדיין לא סגרנו את המשא ומתן מול הבנק, אבל בערך זה ריבית הפריים. זהו.

מר ליעד אילני: מי רוצה לדבר או לשאול? אביהוא, כן.

מר אביהוא בן משה:

מר אביהוא בן משה: תודה. ראשית, אני רוצה להתייחס ל-2 נושאים שהעלה מחזיק תיק הכספים לנושא חוות הסוסים. גם אני הייתי בחוות הסוסים, אני מכיר את הדברים. גם בקדנציה הקודמת שדעתנו לא הייתה נוחה. ואני חושב שהדברים שלך, אלי, הדהדו בחדר הנהלת העיר כשדנו בנושא הזה, וזה הוסר מסדר היום, על מנת לשמור על המצב הקיים, שיד זרה או יד לא בריאה תכניס... לתוך הדבר הזה.

אבל אני רוצה להזכיר לכולם משהו אחד. תראו, מפרסמים פה כל מיני נתונים שקריים, ובמיוחד כרמל שאמה בפריז שומע אותי כרגע, עם איזשהו סרטון וידאו שאמר שהחברה פה עושה מיליונים. הכל קשקוש בלבוש. היה פה איזשהו בן אדם, שמאי, שנשכר לפני 3 שנים, וקבע 15,000 ₪ שכר דירה. לא, לפני 3 שנים. אותו שמאי, ופתאום קפצנו 3 קדימה, הופ קפץ ל-30,000 ₪, שזה כבר שם סימן שאלה.

ואני שאלתי את עצמי איך הוא הגיע ל-30,000 ₪ האלה. והוא עשה כזה חישוב מתמטי מאוד-מאוד מוזר. הוא אמר שהחווה יש לה הכנסות בסך כמעט 6 מיליון ₪ פחות או יותר המחזור שלה, ומתוך המחזור מנכים 5%, שזה הוא הגיע לסביבות ה-340,000 ₪, שבאמת גם פה השד יודע למה 5%, מאיפה הוא הקריץ את המספר הזה? ואיך הוא הגיע לאותו נתון?

ואני אגיד לכם יותר מזה, אדם. סגן השמאי הממשלתי אמור בחודש ינואר הקרוב לפרסם שומה כמה עולה לשכור את הקרקע שנועדה לצרכי חוות

סוסים. אז מה אצה לכם הדרך בשביל לסגור את המקום כשאין לכם אפילו מי שהולך להחליף? תמתינו עד שסגן השמאי ממשלתי יוציא את חוות דעתו כמה העלות של חוות הסוסים אמורה לעלול לעירייה, כי מי שחוכרת את זה מהמינהל, ורק אז תתחילו כל טירוף המערכות שאתם כרגע עושים.

כרגע מה שאתם עושים, זה זורעים בלבול ופחד בעיני הילדים, ודאגה של ההורים מה יקרה ב-1.1.20, וזה עליכם, עליהם הדבר הזה. תתביישו לכם על ההצבעה מקודם שדחיתם את ההצעה של אביבית כדי לדון במצוקות הילדים. אין לכם טיפה רחמנות, אין לכם טיפה. בושה לכם. זה לגבי הנושא של חוות הסוסים.

לגבי העניין של ההסעות, תראו, אני לא יודע איזה גופים אתם פה מציינים. אתם מדברים פה עילום שמות. עוד מסגרת ועוד מסגרת. אני מכיר כל מיני מסגרות. מסגרת אחת שחתמה הסכם קואליציוני עם כרמל שאמה, ובגין החתימה על ההסכם הקואליציוני, הופ, יש לה המשך של הסעות, למרות שכל תלמידיה, כמעט 90%.

<u>עו"ד זוהר ישרים:</u> מבורך, מבורך.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> לא, אני אגיד לך מה מפריע לי, שכמעט 90% מתלמידיה לא לומדים ברמת גן, הם לא תושבי העיר. ובכל זאת הם... ואילו הילדים שהעלה זוהר, בגילאי כיתות ה'-ו', בנות ובנים שלומדים בתוך העיר, ואין להם אפשרות להגיע, אתם לא כאלה נדיבים. לאמא החד הורית והבת שלה שכרמל ממש בדמעות תנין סיפר באולפני הטלוויזיה-

<u>עו"ד זוהר ישרים:</u> וגם לא מדובר בכזה הרבה...

<u>מר אביהוא בן משה:</u> כשאותו כרמל שאמה שרץ לכל מיני אולפני טלויזיה ובכה ואמר 'מסכנה האמא החד הורית שדואגת והאבא'. פה הוא לא דואג שילדה בת 9 תחצה 4 כבישים סואנים כדי להגיע לבית ספר ברגל, כי היא לא יכולה להגיע עם האוטובוס, כי אין אוטובוס שמוביל לשם. אז איזה עולם הפוך. איזה פירמידה הפוכה יש לכם? ושאלה לגברתי הגזברית, בכל זאת, זה הנושא שלך.

<u>מר ליעד אילני:</u> אביהוא, רק סליחה לפני זה. אני עוצר לך את

הזמן. כמה שנים משלמים לרב ניסן עבור הסעות?

מר אביהוא בן משה: אני לא יודע להגיד לך כמה שנים, אני יודע שבקדנציה הקודמת זה לא היה, פרט לשנה האחרונה.

מר ליעד אילני: לא שילמו בקדנציה הקודמת?

מר אביהוא בן משה: לא שילמו הסעות פרט לשנה האחרונה, תבדוק.

מר ליעד אילני: אני אבדוק את זה. תמשיך.

עו"ד זוהר ישרים: טוב, שעושים את זה, טוב שעושים את זה.

מר אביהוא בן משה: שאלה לגברתי גזברית העירייה. דיברת פה לגבי הנושא של ה-25 מיליון ₪ שהורדת את זה מה-30. אותי מעניין על הפיק שדיברת.

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: כן.

מר אביהוא בן משה: מה זה הפיק הזה? זה אומר שבעצם יש לנו בעיית תזרים למשכורות, וזה הפיק, שנשמע כזה פיק, אבל לעירייה אין כסף לשלם משכורות, אז היא צריכה את הפיק הזה כדי לשלם את המשכורות לעובדים.

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: כל גוף עסקי, וכל גוף כמו עיריית רמת גן, עם תקציב שהיא מנהלת, צריכה מסגרת אשראי, זה אתה בטוח יודע, כל אדם פרטי גם. יש פה מסגרת אשראי שאני חייבת להגיד שבתקופה האחרונה כמעט לא ניצלנו אותה. אבל אנחנו חייבים להגן על עצמנו. אנחנו לא יכולים להיות במצב. יכול להיות פיק, אתה מסכים איתי, בתקופות שפתאום תשלום לספקים, יכול להיות מצב של יום חריגה. עוד פעם, לא

מדובר על ריבית פריים, ואנחנו משתדלים שזה לא יקרה. אבל כמו גוף רציני, אנחנו חייבים לדאוג למסגרת אשראי מכובדת לעירייה.

מר אביהוא בן משה: אני רק אגיד לך שברבעון הקודם, ברבעון השני, שפרסמתם את הדו"ח לפני כמעט פחות משבועיים-שלושה, מי שהסתכל על הריבית, ראה שהריבית שם גדלה במה שחילקנו לנו, אני לא זוכר בדיוק על איזה נושא זה היה, שהריבית גדלה. האם אתם השגתם את הריבית הטובה ביותר שבאמת יכולה להיות?

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: אנחנו עושים משאים ומתנים הכי טובים שאפשר עם הבנקים.

מר אביהוא בן משה: כי כרגע אתם קבעתם... בנק הפועלים.

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: היום יכולים לגייס הלוואות בריבית של פריים מינוס. היום הפריים הוא בערך 1.75% בפריים מינוס. אנחנו באמת עושים מאמצים לגייס את הריבית הטובה ביותר. כידוע לך, זה לא תלוי רק בנו, זה תלוי בריבית בשוק.

מר אביהוא בן משה: כשהגדרתם פה בנק לאומי ופועלים, זה אומר שכבר בדקתם והגעתם למסקנה שרק אלה 2 הב נקים?

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: אלה 2 הבנקים. אנחנו עושים איתם משא ומתן. אבל עוד פעם, זה רק לימים מסוימים, וזה רק למסגרת אשראי שתהיה למסגרת.

מר אביהוא בן משה: לפיק. אהבתי את הפיק.

מר אלי מוסרי: רק שנייה, תיקון, סליחה גלית. אביהוא, בשבילך. הדו"ח הרבעוני השלישי, התקציב לריביות היה 4 מיליון ₪, בפועל מימשנו רק 2.7 מיליון ₪. אנחנו בדיוק...

מר אביהוא בן משה: ברבעון השני אתם בחריגה, עליתם.

מר אלי מוסרי: תמיד תסתכל... שנתי.

מר אביהוא בן משה: בסדר. אני אומר מה שאני ראיתי בעיניים שלי, את רבעון שלישי לא ראיתי. אני יודע, לא ראיתי, ראיתי את הרבעון השני. ברבעון השני הייתה עלייה בריבית ועל זה שאלתי.

מר ליעד אילני: זה דירקטור שמאריכים לו כהונה, זה לא ועדה שעכשיו יש נציגים שלכם או שלנו.

מר אלי מוסרי: הצבעה.

מר ליעד אילני: לא, אביבית רצתה לדבר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: המיקרופון, פשוט סגרו לי אותו.

מר ליעד אילני: נכון, כי המיקרופון יהיה פתוח רק למי שבזכות דיבור, כמו בעיריית תל אביב הנאורה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: קשוח, טוב. רציתי רק להגיד לך, אלי. אז קודם כל, אני מעריכה את מה שאמרת. ואם המנכ"לית תסכים להיפגש איתי ולדון על הנתונים שלי יש לגבי החווה והמשך פעילותה, אני מאוד אשמח. זאת אומרת, אם את תגידי שכן, אני שמה רגע, אני יודעת להתלהם ולעשות בלגן, זה לא המקום. אני באמת חושבת שאנחנו צריכים למצוא פתרון. כי עוד שבועיים המקום הזה לא יתפקד. ואני בטוחה שהרבה חברי מועצה כאן מרגישים לא בנוח, ולא רצו להצביע איתי, וגם חלק אמרו לי ככה בשקט, כי אופוזיציה-קואליציה.

אבל זה לא סיפור של אופוזיציה-קואליציה. צריך לראות איך אתם יורדים מהעץ הזה, ולפחות מחפשים אלטרנטיבה שהיא הגיונית ולא כזאת מכסחת. איך אמרת, לא הכל שחור ולבן, אז באמת לא הכל שחור ולבן. וזה נשמע שזה שחור משחור. אז המנכ"לית, אם תוכלי-

מר אדם קניגסברגר: תורידי רק את העניין...

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אמרתי, אמרתי. בוא נתחיל מזה שכולנו פוליטיקאים, בואו לא נהיה צבועים, גם אני לא. הנושא ספציפית, אני גם אמרתי, יש לי סקופ, התחלתי עם זה, שאנחנו הראשונים שרצינו לצאת למכרז. אבל כמוכם, איך אומרים? אתם כל פעם מגלים לנו את אמריקה, והרבה דברים, לא ממקום ציני. אבל הרבה דברים, שכשהייתם כאן חשבתם אחרת, אתה יודע. וכשהגעתם לשם שיניתם את העמדה שלכם. אני באמת מבקשת שתקראו את הדברים לעומק, תתייחסו לכל מה שאמרתי. ובגלל זה אני אומרת, אני לא רוצה לשבת אתכם, אני באמת רוצה לשבת עם המנכ"לית, כי היא באמת דמות.

מר אלי מוסרי: זאת ההצעה שלי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כן, קיבלתי. אז את מסכימה?

גב' רחלי מרום: ... מסכימה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לפרוטוקול. רגע, תנו לה להגיד את זה, שאני אשמע. תחזירו אותה, ליעד, המנכ"לית.

מר ליעד אילני: גם המנכ"לית, ידברו רק בזכות דיבור.

גב' רחלי מרום: אני אשמח לשבת איתך במהלך השבוע הבא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מעולה.

גב' רחלי מרום: כמו שאמר אלי מוסרי, הנושא הזה לא יורד משולחן העבודה שלנו. ויש הרבה שיקולים לכאן ולכאן. אנחנו לא פותחים את הדיון כרגע.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני מכבדת, ואני באמת רוצה שיהיה כאן.

מר ליעד אילני: תודה רבה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע, לא סיימתי. מותר לי? אני עוד דבר אפנה למנכ"לית, כי לצערי אני לא נענית למיילים, ואני באמת מתקשר להאמין שאת לא עונה כי את לא רוצה. אבל אני באופן אישי שולחת, ביקשתי כמה פעמים לשלוח לי מסמכים, למשל על התחבורה הציבורית.

גב' רחלי מרום: 140(א)?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כן.

גב' רחלי מרום: 140(א), אתה יכול לחדד?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אם אנחנו לא פועלים נכון. במסגרת זה שאתם לא עונים למיילים. ובאמת, ואני בטוחה שהמנכ"לית לא עושה את זה מרוע, אין לי ספק. שלחתי ולא עונים לי יותר מ-3.

מר ליעד אילני: אז תפני למשרד הפנים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל אני לא רוצה לפנות, בשביל מה? פניתי ליועץ המשפטי, פניתי למנכ"לית, פניתי למבקר העירייה.

מר ליעד אילני: והם לא ענו לך?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא.

מר ליעד אילני: אני אומר לך, תפני למשרד הפנים, אם הם לא

ענו לך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יופי, ליעד, אחלה תשובה, באמת. כשלך לא ענו, הפכת שולחן.

מר ליעד אילני: פניתי למשרד הפנים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל למה? למה? מה הבעיה לענות לי? אתה יודע מה, תענו לי שאתם לא רוצים להעביר את המסמכים, תענו.טוב, אני לא רוצה לבזבז זמן.

מר ליעד אילני: כן, חגי.

מר אמנון בוץ: אפשר להצביע?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, יש עוד.

מר אמנון בוץ: לא, כי אם אין דיבור, אפשר להצביע, חבל.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, יש לי עוד דקה דיבור?

מר ליעד אילני: כן, עוד דקה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לגבי הקנסות, אני רואה כאן עלייה. סליחה, סליחה.

מר ליעד אילני: עוד משהו? סיימת?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני כן.

מר ליעד אילני: חגי, בבקשה.

מר חגי אשר: אם אני גולש, אני לוקח גם את הזמן של החבר סיעה שלי.

מר ליעד אילני: אי אפשר, שוב, רק בישיבות תקציב, לפי פקודת העיריות. תודה.

מר חגי אשר: אוקיי. מנסים אותך, ליעד. אני גם רוצה לדבר על הנושא של החווה, אחרי הדברים שאורית ככה דיברה עליהם פה, ובאמת נוגעים ללב. הקטע של הרצף הטיפולי, רחלי, הוא כל כך חשוב לילדים האלה ולהורים. ברגע שזה נפסק, ואני שמעתי גם הורים שדיברו איתי. ראש העיר הטביחה להסיע אותם עם מוניות לכל מיני מקומות. זה מדהים, לא מסיעים ילדים כאלה שעה במונית. שעה הלוך, שעה חזור, זה לא פתרון.

אני מבין שכבר המטרה סומנה ואני כולי תקווה שבאמת יקרה משהו בפגישה בינך לבין אביבית, אבל אני יודע שלא, כי אני יודע שבר המטרה סומנה וזהו. אבל הילדים האלה, רחלי, ברגע שנפסק הטיפול, אני לא יודע אם את יודעת מה המשמעות של הטיפולים האלה וכמה זמן לוקח להתקבל לתהליך הזה בכלל ותורי המתנה מטורפים. אין שום חווה כזאת באזור המרכז ברדיוס שלנו לרמת גן. תבררו את הפרטים לפני שאתם עושים את זה. 700 ילדים נמצאים בהמתנה בתור המתנה להיכנס. עצרתם את הרצף הטיפולי, זהו, זה תור מהתחלה. זה דבר ראשון.

דבר שני, לגבי ליעד ממלא מקום ראש העיר וחברי, שמקודם ככה דיבר על פייק ניוז, לא פייק ניוז. לגבי הקיצוצים בתקציב, זה נחמד, תקציב אפשר להראות אותו מלמעלה, מלמטה, מכל מיני כיוונים. אבל מה לעשות, יש אנשים שהם קצת באו מעסקים ולא באו מפוליטיקה, וקצת מבינים באיך מסתכלים על תקציב.

הקיצוצים שבוצעו, בוצעו בשנת 2019. ואני לא אחזור עליהם, כי כבר אמרתי אותם. אם באמת ה-34 מיליון, מירה, לקחת ככה את הדברים שלי קשה, אז בואי תקשיבי, אולי זה ירגיע אותך קצת.

גב' מירה שנן: אני מאוד רגועה.

מר חגי אשר: אם הקיצוצים הקשים שהיו ב-2019, ואני חוזר זה לא הדלפות של התקציב החדש, יש לנו הדלפות אחרות, אבל לא בתקציב החדש. הקיצוצים היו ב-2019, כ-12 מיליון ₪.

מר ליעד אילני: חגי, לא לשבש חקירה רק, אני מבקש.

מר חגי אשר: אתה נחקרת? מה?

מר ליעד אילני: לא, לא לשבש. ה-FBI ויאח"ה, לא לשבש. תהיו עדינים.

מר חגי אשר: לא הבנתי, מי נחקר?

מר ליעד אילני: תהיו עדינים בדברים שאתם מדברים.

מר חגי אשר: בנושא ההדלפות?

מר ליעד אילני: שיבוש הליכי חקירה זו עבירה חמורה, תהיו עדינים בעניין הזה. אני מזהיר.

מר חגי אשר: אתה כבר חשפת פה כל מיני מנהלי אגפים שמעבירים לאלי דיווחים וכאלה. אבל לא משנה. אני אומר מה שהוא אמר בישיבת המועצה האחרונה. אם זה נכון שבאמת כל הקיצוצים בכל התכניות הפדגוגיות, ואני מדבר רק על פדגוגיה, ואני מדבר על השקעה בבתי הספר היסודיים בפרט. אם זה נכון שחלק מה-34 מיליון ₪ בתקציב של שנה הבאה, אנחנו נבדוק את זה. ממה שאני יודע, זה לא נכון מה שאתה אומר.

מר ליעד אילני: יכול להיות. יכול להיות שישבת איתי, עם עצמי, היום בלילה.

מר חגי אשר: לא, לא ישבתי איתך.

מר ליעד אילני: כשסגרתי את ספר התקציב בחינוך, עם ראש העיר בשיחה טלפונית לחו"ל, יכול להיות.

מר חגי אשר: הייתה לי הדלפה ממנהל אגף שאמר לי שזה לא נכון.

מר ליעד אילני: שזה לא נכון?

מר חגי אשר: שזה לא נכון? יכול להיות.

מר ליעד אילני: בסדר גמור. אני אבדוק עם עצמי, אם הדלפתי לך.

מר חגי אשר: לא, לא אתה. אמרתי מנהל אגף.

מר יונה טילמן: הוא אמר מנהל אגף.

מר חגי אשר: ולמדליפים לא תהיה תקווה.

מר ליעד אילני: נכון.

מר אלי מוסרי: את זה הוא אמר עליי...

מר חגי אשר: לא, אני ממשיך אותו. זה היה בהומור לליעד,

כי זה מה שהוא אמר לאלי.

מר ליעד אילני: זה מה שנשאר.

גב' מירה שנן: לבכות או לצחוק? אני שואלת את עצמי.

מר ליעד אילני: כן, זוהר.

עו"ד זוהר ישרים: לגבי מה שאלי מוסרי דיבר לגבי אותו בית ספר, אני לא יודע על איזה בית ספר דיברת. אבל אם דיברת על בית הספר של הרב ניסן, מבחינתי כל שקל ששמים שם זה כסף ראוי ונכון, ואם צריך להסיע את התלמידים, זה דבר נכון וצודק. וככה צריך לעשות.

לגבי ההצעה לסדר שלי, ליעד, תקשיב, בסך הכל מדובר על סדר גודל של 60 תלמידות, פחות לדעתי, בכיתות ה'-ו'.

מר יונה טילמן: בכל רמת גן?

עו"ד זוהר ישרים: כן, זה סדר הגודל של אותן תלמידות שנאלצות לעלות על קווי דן.

מר ליעד אילני: איזה בתי ספר אלה?

עו"ד זוהר ישרים: אני מדבר על בית ספר נועם הרואה.

מר ליעד אילני: למה רק נואם הרואה?

עו"ד זוהר ישרים: ומורשת משה, שנייה.

מר ליעד אילני: חילונים לא?

עו"ד זוהר ישרים: לא, לחילונים לרוב יש בתי הספר ליד מקום המגורים, זה מה שקורה לרוב. ואם לא, גם להם צריך למצוא את המקור התקציבי.

מר ליעד אילני: אז כמה זה 60 תלמידים, כמה זה עולה?

עו"ד זוהר ישרים: לפי מה שאני יודע.

מר ליעד אילני: אני פוליטיקאי פשוט, לא ניהלתי אף פעם עסק. אז תגיד לי רק כמה. יש פה פשוט מנכ"ל מייקרוסופט ישראל לשעבר. ישראל, נכון? לא העולמי. ומנכל IBM לידו. אני רק פוליטיקאי. תגיד לי בבקשה כמה 60 תלמידים.

עו"ד זוהר ישרים: ליעד, שנייה, לפי מה שאני מבין ויודע, בתי הספר הדתיים לא נמצאים בקרבת המגורים, איפה שההורים והמשפחות גרות.

מר ליעד אילני: כן, זוהר, כמה זה עולה? אני רוצה לשבת עם הגזברית.

עו"ד זוהר ישרים: אז צריך לשבת על זה עם הגזברית.

מר ליעד אילני: רגע, את לא הולכת הביתה היום, אני מודיע לך, את יושבת איתי כדי לתקצב את זה. כמה זה עולה?

עו"ד זוהר ישרים: אני לא יודע, לא עשיתי את הבחינה הזאת.

מר ליעד אילני: אז כשתדע-

עו"ד זוהר ישרים: אבל תעשו, תעשו את הבחינה הזאת.

מר ליעד אילני: כשתדע, תכתוב לי.

עו"ד זוהר ישרים: בשביל מה אתם יודעים שם?

מר ליעד אילני: אנחנו לא יודעים.

עו"ד זוהר ישרים: אתה רוצה שאני אעשה את זה? כשאני אשב שם, אני אעשה את זה.

מר ליעד אילני: אני, כשרציתי לעשות מסיבת טרנס בפארק הלאומי, בדקתי כמה זה עולה.

עו"ד זוהר ישרים: אבל אתה יושב שם, אתה צריך לעשות את הבדיקה הזאת. כמו שעשית את הבדיקה לסבבוס, ודאגת שאותו בחור שרוצה לשתות בירה בערב שבת יקבל את הכסף, תעשה את הבדיקה הזאת.

מר ליעד אילני: אבל לא רציתי לעשות את מה שאתה מציע. אתה רוצה, אז תגיד כמה זה עולה, תבדוק.

עו"ד זוהר ישרים: מה זאת אומרת? לא רציתי. זה העניין, אנחנו רוצים שתרצה. זה בדיוק סדר העדיפות שאנחנו מדברים עליו.

מר ליעד אילני: אוקיי, בסדר.

מר אמנון בוץ: אפשר לעבור להצבעה?

מר ליעד אילני: כן, הצבעה בבקשה.

מר אמנון בוץ: האם פה אחד?

מר חגי אשר: לא.

מר אמנון בוץ: לא, אוקיי.

מר ליעד אילני: מה, לא מאשרים אובר דראפט? אז מי בעד? מסגרת אשראי, לא אובר דראפט.

מר אמנון בוץ: אז מי בעד? נא להצביע בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: אובר דראפט זה משיכת יתר, זה בדיוק מה שזה בא למנוע.

מר ליעד אילני: כן, נכון, צודק, מסגרת אשראי. הם פשוט היו אחראים, הם לא רוצים להיכנס לאובר דראפט.

מר אמנון בוץ: 12 בעד הקצאת האשראי. מי נגד? 3 נגד, סעיף הבא.

מר ליעד אילני: בריבית נמוכה.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 12 - בעד, 3 - נגד, לאשר חידוש מסגרת אשראי לזמן קצר לעירייה לשנת הכספים 2020 בסך כולל של 25,000,000 ש"ח, וזאת כנגד משכון ההכנסות העצמיות של העירייה על פי הפירוט הבא:

בנק לאומי - 15,000,000 ש"ח

בנק הפועלים - 10,000,000 ש"ח

2. אישור רשימה מס' 6 - שינויים בתקציב הרגיל.

גב' מירה שנן: אלי, אתה סעיף 2, כן?

מר ליעד אילני: אלי יסביר לפרוטוקול, כי גם את לא הספקת להתעדכן, הייתה ישיבת ועדת הכספים, מה למעשה השינויים שלא היו בסדר היום.

מר אלי מוסרי: גלית תגיד.

מר ליעד אילני: אני רק אומר לפרוטוקול, שבהסכמה פה אחד של הקואליציה והאופוזיציה, סעיף 6 בהכנסות-

גב' מירה שנן: שינויים בתקציב רגיל.

מר ליעד אילני: וסעיף 10 בהוצאות, הסכמה פה אחד-

מר אלי מוסרי: נדון בוועדת כספים.

מר ליעד אילני: שניהם נדונו ואושרו בוועדת הכספים, ובהסכמה פה אחד של חברי המועצה הנוכחים, אנחנו מעלים-

מר אמנון בוץ: מאשרים לעלות לדיון.

החלטה:

הוחלט פה אחד להעלות מחוץ לסדר היום סעיף 6 בהכנסות וסעיף 10 בהוצאות.

מר ליעד אילני: כן, גלית בבקשה.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: אז יש לכם את הדף המעודכן. מי שלא קיבל, שיגיד לי, כי יש לי פה דפים. בכל מקרה, מדובר על העברות שקיבלתם, ואני אסביר לגבי העברה נוספת, שפשוט נודע לנו על זה בימים האחרונים.

התקציב בעצם, יש לנו אפשרות לפי חוק להעביר יתרה מהתב"ר לשוטף, על חשבון בעצם עלויות הנדסה. זה משהו שהתנהל לפי הביצוע בפועל, אנחנו לא יודעים בדיוק את הסכום המדויק, אבל התקציב תוקצב בחסר, ולכן אנחנו רוצים להגדיל כנגד הרזרבה. זה בעצם סעיף 6 מול 10. כל היתר, קיבלתם ואם יש שאלות, אני אענה.

מר ליעד אילני: מי רוצה לדבר? להירשם אצל מירה.

מר חגי אשר: מהקואליציה יש מישהו?

מר אמנון בוץ: תעשו רק רשימה, שנוכל לעקוב אחרי זה.

מר ליעד אילני: אם יהיו שאלות, אני אשיב. חגי.

מר חגי אשר: ככה, בהוצאות, אני שאלתי את גלית ככה גם לפני, ואני אשמח לקבל תשובה עכשיו. יש פה המון עמותות, אני לא אדבר על עמותה כזאת או אחרת. אני יודע, אם תרצי להתייחס לשם של עמותה, לא אכפת לי. אני יודע על עמותות שנמצאות ביתרות אסטרונומיות. למה אנחנו צריכים להגדיל להם בכלל את התקציב? למה אנחנו צריכים לתת להם?

רו"ח גלית שניידר-מימרן: אוקיי, אז אני אשיב.

מר ליעד אילני: אני אשיב לעניין הזה, בבקשה. זו סוגיה שהיא לא רק תקציבית. אנחנו כידוע חילקנו תמיכות בתחילת שנה, כמו שאושר בספר התקציב ב-2019. ואחת מהאגודות ששמרנו לה כסף בצד, הכוח מכבי עמידר עירוני רמת גן, אני מסביר, חצי מיליון ₪, הסכום הזה היה בצד, כי היא הייתה בהליך של אישור קבלת ניהול תקין, וללא אישור ניהול תקין,

אי אפשר לקבל תמיכה.

ואמרו לנו 'תשמעו, עוד רגע יש מצב שבית המשפט ייתן לנו את זה'. שמרנו את זה, עד שהגענו לחודש דצמבר. מה שעשינו אמרנו הכוח עמידר לא מקבלים, וברגע הזה מבחינת החוק, אתה חייב להזרים את זה לקטגוריה הספציפית בתמיכות. אוקיי? לקטגוריה הספציפית, לפי התבחינים שנקבעו.

החצי מיליון ₪ האלה התפלגו על הקטגוריה של תרבות. בספורט הגדלנו משמעותית השנה, הגדלנו ב-20%. אמרנו אנחנו רוצים לחזק את התרבות.

<u>רו"ח גלית שנייידר-מימרן:</u> נכון.

<u>מר ליעד אילני:</u> שמו את החצי מיליון ₪ האלה בתרבות, וזה התחלף לפי התבחינים באופן יחסי בלי שיקול דעת שלנו בכלל.

<u>רו"ח גלית שנייידר-מימרן:</u> בדיוק. אותה חלוקה לפי הקריטריונים שנקבעו.

<u>מר ליעד אילני:</u> אז הלך לעמותה. אז כל מי שהגיש ועמד בנוהל תמיכות ואושר בוועדת התמיכות המקצועית, צ'יופר.

<u>מר אמנון בוץ:</u> זו ועדה מקצועית אגב.

<u>מר ליעד אילני:</u> כן, אין פוליטיקאים.

<u>מר חגי אשר:</u> הוא ענה לי רק שאלה אחת.

<u>גב' מירה שנן:</u> אין בעיה.

<u>מר חגי אשר:</u> גלית, לגבי איזה מספר, אני אדבר בסעיפים. 3,4 ו-6, אני אשמח לקבל פירוט מה זה ההגדלות האלה, למה? בהכנסות.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: מדובר על הגדלת הכנסות ביחד למה שציפינו בתקציב.

מר חגי אשר: זאת אומרת, כפועל יוצא של הכחול-לבן, יש יותר הכנסות לעירייה? זה מה שאנחנו רואים פה.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: כן. אני מזכירה לך שהתושבים נהנים מזה.

מר חגי אשר: זו כבר שאלה של פוליטיקאים. ובסעיף 6, מימון תקורה, הוצאות אגף הנדסה, מה זה?

רו"ח גלית שניידר-מימרן: זה מה שהסברתי, אני עוד פעם אומרת, זה בעצם עלויות הנדסה שמועברות מהתקציב התב"רים לתקציב שוטף, בהתאם לחוק. ובעצם אנחנו לא יודעים, עדיין אנחנו מעריכים את היתרה הזאת, אנחנו נחשב את החישובים בסוף השנה, בהתאם לביצוע בפועל, והסעיף הזה יהיה מדויק בהתאם לביצוע.

מר חגי אשר: אוקיי, בהוצאות אבטחה, 200,000 ₪ הגדלה, מה זה?

רו"ח גלית שניידר-מימרן: חשבנו שנעשה איזשהו קיצוץ באבטחה, שבפועל לא בוצע.

מר חגי אשר: מה זה, אבטחה של מי?

דובר: של מוסדות עירייה.

מר חגי אשר: מי נכלל במוסדות עירייה באבטחה? אבטחת ראש העיר לדוגמא?

רו"ח גלית שניידר-מימרן: לא, לא, ממש לא. במסגרת ההתייעלות, רצינו,

חשבנו על אפשרות לבצע התייעלות בנושא הזה, אנחנו כנראה נבצע אותה, נתחיל בינואר-פברואר.

מר חגי אשר: ב-12, בהוצאות, בית צבי זה במסגרת הכוח עמידה או משהו אחר?

רו"ח גלית שניידר-מימרן: זה לא הכוח עמידר, זה ה-500,000 ₪ שחולק, מה שליעד הסביר.

מר חגי אשר: הבנתי. וגם מוזיאון לאומנויות ישראל 80,000 ₪?

עו"ד רועי ברזילי: לא, זו לא תמיכה, זו הקצבה.

גב' בשמת שמואלי: הגדלנו להם את ההקצבה...

מר ליעד אילני: דברי רק בשמת למיקרופון, כי צריך לפרוטוקול.

גב' בשמת שמואלי: לגבי המוזיאון, זה 80,000 ₪ שהובטח להם, זה הקצבות. המוזיאון מקבל הקצבות. אנחנו העברנו את זה פה ואנחנו צריכים לשלם להם את זה.

מר חגי אשר: נדלג רגע לאחרון, 57 חלקי חילוף. מה זה?

גב' בשמת שמואלי: זה כסף נוסף למוסד, הם עשו הסטות מפרקים שונים. אגף שפ"ע עשה הסטות של תקציבים, ואנחנו חייבים לאשר את זה. זה לא הגדלה, זה פשוט העברות בין פרקים.

מר חגי אשר: אוקיי. ו-58?

גב' בשמת שמואלי: זה אותו דבר. 2 סעיפים יש למוסך, אחד על חלקי חילוף ואחד על תיקוני חוץ, הם ביקשו להגדיל את זה. אגף שפ"ע נתן סעיפים ואנחנו...

מר חגי אשר: ההקטנה היא כי זה יוצא החוצה או כי מה?

גב' בשמת שמואלי: זה פה. תראה שזה 58 כנגד 59, זה 74 כנגד 74. פשוט אנחנו מסיטים בין פרקים.

מר אמנון בוץ: זה משחק אצלם.

מר חגי אשר: הבנתי. אוקיי, אני סיימתי.

גב' מירה שנן: אביהוא.

מר אביהוא בן משה: כן, אני מבקש לשאול מספר שאלות. קודם כל אני שמח סוף סוף שהנהלת העיר זו מכירה ומודיעה לכולם שתקציב 2018 של זינגר, הפחות זכור לטוב אצלכם, נסגר ב-1.2 מיליון ₪ עודפים.

מר אלי מוסרי: ... 2.5...

מר חגי אשר: מה זה משנה? אמרת גירעון.

מר אביהוא בן משה: אמרתם גירעון. לא גירעון ולא בטיח. 1.2 מיליון ₪ עודף של התקציב. אני מאוד-מאוד מקווה ומייחל בשבילכם, ש-2019 תיסגר ב-1.2 מיליון ₪. אם יהיה יותר, אני אהיה הראשון שיברך אתכם. אבל בואי נראה בכמה היא תיסגר. כי אתם הרי אמרתם 'איך אתם סוגרים רק 1.2 מיליון ₪ ובר סגר עודפים של 28 ו-21. בוא נראה אתכם כמה אתם סגרתם עם תורת החסכונות שלכם, שהצהרתם לנו השכם והערב כל השנה האחרונה.

אני שמח לבשר לתושבי רמת גן, שלפי השינויים התקציביים, אתם מודיעים לכולם שהצלחתם לדפוק את התושבים ב-1.241 מיליון ₪ דו"חות חנייה, שאתם נותנים בשבת.

מר דני גולדשטיין: אולי זה תושבי חוץ?

מר אביהוא בן משה: אני מדבר ברשות דיבור, גברתי. הצילני נא מידי נבחר הקואליציה הזה.

עו"ד דוד מנחם: דני, אתה צודק מאה אחוז. אבל מה אכפת לך. עזוב, נו, בוא נתקדם.

גב' מירה שנן: דני,א נחנו רוצים לסיים היום בשעה סבירה, די, מספיק, עזבו את זה כבר.

מר דני גולדשטיין: הבנתי, שימשיך.

עו"ד דוד מנחם: עזוב, יש קואליציה-אופוזיציה. דני, אתה יודע שאתה מפריע מהתחלה?

מר דני גולדשטיין: גם אם זה שטויות, שידבר.

גב' מירה שנן: כל אחד מה שהוא יכול.

מר אדם קניגסברגר: מותר להם לדבר כמה שהם רוצים.

מר דני גולדשטיין: לא, אבל אם זה שטויות?

עו"ד דוד מנחם: דני, מספיק. אתה מפריע מהתחלה, די.

מר אביהוא בן משה: אני מזכיר לכולם שבשבת לפני שבועיים ניתנו דו"חות על ידי פקחי העירייה, לא משטרה עירונית, פקחי עירייה בשבת, רכבים שחנו 2 גלגלים על המדרכה ואפשרו מעבר לעגלות. למרות זאת בשבת נתנו דו"חות. מעניין אותי מה אומר על זה מנחם דוד שעובדי העירייה נותנים דו"חות בשבת, פקחים יהודים ולא בני מיעוטים.

עו"ד זוהר ישרים: בתקווה שמנחם לא ייצא.

מר אביהוא בן משה: עוד דקה הוא יוצא החוצה. תיכף אני אסביר לך גם למה הוא לא יהיה פה והוא יצא החוצה. תיכף אני אראה לך משהו מעניין שיש פה.

עו"ד דוד מנחם: מה, מה? לא הבנתי. תחזור עוד פעם. מה היה פה?

עו"ד רועי ברזילי: היו כמה גויים של שבת שנידבנו.

מר אביהוא בן משה: גברתי, בואי, תעזרי לי בבקשה.

גב' מירה שנן: דוד מנחם, גם לאופוזיציה יש זכויות.

עו"ד דוד מנחם: אגב, בזמנך כאחרי על שפ"ע, שלחו מכוניות-

מר אביהוא בן משה: מה אתה מקשקש? תפסיק כבר. יאללה, תעזוב אותי. תן לו איזה משהו לשתות.

גב' מירה שנן: אביהוא, תדבר כבר, תתקדם.

מר אביהוא בן משה: אני מבקש לברר לגבי סעיף ההוצאות בסעיף 6, מופיע פה ניקוי פסולת מגרשים, תוספת של 1.146 מיליון ₪, ואני מבקש לברר בדו"ח מבקר העירייה 2018, הובא לידיעתכם שמכוניות איסוף

הפסולת מהמגרשים, אינן מבצעות את עבודתן. מתוך 8 שעות עבודה, הן עובדות רק 6. אז איך הן ממשיכות בשנה הזו לעבוד... עד שעלינו על זה, רק עכשיו, ומה שנקרא הסדרתם את המצב?

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: אני רוצה לענות.

מר אביהוא בן משה: אני אשמח לקבל תשובה. ובסוף עוד נותנים להם צ'ופר, תוספת 1.146 מיליון ₪. אני אשמח לתשובה הזו.

גב' מירה שנן: סליחה, רק רגע. מפריעים לך שם ביציע. חברי'ה, אתם מקסימים אבל קצת מפריעים.

מר אדם קניגסברגר: לא, באמת, חברי'ה.

מר אביהוא בן משה: אני מבין שמסעיף 7 ומטה, זה סעיפים שבעצם קשורים לוועדת ההקצבות. ועדת ההקצבות שהיא ועדה מקצועית שנשענת על פי הקריטריונים של הקדנציה הקודמת. נכון, זה לא מה שאישרנו בחלק החדש. האם בתוך הדבר הזה, האיחוד הזה של קבוצות הכדורגל והכדורסל תחת קבוצה אחת, זה בא לידי ביטוי בדבר הזה? אוקיי. תודה.

אני יכול להגיד שכל המעות, האגורות, שאתם זורקים לעמותת תנו לחיות לחיות, 500 ₪ תוספות, צער בעלי חיים-

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: זה קשור לחוק, לקריטריונים.

מר אביהוא בן משה: צער בעלי חיים 3,300 ₪.

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: אי אפשר לתת לחלק כן ולחלק לא.

מר אביהוא בן משה: לא, לא, לא. אני אסביר. כמו שמצאתם פתרון להגדיל את תקציבי בני הנוער והספורט, מכל מיני סיבות כאלה ואחרות, שביום מן הימים יתבררו, אז גם אפשר היה למצוא איזשהו רעיון לגבי כל

העמותות שמתעסקות בבעלי חיים. באמת, זה לעג לרש, תנו לחיות לחיות, מ-4,000 ל-4,500 ₪ ₪, צער בעלי חיים מ-15,000 ₪-

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: אבל הם קיבלו כבר הקצבה השנה.

מר אביהוא בן משה: אני אומר, זה עדיין לעג לרש שאתם נותנים תקציבים ממש קטנים ונמוכים כאלה.

לגבי כל החשמל והמים שמופיעים בסעיף 42, 43, 44, תסבירו לי רק מה זה הדבר הזה, זאת אומרת, לאן זה מגיע, זה חשמל מים של מתקנים עירוניים או של בתי ספר?

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: זה רק מיונים.

מר אביהוא בן משה: זה רק מה?

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: מיונים.

מר אביהוא בן משה: מה זה אומר מיונים?

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: מיונים בין סעיפים.

מר אביהוא בן משה: אה, טוב. זהו. זה בגדול.

גב' מירה שנן: את רוצה לענות או שענית?

מר ליעד אילני: אני קודם ואז היא, כי יש פה דברים שנשלים. קודם כל אני אהיה קצר, אביהוא, אני שמח שאתה חושב שזינגר היה כזה תותח. אם כן, למה התמודד מולו, אבל זה כבר אחרים יסבירו לי מתישהו.

דו"חות כספיים וגירעון, אני רוצה להסביר מה הכוונה שלנו, ואנחנו אומרים את זה שוב ושוב ושוב. הסבא והסבתא השאירו ירושה לילדים של

עשרות מיליוני ₪.

עו"ד דוד מנחם: איך קוראים להם?

מר ליעד אילני: זה לא משנה. צבי, הוא גם עשה חטיבות ביניים, לא משנה. צבי ורפי, הסבא והסבתא, נקרא להם ככה, שרפי יהיה מבסוט.

מר אלי מוסרי: מסכן רפי, מה עשה?

מר ליעד אילני: מה זה משנה? הסבא והסבתא.

גב' מירה שנן: הוא איש טוב ויקר.

מר ליעד אילני: אני אמרתי משהו רע? אני אומר את זה לחיוב. השאירו 28 אלי, 27?

מר אלי מוסרי: 28.

מר ליעד אילני: 28 מיליון ₪ בקופה. באו הילדים, הסבא והסבתא נפטרו, הילדים-

מר אביהוא בן משה: לא נפטרו, בחיים, בחיים.

מר אדם קניגסברגר: לא נפטרו.

מר ליעד אילני: אני עושה הקבלה. הסבא והסבתא נפטרו, הילדים שלהם החליטו לעבור מדירת 3 חדרים לוילה בכפר שמריהו, והם מרוויחים משכורת כל חודש ביחד של 8,000 ₪, אבל ההוצאות הן 100,000 ₪ בחודש. למה? כי יש את הכסף שהסבא והסבתא הורישו לנו, וככה

מתנהלים 5 שנים ובסופו של דבר, גם ה-28 מיליון ₪ נגמרים. וברגע שההתנהלות ממשיכה, 100,000 ₪ בחודש המשפחה הזאת הוציאה, הזוג הנשוי הזה הוציא, אבל ההכנסות הן רק 8,000 ₪, זו התנהלות גירעונית, ועל זה אנחנו מכוונים וכדאי להבין את זה.

את ה-1.2 מיליון ₪ שזינגר סיים, אני רק מזכיר, ואתה ראוי שתזכיר את זה גם כן, שב-5 שנים שלפני זה, נכנס לאולם המועצה עם 28 מיליון ₪, עזב עם 1.2 מיליון ₪. אני לא יודע על מה אתה נותן לו פרס.

מר אביהוא בן משה: אמרתי בהתחלה שסיים 28 ואתם תסיימו בדיוק אותו דבר. אז נאה אומר זינגר, נאה אומר על כרמל.

מר ליעד אילני: צבי בר השאיר 28 מיליון ₪, זינגר השאיר 1.2 מיליון ₪, בוא נראה כמה אנחנו נפתח את תחילת הקדנציה הבאה.

דו"חות בשבת, אני רוצה לומר לכם שלצערי יש מי שמסרב להבין את שינוי הפרדיגמה, נקרא לזה ככה, וכדי להפנים את זה. עידן הרכב הפרטי הולך להיגמר. עידן התחבורה הציבורית הוא זה שעומד בפתח.

מר יונה טילמן: אבל ביניים יש מצוקת חנייה נוראית.

מר ליעד אילני: נכון. אבל המדרכות קודם כל-

מר אביהוא בן משה: אתה תקפת אותי, אתה תקפת אותי על האופניים.

מר ליעד אילני: אתה יודע על מה אני הולך לדבר?

מר אביהוא בן משה: תרכבו על אופניים.

מר ליעד אילני: אתה יודע על מה אני הולך לדבר?

עו"ד דוד מנחם: ... מדרכה...

מר דני גולדשטיין: מנחם, די נו.

מר ליעד אילני: מנחם, מנחם.

מר אביהוא בן משה: אתה מאשר בשבת?

עו"ד דוד מנחם: אני נגד, אבל...

מר אביהוא בן משה: אה, נגד? אתה נגד? סבבה.

עו"ד דוד מנחם: ברור שאני נגד. אבל אותו...

עו"ד זוהר ישרים: אם הם ילמדו, אז אתה בעד, מנחם.

עו"ד דוד מנחם: ... שאתה מכיר אותו, היה מבסוט...

מר ליעד אילני: אני רוצה להמשיך. מנחם, די. הלכתי ובדקתי, ראיתי פוסט נרגש, לקחתי את הצילום של הדו"ח מהתמונה, שלחתי ישר לאבי סרוסי מנהל השיטור העירוני ולצוות שלו. אמרתי להם 'תראו לי בבקשה', כי שוב, לפרסם זה מאוד קל, אבל למה לבדוק? שלחו לי תמונה של אותו דו"ח שהעלית, וואלה עומד 4 גלגלים על המדרכה, גם אני בתקופות הרזות שלי לא הייתי עובר שם, לא רוצה לדבר על אמא עם עגלה או על נכה בכסא גלגלים, אבל בסדר.

אני אומר לכם, חברים, את מצוקת החנייה אנחנו מכירים. אבל את זה אזרחי ישראל בכל הערים לא מוכנים 300 מ' ללכת ברגל, אלא רוצים בפתח של הבית, ומונעים את המדרכה מהולך הרגל, זה לא מקובל. המדרכה שייכת בראש ובראשונה להולכי הרגל, לנכים, לאלה עם הצרכים המיוחדים שעד לפני רגע מאוד שיבחתם, לאמהות.

עו"ד זוהר ישרים: אבל עדיין בשבת לא צריך לתת דו"חות. חכה

למוצאי שבת, תן לו דו"ח.

מר ליעד אילני: איפה אתה רוצה שהאמא תעבור? שהיא תחכה לצאת שבת?

עו"ד זוהר ישרים: בשבת לא נותנים דו"חות.

מר אביהוא בן משה: אל תעשו את ההכללה. אנחנו דיברנו על... 4 גלגלים.

מר דני גולדשטיין: למה לא נותנים דו"חות בשבת?

דובר: בשבת הנכה הוא סופרמן.

מר אביהוא בן משה: למה שלא ינקו את הרחובות בשבת?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל הדו"חות הן ממש לא רק על חנייה.

מר ליעד אילני: אני מתרגם, חברי האופוזיציה מבקשים מאמהות לא לצאת מהבית בשבתות.

מר אביהוא בן משה: אתה עושה דמגוגיה. מי שחונה חצי ו... לעגלות, לא לתת לו, זה הכל.

מר ליעד אילני: קבוצות הכדורגל הוא לא מקבל, אבל הדו"ח שהעלית, אם היית פונה לאבי סרוסי 'אבי, תראה לי את התמונה', הוא היה מראה לך.

מר אביהוא בן משה: א' – זה לא אבי נתן את הדו"ח עצמו, אתה יכול להירגע, אבל לא השיטור העירוני. נתן את זה פקח בכבודו ובעצמו.

מר ליעד אילני: אז תפנה ל... נחום.

מר אביהוא בן משה: ... פקח שהוזעק בשבת לתת דו"חות.

מר אדם קניגסברגר: נשכור גוי של שבת.

מר דני גולדשטיין: נשבור את משטרת ישראל גם.

גב' מירה שנן: דוד מנחם, אי אפשר... לרשום אותך, אין בעיה. אני אתן לך לדבר לפי הסדר.

עו"ד דוד מנחם: אני עובר לאופוזיציה...

גב' מירה שנן: אי אפשר, זוהר, אנחנו לא מנהלים דו שיח. זה לא עובד, ליעד, ככה אי אפשר. זה לא בסדר. ליעד, סיימת?

(מדברים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: אני אפילו לא יודע מה אתה אמרת... קיבלתי מחוץ לארץ הערות...

מר ליעד אילני: מנחם, די, נו באמת. אנחנו רוצים לסיים את הישיבה.

מר אביהוא בן משה: מנחם, כרמל צופה בנו? יפה מאוד. מחוץ לארץ קיבלת? יפה. כרמל, שומע? כרמל, עבור, עבור. תן לנו אות חיים שאתה שומע ורואה אותנו.

מר ליעד אילני: כרמל שומע.

מר אביהוא בן משה: עבור כרמל, עבור. תחזור חזרה לארץ.

מר ליעד אילני: אני רוצה לומר תודה לראש העיר, שגם כשהוא בזמן של נסיעה פרטית על חשבונות בצרפת, המשיך ליום פרטי של פגישות הנוגעות לעירייה בשטרסבורג.

מר אביהוא בן משה: ברור, ברור.

מר ליעד אילני: ללא תשלום על ההוצאות. ומוצא את הזמן עכשיו לצפות בישיבת המועצה. אני חושב שצריך להעריך אותו על זה.

מר אביהוא בן משה: ממש הלב יוצא אליו, הלב יוצא.

מר ליעד אילני: אני רוצה לשבח את ראש העיר.

מר אדם קניגסברגר: אתה מתגעגע אליו.

מר אביהוא בן משה: אני מאוד מתגעגע לכרמל, הוא חסר לי פה כל כך.

מר אדם קניגסברגר: יש עוד מישהו רוצה לדבר?

גב' מירה שנן: כן, כן, יש רשימה.

מר אדם קניגסברגר: מי?

גב' מירה שנן: יש לי רשימה פה.

מר אדם קניגסברגר: נו, אז קדימה, תמשיכו.

גב' מירה שנן: ליעד, קדימה.

מר ליעד אילני: קבוצות הכדורגל והכדורסל, דיברנו על זה רק לפני חודשיים בתמיכות או 3, זה משהו שהוא רק מ-2021, אז זה לא רלוונטי. לגבי אגודות בעלי חיים שהפכו להיות מאוד קרובות לליבם של מספר אנשים. אז אני רוצה לומר שבאמת את הקריטריונים לתמיכות, לא אנחנו כמו שאמר אביהוא ניסחנו, אלא נוסחו בקדנציה הקודמת על ידי הנהלת העיר הקודמת. ושם עשו בעיניי מחדל שהוא זועק לשמיים, ואנחנו תיקנו אותו.

בתמיכות הקרובות כבר אפשר לראות את זה. מה שהיה, ששמו את האגודות של צער בעלי חיים ותנו לחיות לחיות יחד עם בית צביר, ויחד עם תיאטרון הספריה ושמו את זה באותה קטגוריה. לא יודע למה לא שמו את זה עם הכוח עמידר או הפועל רמת גן, אבל שמו את זה עם בית צבי וזה.

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: ועדיין ליעד חילקנו להם 2.5 מיליון ₪ בקטגוריה הזאת בפעם הקודמת. עכשיו הוספנו עוד חצי מיליון.

מר ליעד אילני: אני יודע. ראש העיר נתן 2 הנחיות עוד לפני חצי שנה, שכבר מומשו. הראשונה – להפריד את הקטגוריות, לייצר קטגוריה נפרדת רק של אגודות למען בעלי חיים, כי אז אפשר לשלוט, להגיד 'אני רוצה לתת תמיכה יותר גבוהה לקבוצה הזאת.

והדבר השני, והוא אמר את זה לאנשי הגזברות, תדאגו מעכשיו, התמיכות באגודות בעלי חיים היו 25,000 ₪ אם אני זוכר ב-2019, לפני היום, 25,000 ₪ סך הכל.

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: סך הכל עם התרבות והחינוך, כן.

מר ליעד אילני: רק האגודות למען בעלי חיים היו 25,000 ₪.

עו"ד גלעד שריר: נכון.

מר ליעד אילני: והוא אמר ב-2020, ובשביל זה הפרדנו את זה, וכבר אישרתם את זה בתמיכות, הפרדנו את זה לקטגוריה נפרדת, המינימום פי 4, כבר ב-2020, שיהיה לפחות 100,000 ₪ לאגודות למען בעלי חיים. אז לא ברור לי, אם זה באמת זועק לשמיים, למה לא טיפלתם בזה? אתם אישרתם את הקריטריונים עד שאנחנו באנו ושינינו אותם. תודה.

גב' מירה שנן: מר טילמן, בבקשה. רועי אחריו.

מר יונה טילמן: יש לי מספר שאלות בנושא החנייה. כתוב שגביית חובות החנייה ירדו מ-6 מיליון ₪ ל-4.5 מיליון ₪. רציתי לשאול, האם נבחרו כבר עורכי דין לעירייה שמבצעים את הגבייה?

עו"ד רועי ברזילי: היה מכרז.

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: היה מכרז. עדיין אני חושבת, רועי, שאין תוצאות סופיות, נכון?

עו"ד רועי ברזילי: לא, יש תוצאות. זה התעכב.

מר ליעד אילני: היה מכרז. זה לוקח זמן, גם להשתחרר מהתחייבויות קודמות וגם לצאת מכרז.

מר חגי אשר: אבל מה הקשר של היועץ המשפטי למכרז? לא הבנתי.

מר ליעד אילני: מה זאת אומרת?

מר חגי אשר: מה הקשר שלו למכרז הזה?

מר ליעד אילני: מי אתה רוצה שיפקח על הליכים מכרזיים?

<u>רו"ח גלית שניידר-מימרן:</u> הוא היה איתי במכרזים.

<u>מר חגי אשר:</u> הוא לא היה, כי אני הייתי בוועדה הזאת.

<u>רו"ח גלית שניידר-מימרן:</u> לא, הוא היה איתי.

<u>מר חגי אשר:</u> הוא לא היה. אני ביחד עם רועי הייתי. לא הבנתי מה הוא קשור.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> זה מגיע לשולחנו אם יש איזה...

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לא, הוא היה איתנו.

<u>רו"ח גלית שניידר-מימרן:</u> הוא היה איתנו, חגי.

<u>מר חגי אשר:</u> הוא לא היה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> חגי, אין שום ערעור. לא הוגש לבית המשפט שום דבר.

<u>מר חגי אשר:</u> גלית, הוא לא היה, נקודה.

<u>מר יונה טילמן:</u> אגב, כמה אחוזים הוא מקבל? כמה אחוזים?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> טילמן, מה זה עכשיו לענות על זה?

<u>מר יונה טילמן:</u> כי ראש העיר בטקס הכתרתו בכפר המכבייה, אמר שיותר לא יהיה 20%.

עו"ד רועי ברזילי: אם אני זוכר נכון, הקודם היה 18%, עכשיו זה 8% או משהו כזה.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: אנחנו א' – צמצמנו בצורה משמעותית במכרז. מ-18% נתנו רף מקסימאלי של 12%. ואני לא ידועת כמה הזוכה נתן, אבל נתנו-

מר יונה טילמן: לא יותר מ-6%, אבל בסדר.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: אנחנו עשינו עבודה רצינית, לראות מהו האחוז הרלוונטי.

מר יונה טילמן: יש פה כרטיסי חנייה ומדחנים. אני רוצה לדעת האם המדחנים עדיין נשארים ברמת גן. בשנה שעברה בדיון על התקציב זה עלה, נדמה לי שהעלות הייתה 600,000 ₪, ואמרנו שמי משתמש, היום כולם משתמשים בפנגו.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: אני יודעת, ולדעתי, אם אני זוכרת נכון-

מר ליעד אילני: יצאה הנחיה של שומרוני.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: שומרוני ביקש לבדוק ולבחון את הצמצום ואת הביטול של המדחנים.

מר אמנון בוץ: לא, לא, לא לבטל, לצמצם.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: לצמצם, סליחה.

מר יונה טילמן: ראש העיר קיבל את הצעתי שנה שעברה בדיון

על התקציב. למה זה לא בוצע עדיין?

מר אביהוא בן משה: הבטיח, אבל לא הבטיח לקיים.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא זוכר איפה ראיתי לאחרונה מדחן בעיר.

מר יונה טילמן: אני אראה לך. ברח' צומת לבבי, כאן מול העירייה.

עו"ד רועי ברזילי: לאנשים מבוגרים אולי.

מר יונה טילמן: לא, מישהו צעיר הלך. אמרתי 'אין לך פנגו? מה אתה הולך?', הוא אומר 'לא חשבתי'.

גב' עדנה וידל: יש מקומות מרכזיים שכן צריך...

גב' מירה שנן: רועי ברזילי, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: תראו, אתם השבתם בקלות רבה מידיי. אנחנו הגבנו כאילו באמת יש יתרה בשנת 2018 של 1.2 מיליון ₪. אז אני אומר לכם 2 דברים, לפחות ממה שאני נפגשתי. הייתי לא מזמן בראשות נחל הירקון לפני חצי שנה, באתי לגזברית, נפלתי עליה לפני 3 חודשים-

מר חגי אשר: לא הבנתי את הביטוי.

עו"ד רועי ברזילי: אמרתי לה 'תקשיבי גברתי, יש לנו חוב של קרוב ל-1 מיליון ₪, שהוא חוב משנת 2017-2018, שעיריית רמת גן לא שילמה לרשות נחל הירקון. אחרי זה היא אמרה לי 'רגע, אבל לא מזמן סילקתי חוב של רשות ניקוז ירקון, זה לא אותו דבר'? אמרתי לה 'לא, זה לא אותו דבר, 700,000 ₪ של רשות ניקוז ירקון, שגם את זה שילמנו בשנת

2019, זה חוק אחר של 2018 של התקופה הקודמת של הקדנציה הקודמת, ששילמנו ממש בתחילת הקדנציה הזו. אז אנחנו כבר נמצאים 700,000 ₪ ועוד כמעט 1 מיליון ₪, 1.7 מיליון ₪.

מר אביהוא בן משה: אני אגלה לך סוד, גם אתם תגררו חובות מ - 2019 ל-2020.

עו"ד רועי ברזילי: אביהוא, תן לי שנייה.

מר אדם קניגסברגר: תן לו לדובר, מה קרה?

עו"ד רועי ברזילי: אני גם דירקטור בחירייה. לאחרונה כתבתי איזה מכתב לחירייה על איזה משהו, ואז הוא השיב לי היו"ר על המשהו שכתבתי, ואז אמר לי 'ודרך אגב, שתדעו לכם שאתם חייבים לשנת 2018 סכום של 1.8 מיליון ₪, ואנחנו מבקשים את זה בשנת 2019'.

רו"ח גלית שנייידר-מימרן: ועוד 1 מיליון ₪ משנת 2015.

עו"ד רועי ברזילי: כלומר, 2.8 מיליון ₪ שנגררו רק על חירייה, עוד 1.7 מיליון ₪ שנגררו מרשות נחל הירקון, וזה מה שאני יודע. זה מה שאני יודע. אז אם אני מקזז את ה-1.2 מיליון ₪, אנחנו נמצאים בגירעון ריאלי של 3.5 מיליון ₪ בקדנציה הקודמת. אז אני בטוח שנפלו עליך עוד בתחילת 2019, אם בכלל היית שם, או גרשון.

מר חגי אשר: גרשון לא הסכים לעשות את זה.

עו"ד רועי ברזילי: ואני אומר לכם, שאנחנו מכסים חובות מטורפים, לא קטנים, שהתגלגלו. ואתם יודעים איך זה, אני כל הזמן אומר את זה, זה בדיוק שנת 2018, זה המחזור הפוליטי שתואם עם המחזור הכלכלי.

מר חגי אשר: אנחנו נראה מה אתה תעשה.

עו"ד רועי ברזילי: טילמן, תמשיך אותי, הנבואה למי ניתנה?

מר אביהוא בן משה: אנחנו נראה את מאזן 2019. מה יהיו העודפים שלכם.

מר חגי אשר: אנחנו נראה את המאזן, רועי.

עו"ד רועי ברזילי: עכשיו תראו מה קרה. אנחנו היינו אמורים לתת תשובה. הם נתנו תשובה, כן 1.2 מיליון ₪ ומה היה בהיסטוריה שלנו רווחים יותר גדולים. אני אומר לכם, הנה, על השולחן, לא הייתה יתרה, גם לא 1.2 מיליון ₪, ואני אומר לכם גם לא 3 מיליון ₪. אנחנו גם לא במינוס של 2 מיליון ₪, אנחנו במינוס של 3-4 מיליון ₪ במינימום.

מר חגי אשר: כבר עכשיו?

עו"ד רועי ברזילי: על חובות ריאליים של הקדנציה הקודמת.

מר חגי אשר: אז איך אתה מרשה סבבוס בעיר? לא הבנתי.

עו"ד רועי ברזילי: מה קשור לסבבוס עכשיו? אני מדבר איתך על המענה לטענה המטופשת הזאת של ה-1.2 מיליון ₪.

גב' מירה שנן: רועי, אל תענה לו.

מר חגי אשר: רועי, לא יפה 'מטופשת'. תחזור בך מה'מטופשת', לא יפה.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני אומר האמירה השגויה לא נכונה.

מר חגי אשר: הו, תודה.

עו"ד רועי ברזילי: שלא לומר שקרית ולא מדויקת של 1.2 מיליון ₪, זה פיקציה, זה לא נכון.

מר חגי אשר: היא לא אמירה שקרית, אנחנו רואים את זה בדו"חות.

מר אביהוא בן משה: אתה החלטת להיות המעיין של משרד הפנים.

עו"ד רועי ברזילי: לא קשור לעיון.

גב' מירה שנן: אביבית, בבקשה, את רוצה לדבר?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני יכולה לדבר? שהם יסיימו.

גב' מירה שנן: די, חברים, מספיק, קדימה, דברי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רק אענה לך רועי, על מה שאמרת, ששנה שעברה, זה לא היה כל כך רחוק, תקפתם אותנו חבל על הזמן על הסיפור הזה של להעביר לתקורה וכל הסיפור הזה. זה שכחתם?

מר אדם קניגסברגר: אמת. לא, לא.

עו"ד רועי ברזילי: איזו תקורה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בדיוק על אותו הסעיף, תקפת פה שנה שעברה. מה השתנה הלילה הזה? אתה יושב בכסא שלי?

עו"ד רועי ברזילי: נשמע לי שאת מדברת על ההנדסה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: על ההנדסה, על ההנדסה.

עו"ד רועי ברזילי: את יודעת מה? אם יש סעיף כדי להתמודד עם אותו גירעון שנוצר-

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סעיף 6.

עו"ד רועי ברזילי: אין לנו ברירה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אה, אין לך ברירה? אבל אתם מבינים כמה אתם צבועים?

עו"ד רועי ברזילי: לא צבועים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתם מבינים כמה אתם צבועים? סליחה. פשוט מפוצץ.

עו"ד רועי ברזילי: לא, מותק. לא. זה לא אותו דבר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כל פעם אתם יושבים שם-

עו"ד רועי ברזילי: זה לא אותו דבר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: 'סליחה, את צודקת, טעינו, מה שרואים מכאן לא רואים משם'. או שאתם צבועים או שאתם פשוט לא הבנתם כלום. כי אותו דבר ישבתי שם ואתה פה.

עו"ד רועי ברזילי: באישור התקציב, לא בתיקון התקציב הקודם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אותו דבר, סעיף 6. אותו דבר. פתאום אין ברירה, אין ברירה. אבל שנה שעברה הייתה ברירה. נכון? כמה צביעות.

גב' מירה שנן: סיימת?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, ממש לא סיימתי. עכשיו אני רוצה לדבר על הסבא והסבתא, ליעד, אליך.

מר חגי אשר: מי זה הסבא והסבתא?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: היו סבא וסבתא, שקיבלו ירושה. זה ירושה שנייה כבר, זה לא ירושה שנייה. והם השאירו 28 מיליון ₪. רק הסבא והסבתא בתקופה שלהם, היה פה תאגיד מים, ואתם פשוט שוכחים להגיד מאיפה הירושה של הסבא והסבתא. אחר כך כבר לא היה את זה.

מר ליעד אילני: היה תאגיד מים בתקופה של צבי?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ברור. עד 2013 כל שנה היו עודפים גדולים, בגלל, לא תאגיד המים, בגלל המים. אבל ב-2013, כשנפתח תאגיד המים, כל הכספים, כל העודפים שהיו עברו לתאגיד המים. אז באמת, תלמדו באמת את ההיסטוריה, לא בשביל להקניט. זה לא שאנחנו כל שנה-

מר ליעד אילני: לא עברו 268 מיליון מקרנות פיתוח לשוטף?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה זה קשור, ליעד? דיברת על הסבא והסבתא שקיבלו ירושה של 28 מיליון ₪. אבל אין לי בעיה, אתה צודק. רק נתון אחד-

מר ליעד אילני: אני ממליץ שאני לא אמשיך לענות, כי אני לא בטוח שהנתונים יעשו טוב.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, ליעד, אז זה מה שאני רציתי להגיד, לא ממקום של הקנטה.

מר ליעד אילני: לא הקנטה, רק עובדות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ממקום של נתונים לא נכונים. כי עד 2013 לא היה תאגיד מים, והיו עודפים מהמים. ברגע שנפתח תאגיד המים, כל העודפים כל שנה עוברים את תאגיד המים.

מר ליעד אילני: גם לא היו מזכירות בשכר של 20,000 ₪ ברוטו.

מר חגי אשר: או נו, ליעד, מה זה הפופוליסטיות הזאת?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: גם לא היו לכל סגן ראש עיר 2 מזכירות ו -2 עוזרים, לא היו, לא היו. לי לא היה.

מר ליעד אילני: סגני ראש עיר שעובדים עד 24:00 בלילה כל יום, שיהיה להם גם 4 מזכירות.

מר חגי אשר: ליעד, זה העבודה שלהם, לעבוד, איזה קטע. מה לעשות?

מר ליעד אילני: נכון, שיהיה להם גם 4 מזכירות. הם לא הולכים ב-15:00 בצהריים הביתה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מירה, זה הזמן שלי.

גב' מירה שנן: אבל זה החברים שלך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אביהוא, סגור את זה. אתם מפריעים לי.

מר חגי אשר: לא, אבל יש פה תקדים, עובדים צריכים לעבוד, זה מדהים.

מר אביהוא בן משה: ... אתה לא... (במגה פון)

מר ליעד אילני: כואב לך, כואב לך. סליחה היועץ המשפטי.

מר חגי אשר: אתה היו"ר? אתה לא היו"ר. מי מינה אותך ליו"ר. היא היו"ר, לך אסור לדבר, סליחה.

מר דני גולדשטיין: אבל הוא ראש העיר.

מר ליעד אילני: אני ראש העיר בפועל כרגע.

מר חגי אשר: הוא לא ראש העיר. מי יו"ר המועצה.

מר דני גולדשטיין: ראש העיר לא נמצא בארץ, הוא ראש העיר.

מר חגי אשר: לא, הוא מפנה לך שאלה שתשאלי אותו? זה לא תקין ולא בסדר.

מר ליעד אילני: היועץ המשפטי, מי ראש העיר בפועל כרגע?

מר חגי אשר: מי מפנה אליו את השאלה? אתה לא יכול

להפנות אליו את השאלה. היו"ר מפנה אליו את השאלה, לא אתה.

מר ליעד אילני: חגי, חגי, אי אפשר ככה.

מר חגי אשר: משתיקים אותנו, משתיקים אותנו.

גב' מירה שנן: אתם הופכים לגן ילדים. לא מכובד. תפסיקו כבר לדבר ותנו לה לסיים את הדברים שלה.

מר חגי אשר: רק אחד מנהל את הישיבה הזאת. וזו את.

גב' מירה שנן: תדברי בבקשה, תפסיקו כבר, תנו לה לדבר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: עוד פעם, אני אעשה את זה קצת יותר בשקט. מה שרק רציתי להגיד לגבי מה שנאמר כאן, שהסיבה שבתקופה של צבי בר היו את העודפים של ה-28 מיליון, ואפילו אלי יכול לאשר את זה, זה בגלל שלא היה תאגיד מים.

מר אלי מוסרי: לא מדויק.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בסדר. אז אתה תדייק אותי, אני אשמח שתדייק אותי. אבל אתם כל הזמן מפריעים לי. אני לא הפרעתי לכם, ישבתי בשקט.

גב' מירה שנן: תנו לה לדבר, תפסיקו כל רגע להתפרץ. תנו לה לדבר. די, מה הקטע? לא שומעים אתכם ממילא. אם מישהו חושב שהציבור רואה ומבין, לא. רואים ברווזייה רק.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כל השקר הזה שבאמת, אני לא יכולה כבר לשמוע את זה, כי זה באמת, בהתחלה באמת בדקתי את העובדות האלה. להגיד שאנחנו סיימנו קדנציה גירעונית זה שקר, לא יעזור מה שתגידו.

וחובת ההוכחה עכשיו עליכם בסיום התקציב. אנחנו כל שנה סיימנו בצורה מאוזנת, השארנו את העיר איתנה וחבל על הוויכוח הזה כל פעם. את מבינה? דני, תדבר נשמה. בוא דבר במקומי 5 דקות.

גב' מירה שנן: די, מה, כל אחד מת שישמעו אותו? זה מה שיעשה אתכם יותר טובים?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כל אחד יגן על האמת שלו, וזו האמת שלנו, ואי אפשר כל פעם לבוא ולהתכחש לה.

גב' מירה שנן: אביבית, תתקדמי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: דבר נוסף, לגבי החנייה. ואני אומרת את זה כאן לכולם, כמובן שאם באים וחונים וחוסמים מדרכה, אני גם בעד לתת דו"חות, גם ביום שבת, בסדר? אבל זה לא העניין. אנשים חוטפים דו"חות על ימין ועל שמאל בשישי ושבת, וזה בגלל שלא הוציאו תו חנייה והם חונים רגיל. ממש, לא נתנו להם אפילו רגע של התאקלמות. קצת רחמים, זה התושבים שלכם פה. אני עוד הפעם חוזרת, אני לא מדברת על אלה שחוסמים מדרכות. כן, גם אני הייתי אמא עם עגלה, וזה מאוד מעצבן שצריך לרדת לכביש, שלא נדבר על נכים. אבל זה לא עניין. אנשים חוטפים דו"חות על סתם בשישי שבת.

גב' מירה שנן: למה אתה מתערב? היא מדברת. סליחה, היא מדברת, למה אתה עכשיו...

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מותר גם שתהיה תקופת הסתגלות, מותר גם לרחם ובשישי שבת לא לתקוף את התושבים. אתם רוצים שנשלח לכם את מה שאני-?

גב' מירה שנן: אביבית, אל תנהלי דיאלוג.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל מדברים אליי. אז אליך, מירה. רק עליך

אני מסתכלת.

גב' מירה שנן: בכיף, יאללה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אומרת לכם, התושבים מקבלים דו"חות על ימין ועל שמאל, ובאמת לא על מדרכה ולא על כלום. 100 ₪ על זה שהם חונים בכחול לבן, וכנראה לא הספיקו להוציא את התו חנייה ולשלם את הקנס של ה-60 ₪.

גב' מירה שנן: תודה, אדם, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: תראי, לכל שלטון יש בעיות תקציביות כשהוא נכנס. אבל להגיד שהדברים האלה בקדנציה הקודמת היו בסדר, אני-

עו"ד אביבית מאור נמרודי: על מה?

מר אדם קניגסברגר: רגע. אל תפריעי לי. כשאני הערתי לזינגר שהוא העביר כסף מתקציב הפיתוח לתקציב הרגיל, לא סיפרתי את זה בגלל שהתחשק לי וכך הלאה, זה היה דו"ח של משרד הפנים, שלא רצו לאשר אותו לעיריית רמת גן. יש דו"ח סקור וכו', ושם עצרו את הכל, המעיינת לא אישרה ולא הסכימה, כי העבירו 10 מיליון ₪. תקשיבי טוב, 10 מיליון ₪ העבירו מהפיתוח.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: גם שנה שעברה עשיתי אותו דבר, נראה מה תעשה בתקציב הזה.

מר אדם קניגסברגר: רגע, תני לי לדבר. זה היה העניין. לדאבוני, אנחנו קיבלנו המון חובות שלא שולמו מהעבר. הרבה הוצאות של ספקים שהיו צריכים להיות משולמים ב-2018 לא שולמו, ואנחנו צריכים לשלם את זה, ואין לנו בעיה. יכול להיות שגם אנחנו, בלהט הדברים, יכול להיות שיהיו גם עיכובים אצלנו.

מר אביהוא בן משה: גם...

מר אדם קניגסברגר: רגע,א תה לא מקשיב לי. אם היית מקשיב לי ולא מפריע, היית שומע בדיוק את מה שאמרת. יכול להיות שגם אנחנו לא נשלם איזה שהם חובות של ספקים, שיכול להיות שאפילו הם לא באים לדרוש וכך הלאה. אבל לא בעוצמה ובכוונה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה זה בכוונה? ואנחנו עשינו בכוונה? מישהו עושה בכוונה?

מר אדם קניגסברגר: כן, כן, המעבר של העברה של תקציב פיתוח ותקציב רגיל ללא-

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז למה אתה עושה את זה? מה, אתה עושה את זה כי מה?

מר אדם קניגסברגר: סליחה, סליחה, תני לי, אני אסביר. אמרה לך הגזברית, והיא יודעת מה שהיא אומרת, יש סכום מסוים, מתקציבים שאנחנו מקבלים ממשרד החינוך, שמיועדים להנדסה... שהמותר להעביר אותם מהפיתוח לתקציב הרגיל. יש אחוז מסוים שזה נהוג. אני מדבר על 10 מיליון ₪ שהעבירו אותם בנוסף לתקציב הרגיל.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה מה שעשיתם שנה שעברה, אבל עזוב, אנחנו לא נדבר.

מר אדם קניגסברגר: עוד פעם, את חוזרת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אסור לי לדבר.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק, אז אני מסביר לך את הדברים. יש דברים שלא היו צריכים לעשות, ועל זה הביקורת דיברה. ואני דיברתי, אני

מדבר תמיד מתוך מסמכים של הביקורת.

גב' מירה שנן: תודה רבה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רק אני רוצה להבין, אתה אמרת שאנחנו רשמנו דברים שקרו ב-2018, חשבונות של 2018, לא שילמו אותם ואתם משלמים אותם ב-2019?

מר ליעד אילני: נכון. הגיעו חשבוניות, אני אגיד רק אביבית. אביבית, רגע, לא בשביל להקניט. נכנסנו לקדנציה, הגיעו חשבוניות גם בינואר שלא שולמו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה יכול להעביר לי את זה איזה חשבוניות?

מר ליעד אילני: אני אבקש מהגזברות, בוודאי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אשמח. אני רוצה לדעת אם החשבוניות האלה היו שלא כחוק. שמה שקיבלתם לא כחוק.

מר ליעד אילני: לא אמרנו שלא כחוק.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: משהו יוצא דופן.

מר ליעד אילני: לא, לא אמרנו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רוצה לדעת אם זה משהו יוצא דופן או כחוק.

עו"ד רועי ברזילי: אביבית, יש 2 אפשרויות. בדצמבר אתה מתחיל לגלות את החשבוניות או בינואר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל זה משהו יוצא דופן? לא קורה בשום עירייה, רק ברמת גן זה קרה?

עו"ד רועי ברזילי: במקרה הזה כן, כי אני אגיד לך למה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: את היית בכפר סבא, לא קרה אצלכם כזה דבר?

מר ליעד אילני: שנייה, הגזברית רוצה רק משהו להתייחס.

עו"ד רועי ברזילי: הם התרוממו ב-2019. המשאיות נכנסות...

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רוצה לבדוק את החשבוניות האלה. אם זה נעשה ללא הכללים, אני רוצה שאנשים שהיו פה בקדנציה הקודמת ייתנו את הדין. אני רוצה לראות. אני אומרת לך שהכל היה כדין, וזה דברים שנהוגים, וזה לא משהו חריג. פשוט לא ידעתם להתמודד עם זה.

מר ליעד אילני: התמודדנו עם זה מצוין. למה לא להתמודד?

עו"ד רועי ברזילי: אבל זה חשבוניות מ-2017 ו-2018.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רוצה לראות.

מר ליעד אילני: היות והמצב הכלכלי בתקופתו של זינגר היה מצוין, אני אשמח שהגזברית...

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אשמח שזה יגיע אליי לפני הישיבה.

מר ליעד אילני: אני אשמח שהגזברית תסביר לנו איך

הקדנציה, איך 2018 היה מסתיים אם לא היה את הנס שקוראים לו F1.

מר אלי מוסרי: אני אתייחס לזה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אה, רגע, קפצנו נושא? קפצנו ל-F1? כי אני אשמח להרחיב על F1.

מר ליעד אילני: אלי ביקש לדבר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: באהבה גדולה.

מר ליעד אילני: אלי, אם לא היה את ה-F1, האם היו לוקחים?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מי דאג ל-F1, ליעד? אתם דאגתם ל-F1? אנחנו דאגנו ל-F1. F1 היה 80 מיליון ₪, לא 200 מיליון ₪. אתם יודעים את זה? אלי, אתה מודע לזה?

מר ליעד אילני: אביבית, אני שואל את אלי עכשיו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תתייחסו לכל F1, לא מה שמתאים לכם. F1 זה בזכותנו.

עו"ד רועי ברזילי: אולי נתייחס לשיכון ובינוי שזה גם בזכותכם.

מר ליעד אילני: אנחנו נבחר בכם פעם הבאה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל תתייחס לכל דבר. מזל שיש לי תשובות להכל.

עו"ד רועי ברזילי: F1 זה כתוצאה משיכון ובינוי.

מר אדם קניגסברגר: יש לך תשובה למועדון ה...?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה רוצה שנדבר על שיכון ובינוי? כל הפרס שקיבלתם מרמת אפעל?

עו"ד רועי ברזילי: לא...

גב' מירה שנן: רועי, די. מה עובר עליכם?

(מדברים ביחד)

מר ליעד אילני: אלי, אני מבקש שתסביר לנו, אם F1 לא היה מגיע, היה מגיע עוד חצי שנה, היה מגיע עוד שנה, איך הייתה מסתיימת 2018? והאם הניהול הכספי המצוין הזה, הם היו בטוחים ש-F1 יגיע בזמן, האם אין פה איזשהו עוול שנעשה לזינגר או היה צריך להחליף אולי את קרנית פלוג? תודה.

מר אלי מוסרי: טוב, אני רוצה להתייחס קצת היסטוריה, אביבית. הסיפור של F1 התחיל ב-2008.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני יודעת.

מר אלי מוסרי: היה ראש עיר בשם צבי בר, ומנוחתו עדן מורי ורבי חיים קונביץ.

גב' מירה שנן: קונביץ הוא התכוון, מה קרה לכם? מעלים את כולם באוב עכשיו.

מר אלי מוסרי: חס וחלילה.

מר ליעד אילני: ... הרגתם את צבי. הוא ישמע עוד מעט מה אמרתם על חטיבות הביניים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: צבי יקבור את כולכם.

מר אלי מוסרי: ואז היה הסיפור של העסקה בשיכון ובינוי עם המכרז. ואז צבי בר בהחלטה מאוד אמיצה אמר 'לא רוצה פה מגדל, ואנחנו נקנה את הקרקע ולקחנו הלוואה'.

מר יונה טילמן: באיזה מקום?

מר אלי מוסרי: היה פה מול מגרש החניה. אני הייתי מחזיק גם תיק הכספים באותו זמן.

מר יונה טילמן: ... איפה שהיה בית המשפט פעם.

מר אלי מוסרי: נכון, שנשרף. ואז ישבנו בישיבה אצל ראש העיר צבי בר, כמובן שהוא הוביל את זה, והחלטנו לקחת הלוואה ולקנות את המכרז הזה בחזרה, אוקיי?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בכמה כסף, אתה זוכר?

מר אלי מוסרי: ב-80 מיליון ₪, הלוואה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: 80 מליון ₪. תזכרו את המספר 80 מיליון ₪.

מר אלי מוסרי: 80 מיליון ₪, דרך אגב, יש עוד אנשים שהיו נוכחים. ואני אמרתי 'רבותיי, תזכרו, בעוד 10 שנים או בעוד 7 שנים או

בעוד 8 שנים, המחיר הזה יכפיל את עצמו'. ככה אני אמרתי. יש ציטוטים שאמרו שאני אמרתי את זה. אוקיי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל היה הסכם.

מר אלי מוסרי: רגע, תני לי. היה הסכם, ואז העבירו את הזכויות למינהל מקרקעי ישראל, איפה שזה היום, ואחרי 10 שנים בדיוק, 10 שנים, כמו שעון שוויצרי, זה נמכר ב-210 מיליון ₪.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בגלל מי?

מר אלי מוסרי: רגע, שנייה.

גב' מירה שנן: אביבית, את לא אוהבת שמפריעים לך, אז למה את מפריעה? תחכי בסבלנות.

מר אלי מוסרי: 5 שנים בערך היו בקדנציה של צבי בר, ו-5 שנים בקדנציה של זינגר. שניהם עשו את העבודה שלהם על מנת להיטיב את הקרקע ולהביא אותה להשבחה לרמה של 210 מיליון ₪. ליעד שאל אותי שאלה מה קרה.

מר ליעד אילני: לא, מה היה קורה אם לא היה...

מר אלי מוסרי: שנייה. ב-30.10 אם אני לא טועה, הכסף הגיע, 190 מיליון הראשונים. אני מוכן להראות לעיניך בלבד, אביבית, או את יודעת מה, לכל מי שרוצה, את יתרות הבנקים שהיו באותו זמן של עיריית רמת גן.

רבותיי, אם הכסף הזה לא היה מגיע, אני אומר את זה בזהירות, עיריית רמת גן הייתה מאבדת את מעמדה כעיר איתנה, והיא הייתה בעצם נמצאת במצב של על סף, נגיד בעדינות, פשיטת רגל. שיהיה ברור. ה-190 מיליון ₪ האלה הצילו את כל היתרות שלנו. ואחר כך הצלחנו לאזן את זה ועשינו את מה שצריך, וזה ה-F1.

אני אומר לך אביבית, אני מצי לך, אל תבדקי מה נכנסו חשבוניות במהלך 2018 שנפרעו במהלך 2019, עדיף לא לבדוק.

מר חגי אשר: איך זה יכול להיות אבל? תסביר לי.

מר אלי מוסרי: אני אסביר לך. תנסה לחשוב לא על עיריית רמת גן, על עיר חלם נקרא לה, בסדר? והרבעון האחרון הוא רבעון מאוד בעייתי. עדיין עוד לא הגיע הכסף F1, ספקים עומדים עלינו לכלותנו, רוצים כסף שמגיע להם. ויש מושג שנקרא 'שוטף פלוס 60'. זאת אומרת, אתה מוציא חשבונית ובעוד 60 יום-

מר חגי אשר: החשבונית נרשמה... תשלום.

מר אלי מוסרי: תן לי רגע לדבר. הגיע הזמן שתדע שהבסיס לכל החשבונאות זה על בסיס מזומן. לא חייבים להציג את החשבונית. אפשר להחזיק אותה. מבקשים ממנו יפה, משה, יעקב, תחזיק את זה עוד חודש, עוד חודשיים. אתה מכיר אותנו, אנחנו פה, אנחנו נתייחס אליך יפה. תנסו להקשיב.

(מדברים ביחד)

מר ליעד אילני: תנו לו לדבר רגע.

מר אלי מוסרי: תנסו להקשיב. עסק שיש לו חשבונית על סך 100 ₪, הוא כותב שנת 2018, אבל הוא לא מעביר את זה לעירייה, שומר אותה אצלו מסיבות שלו. בינואר 2019-

מר ליעד אילני: לא, אומרים לו 'אנחנו ננצח בבחירות, תביא את זה עוד חודשיים-שלושה'.

מר אלי מוסרי: לא, לא, עזוב. ליעד, זה כבר מוחק הקודח מה שנקרא, עזוב. אנחנו מביאים את החשבונית בינואר 2019 או בפברואר 2019 או במרץ 2019, ואז צריך לשלם את זה. כיוון שעשו את העבודה, או

שזה היה ניקיון, או שזה היה זבל, או שזה היה שמירה. אני סתם... רמזים, לא מתייחס לזה אלא בכאילו.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> או קבלני שיפוצים גדולים.

<u>מר אלי מוסרי:</u> או קבלני שיפוצים גדולים. הכל בעיריית חלם, לא בעיריית רמת גן חלילה, כן? לא פה. וזה מיליונים.

<u>מר ליעד אילני:</u> על פי מקורות זרים.

<u>מר אלי מוסרי:</u> ורועי צודק, זה מיליונים, רבותיי. ואז מה קורה? מכינים תקציב על בסיס מה שיש לך. אביהוא, זה בשבילך. העודף האמיתי הוא היה 1.2 מיליון ₪, זה נכון. אבל קח בחשבון דבר אחד, ה-1.2 מיליון ₪ זה בספרים, זה לא בקופה.

עכשיו מה קורה? אתה מתחיל שנה, קדנציה חדשה, קרנות הפיתוח של העירייה הידלדלו באיזה 250 מיליון ₪ בקדנציה אחת. נשארנו כמעט בלי קרנות פיתוח עודפים אמרנו 1.2 מיליון ₪, ועושים תקציב של שנה חדשה. ויש ראש עיר חדשה הנהלה חדשה, עם אג'נדה חדשה, והם לא מבינים.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> קרנות הפיתוח הלכו לא כי בנו בתי ספר.

<u>מר אלי מוסרי:</u> רגע, דני פה צודק. קרנות הפיתוח לא הלכו לבניות תשתיות או מדרכות או כבישים או תאורה או גנים ציבוריים. הלכו לכסות את ה-

<u>מר דני גולדשטיין:</u> שכר.

<u>מר אלי מוסרי:</u> את המינוסים בתקציב הרגיל.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> F1 כיסו את השוטף?

מר אלי מוסרי: F1 כיסו את חשבונות הבנקים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: השוטף אבל?

מר אלי מוסרי: השוטף, חד משמעית. אני אומר לך אביבית, אני, אם פה אקבל רשות והיועץ המשפטי ייתן לי, אני אראה לך את הנייר של הבנקים, את תתחלחלי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אוקיי. תיכף אני אדבר על ההתחלחלות.

מר אלי מוסרי: אני שומר על איפוק, אבל תדעי לך, זה נראה רע. יש לי את זה אפילו פה, אני הולך לישון עם זה, עם הדברים האלה. אבל המצב, באמת התחלנו מצב לא טוב. אני מאוד מבקש מהאופוזיציה, אני איש אופוזיציה רבותיי, ואני יודע מה זה אופוזיציה, ואני הייתי האיש ששם פה על מצגת כל הזמן, איך קראנו לזה אביהוא, אתה זוכר? איך קראנו לזה פה למעלה? הכותרת הייתה, אתה זוכר? הכתובת על הקיר, פרק א', פרק ב', פרק ג'.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תגיד לי, ראש עיר שחתם על צפי הכנסות שגוי, זה לא להתחלחל מזה.

מר אלי מוסרי: לא, לא, לא, שנייה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה להתחלחל מאוד מזה.

מר אלי מוסרי: אביבית, אני אמשיך בדבריי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: וכל הטיעונים, ההוא אמר לי, זה אמר לי, זה לא מעניין. מ שצריך לתת פה דין וחשבון זה ראש עיר.

מר אלי מוסרי: אני אענה לך, אני אענה לך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא יודע, כן יודע, כן שמעתי, לא שמעתי, הכלב אכל לי, נו.

מר אלי מוסרי: ראש העיר, כראש עיר, זה נכון, יש עליו אחריות כוללת. אבל בעניין של התקציב אני לוקח על עצמי את האחריות. עם כל הכבוד לראש העיר-

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש לי עוד כמה אחריות שתיקח.

מר אלי מוסרי: עליי, עליי. ואני רוצה דבר אחד, אני אמרתי את זה פה בישיבת מועצה לא פעם אחת ולא פעמיים. היו תקלות בבניית האומדנים של ההכנסות וגם של ההוצאות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רוצה להגיד לך ש-F1 זה לא היה שוטף, זה היה על הפיתוח. אני מציעה לך מאוד.

מר אלי מוסרי: אני מציע לך את המקורות שלך, החזר ההלוואה-

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רק יש לי שאלה, את ה-80 מיליון שאתם לקחתם, רגע, ואני לא רוצה לדבר סתם-

מר אלי מוסרי: עזבי, חבל, חבל, חבל.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רוצה לדבר בזמני. יש לי המון מה להגיד.

מר אלי מוסרי: אוקיי, אז אחר כך תדברי מה שאת רוצה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מזל שאני מבינה, כי השטויות שנאמרו כאן, לא רק על ידך, אלי, זה פשוט באמת מקומי.

מר אלי מוסרי: שטויות אמרת?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא אתה, לא אתה רק, באופן כללי.

מר אלי מוסרי: אוקיי, אמרת שטויות, אז...

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, זה מקומם, מקומם.

מר אלי מוסרי: אני רוצה לסיים, אני רק רוצה שתדעי, לנו היה, כשהכנו את תקציב 2019, היו בעיות באומדנים של הארנונה ואנחנו מודים בזה. בגלל זה עשינו, ואני חייב להגיד פה, הוא לא פה ראש העיר להגיד לו שאפו, שלקח מנהיגות והבין את הבעיה, וקיבלנו החלטות קשות והמנכ"לית, והגזברית, וכל מי שהיה איתם מסביב, עברנו אגף-אגף, מחלקה מחלקה, פצענו בבשר החי כדי להעביר את העירייה הזאת למצב מאוזן.

היום יש לי דו"ח ברוך השם 1-9/2019, סיימנו אותו ב-820,000 שח חיובי. זאת אומרת, עשינו עבודה. נכון שאת אומרת טעו, הכל. אבל אני אזכיר לך, על תקציב 2019 ם את הצבעת בעד. אוקיי? אז נזכיר לך את זה כך by the way. את, כן, אביבית, הצבעת בעד. כולם הצביעו בעד, זה היה פה אחד. אביבית וחגי, אני לוקח את האחריות עליי, תאשימו אותי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ... לדבר.

מר ליעד אילני: את דיברת 5 דקות. בסעיף הזה דיברת 5 דקות.

מר אמנון בוץ: אפשר לעבור להצבעה?

מר ליעד אילני: כן, הצבעה בבקשה.

מר אמנון בוץ: האם פה אחד?

מר ליעד אילני: רק רגע. היות וכבר שכחנו, אמנון, אנחנו מצביעים על אישור רשימה 6, שינויים בתקציב הרגיל, בהתאם למסמך העדכני שגזברית העירייה הניחה בפנינו היום.

מר אמנון בוץ: אוקיי. מי בעד, שיצביע בבקשה.

מר ליעד אילני: אין תחרות, הם מרגישים שאין עניין.

מר אמנון בוץ: 14 בעד, מי נגד רשימת התקציב? 5 נגד. סעיף הבא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כן, מה הסעיף הבא.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 14 - בעד, 5 - נגד, לאשר רשימה מס' 6 - שינויים בתקציב הרגיל.

ב. אישור עבודה נוספת בהוראה למוסד אקדמי לאדר' אפרת סידון - אדר' באגף התכנון באגף הנדסה.

מר ליעד אילני: סעיף הבא בסדר היום, אישור עבודה נוספת בהוראה.

מר אמנון בוץ: ליעד, אני מזכיר שגם פה צריך לאשר להעלות מחוץ לסדר היום, בסדר?

מר ליעד אילני: לא, הסעיף הזה-

מר אמנון בוץ: יש פה עוד תוספת של עוד עובד.

מר ליעד אילני: אוקיי, אז קודם כל זה היה בסדר היום, אחרי זה נוסיף עוד סעיף. סעיף ב', אישור עבודה נוספת בהוראה למוסד אקדמי לאדריכלית אפרת סידון, אדריכלית באגף התכנון, באגף ההנדסה.

מר יונה טילמן: יש לי רק שאלה. בחומר שהועבר אלינו, התברר שיש חוות דעת משפטית של משרד חיצוני. לא ברור לי למה היועץ המשפטי לא יכול לתת חוות דעת לשאלה כזו פרוזאית, שצריך להוציא את זה החוצה, שזה בטח עולה הון עתק.

מר ליעד אילני: ברור. פרקש, הסבר בבקשה.

מר שמואל פרקש: חוות דעת של משרד חיצוני שמלווה אותנו, אין לה עלות נוספת, זה במסגרת הריטיינר שלו, ואם תסתכל, הצירוף הזה, היועץ המשפטי של העירייה תמך את חוות הדעת הזו ואין בעיה איתה.

מר יונה טילמן: לא מספיק שהיועץ המשפטי?

מר דני גולדשטיין: אבל זה ריטיינר הוא אומר לך.

מר שמואל פרקש: הוא עובד בריטיינר אצלנו. הריטיינר ממילא לעוד פעילויות נוספות. בעבר הייתה לנו גם יועצת משפטית וינברגר, הייתה לנו יועצת משפטית בתוך העירייה, שעלותה הייתה יותר גבוהה מהריטיינר שלו.

מר ליעד אילני: שאלות נוספות? אפשר להצביע פה אחד?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אפשר שאלה?

מר ליעד אילני: כן, את רוצה לדבר על זה 5 דקות, בבקשה. דברי מה שאת רוצה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אל תתעייפו.

מר אדם קניגסברגר: לא, אני לא מתעייף.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אדם, תאמין לי, הכל נלמד ממך ומליעד.

מר אדם קניגסברגר: אני לא דיברתי לא לעניין.

מר אביהוא בן משה: בדרך כלל את מתעייפת לפנינו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני מתעייפת אחרי שאני מסיימת להגיד את מה שיש לי להגיד. והיום יש לי הרבה, מה אני אעשה.

עו"ד רועי ברזילי: אז תקשיבי גם מה התשובות.

מר אדם קניגסברגר: אני לא דיברתי על דברים...

מר ליעד אילני: הוא לא ביקש 5 דקות באישור על מישהו, אבל בסדר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא נורא, אני משכללת את השיטה שלך.

גב' עדנה וידל: ליעד, התלמיד עלה על רבו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בדיוק, אני משכללת את זה. אני רוצה להגיד, בוא נדבר רגע על F1, כי מה לעשות, אמנם אני יותר צעירה, אבל אני גם שנים פה וגם אני העברתי פה כמה תהליכים. אגב, תכנית הזויה. בסדר? א אני בכלל לא יודעת מי רצה, למה אישרתם. אלי מוסרי, זה בקדנציה שלך, אני לא יודעת אם היית בעד או נגד, אבל זה ברור לך שזו תכנית שבכלל איך היא הייתה, אני לא מבינה אותה. אבל בוא נגיד הייתה.

F1 היה 80 מיליון, ליעד. לא רק זה שהיא הייתה 80 מיליון, אם היינו נשארים עם ה-80 מיליון שח האלה, שזה לא היה בקדנציה שלנו, אלא לפנינו, כביכול היינו אמורים לקבל 80 מיליון, שעל זה לקחנו את ההלוואה מהבנק. אנחנו גם היינו צריכים לפצות את המעונות של האחיות שם. היינו צריכים גם להוציא אותם משם.

מי שמבין מזה, היינו פשוט נשארים עם מינוס, לא רק עם אפס, עם מינוס. ואז באה נורית, בצורה הכי אמיצה שיש, ואמרה שהיא לא תיתן לזה להיות, ואני אקח גם טיפה קרדיט, כי גם אני הייתי שם בסיפור הזה. מה, דני, אני לא מדייקת?

מר דני גולדשטיין: מדייקת.

מר אדם קניגסברגר: את מדייקת.

מר ליעד אילני: הוא התערב איתי מי שלח לך את ה-SMS. הוא אמר זינגר, אני אמרתי נורית. מה זה מ שנה אבל?

עו"ד דוד מנחם: אביבית, איפה את בתמונה של ה-F1?

מר ליעד אילני: התערבנו ביניינו על ארוחה ב... זה סתם התערבות פנימית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רוצה להגיד לך יותר מזה, חבר'ה, תמשיכו להתעסק בטפל, כי זה לא משנה.

מר ליעד אילני: זה לא קשור... זה ביניינו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: קודם כל, אני לא חייבת לכם דין וחשבון, נתחיל בזה. אבל זה לא העניין. דני, תן לי קצת קרדיט שאני הייתי שם, ואני יודעת בדיוק מה הלך שם. וה-80 מיליון שח אלי שאתה דיברת עליהם, הם היו אמורים לכסות רק חובות. ואם לא נורית הייתה באה ופותחת, ואני יודעת שכואב לך דני לשמוע נורית, אבל מה לעשות שהיא עשתה את זה?

מר ליעד אילני: למה כואב לו?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כנראה.

מר ליעד אילני: רגע, רגע, לי כואב לשמוע נורית?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: איך קפצתם.

מר ליעד אילני: לי כואב לשמוע נורית?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תפרגנו. סוף סוף יש לכם עובדת עירייה נורמאלית מהרבה שהבאתם לפה, שזה מזעזע, אבל לא משנה.

מר ליעד אילני: מה מזעזע? מה מזעזע?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני לא אפגע באנשים שאני חושבת שהם לא ראויים.

מר ליעד אילני: מי הורשע בפלילים?

מר חגי אשר: תן לה לסיים ותענה.

מר ליעד אילני: מי... לא חוקי ונכנס ללשכת ראש העיר?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בוא לא נדבר על אנשים קרובים שהיה להם הליך פלילי רציני, בסדר?

מר ליעד אילני: למה? תספרי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ככה, ככה. כי אני לא כמוך מביכה אנשים.פ

מר ליעד אילני: למה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כי אני לא אביך אותם, כי אני אגרום פה לבושות.

מר ליעד אילני: למה דיברת פה עכשיו על אנשים?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ואני אמרתי לך את זה כבר, אני לא אמרתי על אף בן אדם. אני אשבח כל עובד עירייה טוב.

מר ליעד אילני: אה, אמרת באופן כללי?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כן. שלדעתי יש מינויים לא ראויים.

מר ליעד אילני: אז אני אומר גם באופן כללי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז אני לא אציין.

מר ליעד אילני: אבוי לנו המינויים שהיו בקדנציה הקודמת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבוי באמת לך, אבל איך אומרים, אני לא אתן את הדין על המינויים שלך. אני אעבור הלאה. אנחנו בזכותה של נורית העלינו ל-200 מיליון שח, זה דבר ראשון. אני אגיד לך עד פעם, אלי, אתה לא אומר את זה, אבל בגלל התכנית ההזויה הזאת וה-80 מיליון שח של הבנק, אנחנו היינו צריכים לכסות אותה, בקדנציה שלנו. חוב לא שלנו. את ה-80 מיליון שח של הבנק, אנחנו היינו צריכים להחזיר את הסכום הזה. אנחנו אלה שהחזרנו את ההלוואה הזאת. אנחנו, בגלל התכנית הזאת.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: ההלוואה הוחזרה ב-2019.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בדיוק, זה מה שאני אומרת. זה בדיוק.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: חבר'ה, תנו לי להמשיך.

מר אלי מוסרי: הנה...

מר ליעד אילני: למה את מביכה? למה להביך?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אלי, תן לי להשלים משפט. אלי, אתה רוצה לשמוע מה שיש לי להגיד? תגיב אחריי.

מר ליעד אילני: למה היא צריכה להביך? נכון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: את מי היא מביכה?

מר ליעד אילני: העובדות מביכות, אז היא לא יכולה...

עו"ד אביבית מאור נמרודי: העובדות ממש לא מביכות. ליעד, אתה מנהל איתו דו שיח בזמן שלי?

מר ליעד אילני: דברי, דברי, יש לך זמן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תדבר מולי, אני פה, אני לא שם. אני פה. את ה-80 מיליון שח האלה, מי שהיה צריך להחזיר זה אנחנו. ואתה אמרת - איך הגענו למצב הזה? וזו הסיבה, כשאת ההלוואה הזאת היינו צריכים לשלם, הלוואה שלא אנחנו לקחנו, הלוואה שהייתה כאן בגלל תכנית הזויה, לא קשור. ואגב, אני רוצה לשאול, הגזברית, אני באמת שואלת, כל ה-F1 הלך חלקו לפיתוח או רק לשוטף? כל ה-200 מיליון שח שנכנסו, זה מה שאני שואלת.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: יש בוודאות-

מר אלי מוסרי: לא, לא, עזבי, עזבי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: למה אתה סותם לה את הפה? תגידו לי, אתם אנשי המקצוע? אני רוצה לשאול את איש המקצוע.

מר ליעד אילני: אנשי המקצוע ידברו רק באישור שלי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אה, כי אתם מפחדים להגיד, אתם מפחד מהתשובה?

מר ליעד אילני: לא. היא תדבר כשאני אאפשר לה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה יודע מה? אני לא רוצה. אתה מאפשר לה לדבר? תודה רבה.

מר חגי אשר: מי מינה אותך ליו"ר המועצה? לא הבנתי. ניהלנו הצבעה על זה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה יודע מה? הוכחתם שאתם פחדנים.

מר דני גולדשטיין: חגי, הוא ראש העיר, הוא ראש העיר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: חגי, הם פחדנים. אתם לא רוצים לשמוע את התשובות האמיתיות. אתם סותמים את הפיות לאנשים שעובדים כאן.

מר ליעד אילני: יש זכות דיבור, היא תדבר עוד מעט.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז אני רוצה להגיד לך שמה שעשית עכשיו זו סתימת פיות אבל אין לי בעיה עם זה. כי את האמת אני יודעת. כי אני מכירה אותה על בוריו.

מר ליעד אילני: היועץ המשפטי, מי ראש העיר כרגע?

מר חגי אשר: מי יו"ר המועצה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אה, זה מה שמעניין, מי ראש העיר כרגע? איפה העובדות?

מר ליעד אילני: כן.

מר דני גולדשטיין: לא, כי אז מותר לו להגיד כל מה שהוא רוצה.

מר חגי אשר: אסור לו לנהל את הישיבה בכלל.

מר ליעד אילני: כן, מי ראש העיר כרגע?

עו"ד סהר פינטו: התשובה היא ברורה - ממלא מקום ראש העיר, שנבחר לפי סעיף 14.

מר ליעד אילני: תודה רבה. האם יו"ר ועד הורים יכול להיות גם חבר מועצת עיר?

מר חגי אשר: מי מנהל את הישיבה?

מר ליעד אילני: כן, אלי מוסרי, בבקשה.

מר חגי אשר: האם לוביסט יכול להיות ממלא מקום ראש עיר.

מר ליעד אילני: למה לא?

מר אלי מוסרי: אביבית, אני לא הפרעתי לך, תקשיבי לי, אני הולך להקריא לך מספרים, אוקיי? ופעם אחת ולתמיד נחשוף את זה.

מר ליעד אילני: חגי, בוא אני אגיד לך משהו אחד-

מר חגי אשר: זה לא אני אמרתי...

מר ליעד אילני: אבל אתה לא רוצה שאני אחשוף עניינים כלכליים.

מר חגי אשר: למה? תחשוף.

מר ליעד אילני: כי אתה לא תוכל יותר לדבר על כספים במועצה הזאת.

מר חגי אשר: תחשוף, חופשי. תחשוף, למה?

מר ליעד אילני: אלי, בבקשה.

מר אלי מוסרי: אני מקריא מסמך רשמי של עיריית רמת גן, ואני מקריא אותו אחת לאחת אביבית לכולם. פירוט השימוש מקבלת כספי F1, בסך 190 מיליון שח, מיום 12.11.18 בחשבון בל"ל עיריית רמת גן. 12.11.18 קבלת הכסף, 190 מיליון שח. 12.11.18 כיסוי יתרת חובה בבנק, 10 מיליון שח. הכל שנת 2018, כן? 13.11.18 העברות בנקאיות למוסדות ונותני שירותים, 10 מיליון שח. תשלום מס"בים לספקים ומוסדות 15.11.18. מס"בים זה מה שנקרא פירעון של תשלומים מחשבון לחשבון לספקים. העברות 20 מיליון שח. 15.11.18 תשלום ניכויים שכר, 8 מיליון שח. מסמך של העירייה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כן, כן, תמשיך.

מר אלי מוסרי: 22.11.18, פירעון על חשבון ההלוואה, בבנק הפועלים 50 מיליון, תשלום מס"ב לספקים מוסדות 25.11.18 17 מיליון שח, יתרה בבנק 50 מיליון שח, 12.12.18 פירעון על חשבון הלוואה משיכון עובדים בבנק דקסיה עוד 30 מיליון שח. זה 190 מיליון שח.

מר ליעד אילני: אוקיי, תודה. הגזברית, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: רגע, ליעד, אני יכול לשאול אותך שאלה?

מר ליעד אילני: אה, אתה פה?

עו"ד גלעד שריר: אני פה כבר חצי שעה.

מר ליעד אילני: אתה בשקט.

עו"ד גלעד שריר: אני בשקט ועוד על כספים. זה נדיר.

מר ליעד אילני: על כספים.

עו"ד גלעד שריר: כן, זה נדיר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תביאי לי את החשבון, תביא לי את הדף הזה.

מר ליעד אילני: רק רגע, גלעד שריר, כן.

עו"ד גלעד שריר: יחד עם זאת, הייתי שמח להזכיר לך-

עו"ד אביבית מאור נמרודי: למה אתה לא מוכן להעביר לי את המסמך?

מר ליעד אילני: אביבית, לא עכשיו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: עכשיו.

מר אלי מוסרי: יש לך פרוטוקול. את רוצה לראות...?

עו"ד גלעד שריר: אנחנו לא בהצבעה על כספים, אנחנו בהצבעה על... למה אנחנו מנהלים את הדיון הזה?

מר ליעד אילני: בסדר, יש לה 5 דקות לדבר.

עו"ד גלעד שריר: לא, אבל נגמר ה-5 דקות. אלי עונה לה, אתה רוצה להגיד...

מר ליעד אילני: רוצים לשכנע את הציבור. כאילו יש בחירות

מחר, ורוצים לשכנע את הציבור שהם היו נהדרים.

עו"ד גלעד שריר: זו בכלל לא המהות של הדיון אבל.

מר ליעד אילני: הגזברית, את רוצה להשיב לה על השאלה?

עו"ד גלעד שריר: עזוב, ליעד, אבל למה?

מר ליעד אילני: לא, תודה. מי בעד אישור עבודה נוספת בהוראה למוסד אקדמי לאדריכלית אפרת סידון, אדריכלית באגף התכנון ואגף ההנדסה? פה אחד, תודה רבה.

החלטה:

אושר פה אחד עבודה נוספת בהוראה למוסד אקדמי לאדר' אפרת סידון - אדר' באגף התכנון באגף הנדסה.

*. בקשה לאישור העסקה מעל גיל 70 – שלמה גוזיק מלווה באגף החינוך. (מחוץ לסדר היום)

מר ליעד אילני: סעיף נוסף מחוץ לסדר היום באישור האופוזיציה - בקשה לאישור העסקה מעל גיל 70 למר שלמה גוזיק, מלווה באגף החינוך. פרקש יסביר לפרוטוקול בכל זאת.

מר שמואל פרקש: שלמה הוא מלווה. כבר המועצה אישרה בעבר את ההעסקה שלו, נדרש אישור נוסף. הוא מלווה ילד, שכרו משולם על ידי משרד החינוך. זהו.

מר ליעד אילני: תודה רבה. פה אחד?

מר חגי אשר: לא, לא, לא. דקה. אני רוצה לדבר על הסעיף

הזה.

מר ליעד אילני: על מה, על שלמה?

מר חגי אשר: כן.

מר ליעד אילני: בבקשה. 5 דקות.

מר חגי אשר: תודה רבה. ליעד ידידי וחברי, ממלא מקום ראש העיר.

מר ליעד אילני: לא, לא חבר, לא חבר, לא חבר.

מר חגי אשר: שיטת ההפחדות שהיית נוהג בה כלפי חברי מועצה כאלה ואחרים בקדנציות הקודמות ובקדנציות ה-

מר ליעד אילני: שלושת הקדנציות הקודמות, ברביעית לא. רק ב-3 הקודמות.

מר חגי אשר: לא, לא, רק בקודמת. תמה וחלפה מהעולם.

מר ליעד אילני: אוקיי.

מר חגי אשר: האיומים האלה עליי לא עובדים. דבר שני, אלי מוסרי, לפי מה שאתה אמרת, אם מקבלים חשבונית ב-2018 ורושמים אותה ב-2019, זה רישום כוזב במסמכי תאגיד.

מר אלי מוסרי: לא, לא, לא.

מר חגי אשר: ואתה מסבך את הגזברית.

מר אלי מוסרי: אל תגיד מה שלא אמרתי.

מר חגי אשר: אתה אמרת את זה.

מר אלי מוסרי: לא, לא, לא, לא.

מר חגי אשר: בסדר, תענה לי אחר כך. כשאתה אומר שהתקבלה חשבונית ב-2018 והיה שוטף 60, החשבונית תירשם ב-2018, היא לא תירשם ב-2019.

מר אלי מוסרי: אתה מבלבל.

מר חגי אשר: לא מבלבל. זה מה שענית.

מר ליעד אילני: אלי, תרשום, תסביר לו כבר.

מר חגי אשר: גם רועי חזר ואמר וחזרתי ושאלתי, האם החשבונית התקבלה ב-2018 ונרשמה ב-2018, או התקבלה ב-2019 ונרשמה ב-2019? אם שמרו את החשבונית כמו שאתה אמרת, זה חמור. ומה שאתה אמרת מקודם, לגבי 2018 ו-2019. זה חמור מאוד.

מר ליעד אילני: אוקיי, תודה. אלי מוסרי, רוצה לענות? כן.

עו"ד גלעד שריר: אבל אנחנו בדיון על עובד בן 70 שהוא מלווה בבית ספר.

מר אלי מוסרי: שיהיה ברור, ספק, זכותו להוציא חשבונית בשנת 2018, על עבודה שעשה בשנת 2018. זכותו. הוא יכול לאת זה לעשות.

הוא, על פי הסדרי העבודה שלו מול העירייה, שוטף פלוס 60, מציג את החשבונית ומקבל אחרי 60 יום את הכסף. הוא יכול משיקולים שלו, להוציא את החשבונית אבל לא להעביר אותה לעירייה, מסיבות שלו. ואז הוא מחכה חודש, ומחכה חודשיים, לפעמים גם יותר.

מר חגי אשר: הוא הוציא ב-2018?

מר אלי מוסרי: 2018 הוא הוציא ב-2018.

מר ליעד אילני: אלי, אם אני יכול לתרגם אותך, אתה אומר זה כשר, אבל מאוד מסריח.

מר אלי מוסרי: לא, לא, זה כשר. זה כשר. לא מסריח בכלל. זה כשר.

מר ליעד אילני: אני אמרתי, סליחה.

מר אלי מוסרי: זה כשר לגמרי, זכותו, אני אמרתי זכותו, אחרת זה לא היה משהו אחר. ואז מה הוא עשה? משיקולים שלו, כל מיני זה, לוקח את החשבונית הזאת, אחרי שהוציא אותה ב-2018, ומראה אותה לעירייה ב-2019. זאת זכותו.

מר דני גולדשטיין: מציג אותה.

מר אלי מוסרי: מציג אותה ב-2019.

מר דני גולדשטיין: והוא מ שלם מיסים ב-2018?

מר אלי מוסרי: כן. מה לעשות?

מר חגי אשר: מי? הוא שילם את המיסים?

מר אלי מוסרי: כן.

מר חגי אשר: והוא הציג אותה והוא לא שלח את זה לעירייה?

מר אלי מוסרי: כן.

מר חגי אשר: זה מספיק חמור.

מר ליעד אילני: אלי, תודה, רועי ברזילי.

עו"ד רועי ברזילי: חגי, אני אנסה להסביר את זה קצר. אנחנו מקבלים הודעה מהרשויות שאנחנו חברים בהן באיגודי ערים, מקבלים הודעה - זה וזה החוב שלכם לשנת. יש הוצאה קבועה בתחילת השנה, והיא משתנה. למשל, אם הגיעו יותר משאיות לחירייה, אנחנו נשלם יותר. הצטבר חוג, גם 2015, שידענו מהחוב הזה. זאת אומרת, שהקדנציה הקודמת ידעה מהחוב הזה.

גם ב-2017 ו-2018 הצטבר חובר ביחד של 2.8 מיליון שח בערך, זה החוב שהצטבר. זאת אומרת, היה ברור שיש חוב בתחילת 2018 אפילו, לא בסוף 2018. רק החוב הזה התגלגל.

אותו דבר לגבי רשויות ניקוז: רשות ניקוז ירקון, רשות נחל הירקון. ברשות נחל הירקון זה עוד יותר גרוע, כי ב-2017 אחורה עד שנות ה-90, היה לנו כל שנה חיוב. יום אחד החליט גרשון שאין חיוב, אנחנו לא חייבים לרשות נחל הירקון יותר ולעתיד, כאילו אנחנו לא חברים בגוף הזה.

ב-2018 זה בכלל נמחק מספר התקציב, למרות שאנחנו חתומים. ב-2019 באתי לגזברית, אני אומר לה 'תקשיבי, יש לנו חוב על 1 מיליון שח שהצטבר מ-2017 ו-2018 ולא שולם'. במקביל היא אומרת לי 'תשמע, בכלל שילמנו עכשיו את החוב הזה, זה 700,000 שח'. אני אומר לה 'מה פתאום, זה רשות ניקוז ירקון'. אז גם שם היה חוב. זאת אומרת, זה בכלל לא חשבוניות ולא כלום. זה חיוב קבוע.

עו"ד גלעד שריר: אני עכשיו.

מר ליעד אילני: כן, גלעד.

עו"ד גלעד שריר: למרות שאני עוד פעם חושב שעם כל הכבוד לנושא הזה, ותיכף אני אגיד מילה עליו, אני חושב שאם אנחנו מצביעים על עובד בן 70 שהוא מלווה באגף החינוך, לא הגיוני ולא ראוי לנהל את הדיון הזה. יש אגב בעוד שבוע-שבועיים דיון על תקציב. אתה יכול לנהל את כל הדיון הזה שם, ואף אחד לא יכול להגיד לך שהוא לא נכון.

מר ליעד אילני: אבל גלעד, מותר להם לפי החוק.

עו"ד גלעד שריר: מותר על הכל, גם אני אוהב לדבר על הכל.

מר ליעד אילני: ניצול ציני, אבל מותר להם.

עו"ד גלעד שריר: לא, אני גם אגיד, חגי, אתה גם תזכה להתייחסות בעיניי יותר ענייינית. גם הגזברית תבוא ערוכה. רגע, תן לי, עזוב. יש לי 5 דקות שלי, לא הפרעתי לך.

מר חגי אשר: סתימת פיות. סותמים לנו את הפה פה. מה לא ברור?

עו"ד גלעד שריר: אני לא סותם לך כלום.

מר חגי אשר: אתה לא, כי אתה לא יכול. אבל מי שיכול, סותם.

עו"ד גלעד שריר: יכול להיות. יכול להיות. אני מבטיח לך שגם

אם הייתי יכול, לא הייתי סותם לך את הפה.

מר חגי אשר: זה אני בטוח.

עו"ד גלעד שריר: יחד עם זאת, אבל אני בעיניי, אגב, אני לא אוהב את הנבירה של להגיד מה היה ב-2018 ו-2015 ו-2014, וגם אני גם לא אוהב את ההתעסקות שלכם בזה. בעיניי זה לא מעניין. היום אנחנו אחראים על ניהול עיר, 2019, 2020. 2019 כן הייתה טעות, לא הייתה טעות. בסוף היא נגמרת בפלוס של 1 מיליון שח, לא משנה איך אתה הופך אותה.

כן היה קיצוץ, לא היה קיצוץ, אני גם לא רואה קיצוץ כזה משמעותי ומאסיבי בשירותים שהתושבים מקבלים, אפשר לנהל על זה דיון. עוד פעם, אני לא סנגור, לא של ראש העיר ולא של קואליציה, אני מדבר בשם עצמי בשורה התחתונה.

אבל אפשר לנהל דיון על כספים אם רוצים, זה לא המקום ולא הזמן בעיניי, כשמדברים על העובד והשכר. אגב, לפני 10 דקות היה דיון על כספים, הצבענו על שינויים, שם היית יכול לנהל את הדיון הזה בעיניי.

מר חגי אשר: ניהלתי גם שם. ניהלתי גם שם.

עו"ד גלעד שריר: שמעתי את הדיון על F1 עם ה-80 מיליון שח, 200 מיליון שח, שמעתי את הדיון. אגב, לעניין הזה, אני בכלל לא מסכים עם הטענה של רועי וגם של אלי. אם 2015 לא שילמנו, הייתה אולי סיבה, ואולי הייתה סיבה מוצדקת, ואולי רצינו לקחת את הפוזיציה הזאת, ואולי רצינו לנהל את הדיון עם רשות נחל הירקון ועם איגוד ערים דן, ואולי מותר לנו לנהל אותו ואולי זה היה נכון. היה כדאי גם לשים את הכסף בצד, כמו שעושה ב-

מר חגי אשר: עכשיו אתה גם מנהל דיון על זה אבל.

עו"ד גלעד שריר: אני מסכים.

מר חגי אשר: אתה מעיר לי ואתה מנהל דיון על זה.

עו"ד דוד מנחם: ואני לתומי חשבתי שממהרים היום. משתיקים לי את המיקרופון כל פעם.

עו"ד רועי ברזילי: מקובל עלייי... שמים בצד, לא שמו בצד.

עו"ד גלעד שריר: לא יודע. עוד פעם, אתה יודע, אתה יכול לעשות גם הפרשה למס, אתה יכול לא לעשות, ויכול להיות שיש לך חוות דעת שאומרת למה לא עשית, זה דיון אחר.

יחד עם זאת בעינייי, עוד פעם, אני לא נכנס, סתם הבעתי את דעתי. אגב, בחלק מהדברים אני אפילו לא מסכים עם רועי. יחד עם זאת, זה באמת לא נראה לי הגיוני, אפילו לא לכבודו של אותו איש בן 70, עובד אגף חינוך שמלווה, שרוצים להאריך לו, ובסוף תצביעו פה אחד על זה. בוא, קח על נושא, לא יודע מה. יש פה נושאים של נכסים, תנהל על זה דיון אחר כך על התקציב, שבאמת יש לנו עוד 3 ישיבות על התקציב.

מר ליעד אילני: אוקיי, אמנון, הצבעה.

מר אמנון בוץ: האם פה אחד?

מר ליעד אילני: פה אחד, תודה רבה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר העסקה מעל גיל 70 - שלמה גוזיק מלווה באגף החינוך.

ד. ועדות חובה:

1) ועדת שימור אתרים:

א. מינוי מר אדם קניגסברגר סגן רה"ע כיו"ר הוועדה במקום מר

כרמל שאמה הכהן רה"ע.

ב. מינוי עו"ד רועי ברזילי סגן רה"ע כחבר בוועדה במקום מר אדם קניגסברגר סגן רה"ע.

2) ועדת מכרזים:

א. מינוי מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר כחבר נוסף בוועדה.

ב. מינוי עו"ד זוהר ישרים חבר מועצת העיר כחבר נוסף בוועדה.

3) ועדת כספים:

מינוי עו"ד זוהר ישרים חבר מועצת העיר כחבר בוועדה במקום מר צחי זליכה המשנה לרה"ע.

4) ועדת המשנה לתכנון ובניה:

א. ביטול מינוי של מר צחי זליכה משנה לרה"ע כחבר בוועדה.

ב. ביטול מינוי של עו"ד חיה מנע חברת הנהלת העיר כחברה בוועדה.

<u>מר ליעד אילני:</u> תודה רבה. אנחנו עוברים לסעיף ד'-

<u>מר אמנון בוץ:</u> רגע, ליעד.

<u>מר ליעד אילני:</u> דקה זה נגמר. סעיף ד', בהסכמה עם האופוזיציה, יורד מסדר היום.

<u>החלטה:</u>

הוחלט פה אחד להוריד מסדר היום את סעיף ד'.

ה. ועדות רשות:

1) ועדת שילוט:

מינוי מר אייל הנדין ראש מדור בטיחות אש - כב"א כחבר בוועדה.

<u>מר ליעד אילני:</u> סעיף ה' - אנחנו מצביעים רק על ה(1) - ועדת שילוט, מינוי מר אייל הנדין, ראש מדור בטיחות אש, כיבוי אש, כחבר

הוועדה. מי בעד?

מר אמנון בוץ: פה אחד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אפשר לדבר?

מר חגי אשר: כן, כן, 5 דקות.

מר אמנון בוץ: אה, לא פה אחד?

מר חגי אשר: רגע, אביבית רוצה לדבר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רוצה לדעת עכשיו אם יש נוהל של עצירת הזמנות בנובמבר ודצמבר?

מר אלי מוסרי: חס וחלילה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: חס וחלילה, נכון?

מר אלי מוסרי: איך אפשר לעשות נוהל?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע, אני שואלת, אין כזה דבר.

מר ליעד אילני: שום נוהל, שום נוהל.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז זה אומר שההזמנות ומה שאמרתם שהיה מקודם שעבר לשנת 2019, הרי זה אותו דבר.

מר ליעד אילני: ברור.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון, אני טועה, גזברית? או שאסור לך לדבר. אסור לה לדבר?

מר דני גולדשטיין: ממש לא.

מר אלי מוסרי: כשנגיע לינואר-פברואר-

מר דני גולדשטיין: אה, כשנגיע לינואר.

עו"ד רועי ברזילי: שנת בחירות היא שנה מיוחדת. השנה הזאת עושים את זה כנראה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שאלתי שאלה מאוד פשוטה, האם בנובמבר ודצמבר מתקיימות הזמנות. אמרתם 'כן, ברור, איזו שאלה'.

מר אלי מוסרי: כן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז מתי תצא החשבונית?

רו"ח גלית שניידר-מימרן: לא, אני רוצה לענות לך. דבר ראשון, אני חייבת להגיד, אביבית, אם תעשי חשבון, מיליון שח, ואני חייבת שתבינו, המצב של העירייה הכספי הכלכלי הוא מאוד-מאוד קשה. מיליון שח גם יכול להיות מינוס מיליון שח. אם תעשי רגע 1%, כמה זה המיליון, מתוך 1.4 מיליארד, תביני שזה אחוז כל כך נמוך, פחות מ-0.1, זה אומר שזה סיכון כזה גדול לעיר. עיר איתנה כמו רמת גן צריכה להיות בעודפים הרבה-הרבה יותר גדולים. אז 1 מיליון שח מבחינתי זו סכנה גדולה. זה דבר ראשון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, אבל זה לא מה ששאלתי.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: אז אני עונה לך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, אני רוצה לחדד את השאלה. מפה האשימו אותנו, שבגלל שאנחנו לא שילמנו חשבונות ב-2018, נאלצתם לשלם אותם ב-2019.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: אני לא מכירה את זה, אני מכירה-

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע, לא סיימתי את השאלה. זו זכות הדיבור שלי. אני שואלת, האם עצרתם עכשיו, לא הוצאתם חשבונות בנובמבר דצמבר, כדי שלא יהיה לכם גלגול חובות ל-2020?

רו"ח גלית שניידר-מימרן: אני אסביר. דבר ראשון, אני מכירה היטב את מה שרועי דיבר עליו, וכל מילה שהוא אמר היא נכונה, בעניין של החובות לחירייה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני שואלת אם זה משהו שלא קורה, שלכם לא יקרה עכשיו, אתם לא תגלגלו חובות ל-2020?

רו"ח גלית שניידר-מימרן: שנייה, לגבי ההזמנות, כשאני עוצרת הזמנה ומבקשת לנהוג באיזשהו ניהול מרוסן, אז אני לא עוצרת הזמנה שאני יודעת שהיא קוראת. אני זוכרת הזמנה שאני יודעת שהיא קוראת. אני עוצרת הזמנה של דחיית הוצאה. מה הכוונה? רוצים לקנות מחשב? לא, לא לקנות אותו עכשיו, לקנות אותו שנה הבאה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה מה שאתם עושים עכשיו?

רו"ח גלית שניידר-מימרן: זה מה שאני עושה עכשיו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זאת אומרת, אני ב-2020 לא רואה שום חוב?

רו"ח גלית שניידר-מימרן: אני לא יודעת על שום-

עו"ד אביבית מאור נמרודי: את לא יודעת.

רו"ח גלית שניידר-מימרן: רגע, אני לא עוצרת שום דבר. אני לא אעצור פעולות ניקיון היום שאני יודעת ש...

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון, אז גם אנחנו לא עצרנו, אני מסכימה איתך. מה שאני אומרת, שאתם אמרתם שקיבלתם חובות, ואתם לא יודעים איך זה קרה מ-2018 וזה אנחנו וזה זינגר ושמינגר. אתם תעשו בדיוק את אותו הדבר. ב-2020 אתם תגלגלו אליכם חובות. אז תפסיקו לשקר, כי זה פשוט נוראי. ואתם כל פעם שתשקרו, אני אשים לכם את האמת בפרצוף.

מר דני גולדשטיין: אני מציע שתמחקי מהפרוטוקול זינגר שמינגר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה רועי אמרת עכשיו שטויות. מצטערת.

מר ליעד אילני: טוב, אביבית תודה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה כבר לא נסבל.

מר אדם קניגסברגר: האמת היחידה שאמרת עכשיו, זה שמינגר.

מר ליעד אילני: די, אדם.

מר דני גולדשטיין: אני מציע שתמחקי מהפרוטוקול זינגר שמינגר.

מר אמנון בוץ: אפשר לעבור להצבעה?

מר ליעד אילני: רגע, רגע. היא ברשות דיבור.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני לא סיימתי את ה-5 דקות שלי. זה פשוט נורא שאתם חושבים שיושבים פה חבורה של מטומטמים ולא מבינים כלום.

מר חגי אשר: זו היהירות שלהם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה נורא, ואני אומרת לכם, כל פעם שאתם תשקרו, אני אשים לכם את המראה הזאת.

מר דני גולדשטיין: היא אמרה זינגר שמינגר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה אמרת, דני? אה, זינגר, על זה נתקעת? דני, כל הכבוד, ענייני אתה.

מר דני גולדשטיין: תמחקי מהפרוטוקול.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני מדברת ענייינית. אתה לא מדבר בצורה ענייינית, זה הכל. אתה יותר בקטנות, איזה צחוקים אתה עושה. אבל זה רציני. אתם לא מפסיקים לדבר שקרים. פשוט אני צריכה לשבת בהאזנה לשמוע.

עו"ד רועי ברזילי: זה שתגידי שמשהו שקר, לא יהפוך אותו לשקר באמת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: באמת? אה, רועי, עכשיו הוכחתי אותך. אתה יודע מה? יש לי עוד דקה, אני אחזור על זה.

עו"ד רועי ברזילי: איך הוכחת אותי?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה בעצמך, יש לי דקה-

מר אמנון בוץ: אפשר לעבור להצבעה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, אתה בעצמך שב-2018 הייתם צריכים לשלם חובות עצומים-

עו"ד רועי ברזילי: אבל זה לא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אל תעצור אותי, זה הזמן שלי, דבר בזמנך. ב-2018 היו חובות עצומים שבגללם העברתם את זה ל-2019. ואני שואלת את עצמי, רגע, איך זה יכול להיות?

עו"ד רועי ברזילי: לא העברנו, הלוואי והיינו יכולים להיפטר מזה.

מר אדם קניגסברגר: ... העברתם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז אני אומרת לך את זה עכשיו, שאתם ב-2019 תעשו את אותו דבר, כי אתה לא עצרת הזמנות של נובמבר-דצמבר. וזה הכל. די עם השקרים.

עו"ד רועי ברזילי: בואי אני אומר לך יותר מזה. הלוואי והיו נותנים לנו לגלגל את החובות שנוצרו לנו ב-2018, וניסינו לשלם אותם ב-2019 ל-2020.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אנחנו נראה את זה. כי לא עצרתם את

ההזמנות והגזברית אמרה שיכול לקרות.

מר ליעד אילני: אמנון, הצבעה.

מר אמנון בוץ: האם פה אחד?

מר חגי אשר: לא, לא, ליעד.

עו"ד רועי ברזילי: חייבו אותנו לשלם ב-2019 דברים של 2018.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בוודאי, ויחייבו אותך גם ב-2020, כי זה מה שעושים, כי לא עוצרים הזמנות. שב עם הגזברית.

עו"ד רועי ברזילי: זו לא הזמנה, זו השתתפות בהוצאה קבועה שיש לנו.

דובר: רועי, מה אתה עונה לה?

עו"ד רועי ברזילי: אתה יודע מה? באמת מה אני עונה לה בכלל, צודק.

מר ליעד אילני: אביהוא, בבקשה.

מר אביהוא בן משה: אני רוצה, בסעיף שכרגע אנחנו נמצאים בו, אני מצטרף לחברתי אביבית, ואני מחזיק פה, אדוני מחזיק תיק הכספים וגברתי הגזברית, את הרבעון השני. ואני מסתכל לראות את הצדיקים הגדולים, מביני הכלכלה האדירים שיושבים פה בקומה האחרונה מולנו.

עו"ד דוד מנחם: מה הנושא שדנים בו עכשיו?

מר אביהוא בן משה: ואני מסתכל לראות כמה ספקים וזכאים לא קיבלו את הכסף שלהם אצלכם. 67.587 מיליון שח. אז על מי אתם מלינים? על מה הביקורת? טלו קורה מבין עיניכם. על מה אתם מדברים בכלל? הרי אתם יודעים טוב מאוד את הגילגולציה הזו שמגלגלים כי אין מספיק תזרים. ותקני אותי גזברית העירייה.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא תזרים.

מר אביהוא בן משה: אני לא זוכר מחזיקי תיקים בקדנציה שלי, שאמרו לי שמשכורות לא נכנסו, ואני לא רוצה לנקוב פה בשמות של חברי מועצה שהם מחזיקי תיק בתאגידים עירוניים, שהודיעו לנו, ככה כשיחת דרך אגב שלא קיבלו עובדים שכר. אז בואו, אני מבקש מכם. עם כל הכבוד לכם, אתם אוהבים לחבוט בתקופת זינגר, כאילו כל הרוע-. דני, שיעור פרטי אני אביא לך אחר כך.

מר ליעד אילני: זינגר היה מצוין.

מר אביהוא בן משה: אתה הרי הליצן פה. אתה הרי לוקח בדיחות ועושה מזה קולולולו.

מר דני גולדשטיין: לא הבנתי...

מר אביהוא בן משה: זה אני אסביר לך אחרי זה באחד על אחד, שיעור פרטי עליי.

גב' עדנה וידל: תגיד צהלולים.

מר אביהוא בן משה: צהלולים, מה שאת רוצה, צהלול, מהלול, מה שבא לך, תלכי על זה לבד. מה שאני מנסה כרגע להגיד, זה דבר כזה. אתם הרי יודעים שכל העניין של החשבונאות, של רשימת ההוצאות, מתי רושמים אותן, מתי משלמים אותן, הרי אתם מבינים שהדבר הזה הוא פעולה חשבונאית שכל קדנציה וכל הנהלת עיר תעשה את זה. אז תפסיקו

לבוא ולזרוק בוץ על הקדנציה הקודמת, בשעה שאתם עושים בדיוק אותן פעולות. תודה.

מר דני גולדשטיין: אתה לא הבנת בכלל מה שהיה פה. דברים שמשולמים ב...

מר אמנון בוץ: אוקיי, אפשר לעבור להצבעה?

מר אלי מוסרי: לא, לא, אני רוצה להתייחס. אביהוא, תקשיב. אתה יודע, אומרים, חצי אמת גרועה משקר.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק.

מר אלי מוסרי: עכשיו תסתכל, אני מחזיק את דו"ח רבעון 3 2019.

מר אביהוא בן משה: אתה יודע, רבעון 3, לא קיבלנו. אני מסתכל על רבען 2.

מר אלי מוסרי: הנה הוא ביד, אני אתן לך אותו.

מר אדם קניגסברגר: אתה בזכות דיבור, תנו לו.

מר דני גולדשטיין: שתוק, שתוק, שתוק. יאללה, אתה סתם מבלבל את המוח, אין לך מושג, שתוק.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק, אתה לא יכול...

מר דני גולדשטיין: סתם, שתוק.

מר אביהוא בן משה: ליעד, אתה לא יכול לנתק לי מיקרופון ול-2... האלה פה.

מר דני גולדשטיין: כי אתה מדבר שטויות ושתוק, שתוק.

מר אביהוא בן משה: אתה הרי לא מבין כלום מהחיים שלך. אתה הרי הליצן שמלקק לכל ראש עיר.

מר דני גולדשטיין: אני לא מבין כלום.

מר אביהוא בן משה: אתה לא...

מר דני גולדשטיין: אתה עד עכשיו עלית לנו 72 מיליון שח.

מר אביהוא בן משה: אתה לא צריך פרוקטולוג, אתה צריך... אתה לקקן מספר 1, לקקן מספר 1.

מר דני גולדשטיין: אני שקל לא קיבלתי. שקל. כמה אתה עלית לנו עד עכשיו? אני 27 שנים בהתנדבות, 27 שנים בהתנדבות.

*** אביהוא ודני צורחים למיקרופון יחד, אי אפשר להבין ***

מר ליעד אילני: די, די, לא אישי, לא אישי. אביהוא, די.

מר אביהוא בן משה: תתבייש, אתה צריך... גסטרו.

(מדברים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: דני, מה הנושא?

מר דני גולדשטיין: אני 27 שנים בהתנדבות, שקל לא קיבלתי.

עו"ד דוד מנחם: מה הנושא? הארכתם לו?

מר דני גולדשטיין: שקל לא קיבלתי. כמה עלית לרשות עד היום וכלום לא תרמת, מאומה לא תרמת.

מר אביהוא בן משה: רק ידעת ללקק לכולם.

מר דני גולדשטיין: אני אלוף הליקוקים... אתה אלוף ה... כמה הוא עלה לנו?

מר ליעד אילני: תודה רבה, אלי מוסרי.

מר אלי מוסרי: אני מבקש שלא יפריע ולי, לא הפרעתי לך אביהוא, אל תפריעו לי.

גב' מירה שנן: שירדו נמוך, הציבור רואה את כולם.

מר דני גולדשטיין: אני יורד נמוך... הוא וכסף.

מר ליעד אילני: אני רק רוצה לומר, דני, אין שום דבר לא מכובד בלמכור שוקולדים, וכל עבודה מכבד את בעליה.

מר דני גולדשטיין: לא, אני בטוח.

מר שמואל לרמן: די, די.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להתייחס, אני מחזיק את דו"ח הרבעון השלישי חתום, שהוא יוצג בפני המועצה בסוף החודש, שמתייחס לגבי תמצית המאזן. תסתכל שם אצלך בסעיף לפי ההדרכות שקיבלת,

ספקים ו...

מר אביהוא בן משה: אלי, לא חילקתם את הרבעון השלישי. אני מדבר על רבעון שני.

מר אלי מוסרי: אני אתן לך את זה עכשיו. ספקים וזכאים, ב-31.12.18, היה 108 מיליון שח. אוקיי? ב-30.9.19 74 מיליון שח, ירידה של 34 מיליון שח. הורדנו 34 מיליון שח.

מר אביהוא בן משה: אבל גם את זה... (בלי מיקרופון)

מר אדם קניגסברגר: אלי, אל תדבר איתו, דבר למיקרופון.

מר אלי מוסרי: עדיף שלא תראה את זה אפילו.

מר אדם קניגסברגר: אביהוא, אתה לא יכול להתאפק?

מר אביהוא בן משה: לא.... מציק...

מר ליעד אילני: טוב, תודה רבה. מי בעד?

גב' מירה שנן: מי בעד בבקשה?

מר ליעד אילני: פה אחד על אייל הנדין? מזכירות, שומעים אותי? פה אחד, תודה.

מר ליעד אילני: מירה, אנחנו עוברים לסעיף ו'.

גב' מירה שנן: בסדר גמור.

מר אמנון בוץ: רגע, רגע, לא הצבענו. ב

מר ליעד אילני: הצבענו, אמרתי מי בעד? פה אחד.

מר אמנון בוץ: פה אחד? סליחה.

החלטה:

אושר פה אחד מינוי מר אייל הנדין ראש מדור בטיחות אש - כב"א כחבר בועדה.

ו. תאגידים:

1) החברה הכלכלית:

מינוי של אייל קורן, סגן הגזברית ומנהל תקציב הפיתוח במקום רו"ח שרון גולדמן מוטליס, סגנית הגזברית וחשבת העירייה.

מר ליעד אילני: סעיף ו' - תאגידים.

גב' מירה שנן: רבותיי, אנחנו רוצים לסיים בצורה נורמאלית. אנחנו בסעיף ו', תאגידים. החברה הכלכלית, מינוי של אייל קורן.

(מדברים ביחד)

גב' מירה שנן: אני יכולה להתקדם? דני, אתה מפריע לי.

מר דני גולדשטיין: לא תאהב לשמוע. על העבר שלך לא תאב לשמוע.

מר אמנון בוץ: חברים, אנחנו צריכים להשלים את הסעיף. דני ואביהוא, בבקשה. אנחנו צריכים להשלים את הסעיף זה.

עו"ד דוד מנחם: דני, דני, די.

גב' עדנה וידל: די, דני, תירגע, דני.

מר דני גולדשטיין: הוא לא יאהב את זה. זה לא יכבד אותך.

גב' מירה שנן: מינוי של אייל קורן סגן הגזברית ומנהל תקציב הפיתוח, במקום רו"ח שרון גולדמן מוטליס סגנית הגזברית וחשבת העירייה. מי בעד?

מר אמנון בוץ: האם פה אחד? פה אחד.

החלטה:

אושר פה אחד מינוי של אייל קורן, סגן הגזברית ומנהל תקציב הפיתוח במקום רו"ח שרון גולדמן מוטליס, סגנית הגזברית וחשבת העירייה.

2) חברת המרכז הזואולוגי ר"ג בע"מ (ספארי):

אישור הארכת הכהונה (לתקופה שניה) של רו"ח שגיא דמתי.

גב' מירה שנן: הלאה, הסעיף הבא - חברת המרכז הזואולוגי רמת גן בע"מ ספארי, אישור הארכת הכהונה לתקופה שנייה של רו"ח שגיא דמתי. מי בעד? פה אחד.

מר אמנון בוץ: האם פה אחד? פה אחד.

מר ליעד אילני: רגע, רק נאמר, מירה, זה סעיף מחוץ לסדר היום בהסכמה עם חג.

גב' מירה שנן: כן, כן, כן. בהסכמה, אני יודעת.

החלטה:

אושר פה אחד הארכת הכהונה (לתקופה שניה) של רו"ח שגיא דמתי בחברת המרכז הזואולוגי ר"ג בע"מ (ספארי).

*. התקשרות הסכם עם המוזיאון לאומנות ישראלית. (מחוץ לסדר היום)

גב' מירה שנן: הסכם מוזיאונים חדש עודכן על ידי שי פורת, חגי אשר ו...

מר אמנון בוץ: בסדר, לא צריך.

גב' מירה שנן: אפשר?

מר אמנון בוץ: האם אפשר להעלות?

גב' מירה שנן: בבקשה, רועי, רועי.

מר ליעד אילני: רועי מציג.

עו"ד רועי ברזילי: זה הסכם שהורדנו פעם שעברה, הוא מאוד דחוף לנו. הורדנו את זה לצורך בירור לעניין הביטוח, סגרנו את הנושא של הביטוח. ההסכמים האלה ממילא עתידים להשתנות ברגע שהמוזיאון מאוכלס, אבל נגמר לו התוקף ואנחנו צריכים לחדש אותו לפני תחילת שנה הבאה.

מר אמנון בוץ: האם פה אחד? פה אחד.

מר ליעד אילני: להצביע רק. כמה אנחנו? יש 13?

גב' מירה שנן: בסדר, כן.

מר ליעד אילני: תספור אמנון, שלא תהיה בעיה. אני רוצה לוודא, בשבילך. תודה רבה, יש יותר מ-13 פה אחד, תודה.

החלטה:

מועצת העיר מאשרת התקשרות בהסכם עם המוזיאון לאמנות ישראלית, להפעלת המוזיאונים העירוניים.

ג. אישור פרוטוקול ועדת יקיר העיר מיום 3.11.2019.

גב' מירה שנן: תודה רבה ולילה טוב, אני סוגרת את הישיבה.

גב' עדנה וידל: לילה טוב.

מר אמנון בוץ: רגע, רגע.

גב' עדנה וידל: יקירי העיר.

מר ליעד אילני: סליחה, וואי, וואי.

גב' מירה שנן: הוא אמר לי שהוא סיים הכל.

מר ליעד אילני: חברים, מחילה, מחילה,מחילה.

גב' מירה שנן: אני מתנצלת. קורה, תפסיקו, די.

מר ליעד אילני: אתם לא רוצים שנאשר יקירי העיר? יש אנשים בני 100. אביהוא, יש בן אדם בן 100, אתה רוצה שהוא יקבל יקיר העיר בטקס חודש הבא? תודה.

גב' מירה שנן: פשוט חשבתי שסיימנו, זה הכל. עוד דקה.

מר אלי מוסרי: תגיד מי זה יקיר הוועדה גם כן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זינגר מקבל?

גב' מירה שנן: זה צריך אות מיוחד. עוד לא המציאו את זה.

מר ליעד אילני: קודם יקבל צבי בר, ואחרי זה זינגר. אני המלצתי על צבי, ושנה הבאה אני מקווה שהוא יקבל. תודה רבה.

מר אדם קניגסברגר: הוא ישב בבית סוהר, מה פתאום לתת לו?

גב' מירה שנן: הוא אמר בציניות.

מר אדם קניגסברגר: וגם זינגר, סגרו לו תיק מחוסר ראיות מספיקות. תקראי מה שכתבו עליו.

מר ליעד אילני: אוקיי, הישיבה נפתחת מחדש, סעיף אחד שהיה על סדר היום ופספסנו אותו בגלל התוספות, זה סעיף ג' בסדר היום, אישור פרוטוקול ועדת יקיר העיר מיום 3.11.19. ועדת יקירי העיר התכנסה, מספר ישיבות עבודה, יש פרוטוקול מסודר. אני אקריא כרגע את הנתונים. חברי הוועדה: כרמל שאמה הכהן ראש העיר ויו"ר ועדת יקירי העיר, ליעד אילני ממלא מקום ראש העיר וחבר הוועדה, שמוליק לרמן חבר מועצת העיר, הגיע לישיבה אחת במקומו של משה רווח שהוא חבר הוועדה גם כן. היו 2 ישיבות, פעם אחת משה הגיע, פעם אחת שמוליק. מר

אלי מוסרי, חבר הנהלת העיר וחבר הוועדה. מר איצ'ה שחם חבר מועצת העיר וחבר הוועדה, עו"ד אביבית מאור נמרודי חברת מועצת העיר וחברת הוועדה, גב' רחלי מרום, מנכ"לית העירייה וחברת הוועדה.

אני אקריא כרגע את השמות של אלה שאושרו. אני רוצה לומר, היות ובשנת 2019 לא קיימנו טקס יקירי העיר, הייתה שנה שנכנסנו לאחר הבחירות, אנחנו מתכננים לקיים טקס בתחילת 2020 כנראה בינואר, ואנחנו נאשר כמות כפולה מהרגיל. נהוג 12, אנחנו מאשרים 25 בשנתיים האלה, ביניהם יש גם חברים, והוועדה אישרה אותם. ויש כאלה, אני יכול לומר מאוד-מאוד מבוגרים, ומגיע להם בהחלט.

יקירי העיר שאנחנו מבקשים לאשר: 1) זה מר עזרא שמיר, 2) זה מר אריה אייזנהמר, 3) גב' רחל כץ, 4) מר ירוחם צ'יווקליה, 5) מר צבי ארזי, 6) מר משה צ'פלאווי, 7) מר חיים גלרמן, 8) מר חיים פרל, 9) גב' רחל אילן, 10) גב' שולמית וטורי, 11) מר סמי קידר, 12) מר בניקו גיחון, 13) פרופ' יהודה שיינפלד, 14) ממלא מקום הרב הראשי הרב אהרון כץ.

דובר: זה אביהוא המליץ?

מר ליעד אילני: כן, אביהוא המליץ עליו. אין שיקולי אופוזיציה ביקירי העיר. בעבר היה, היום אין.

עו"ד דוד מנחם: ואני בעד זה.

מר ליעד אילני: 15) פרופ' מרטינוביץ, 16) מר משה בודאגה שמגיע לו מחיאות כפיים עכשיו.

מר אלי מוסרי: שהוא לא תושב רמת גן.

מר ליעד אילני: לא תושב רמת גן, על פועלו רב השנים. 17) מר מרדכי צ'חנובר, 18) מר יוסף דניאל, 19) פרופ' אריק שכנר, 20) מר רמזי גבאי, 21) גב' רותי שרוני, 22) גב' בת עמי גורקביץ, 23) פרופ' מלכה מרגלית, 24) פרופ' משה ברוור. 24 המומלצים. אני מבקש להעלות להצבעה.

עו"ד חיה מנע: רגע, אני רוצה להתייחס, ליעד, אם סיימת.

מר ליעד אילני: כן.

עו"ד חיה מנע: אני חושבת ש-5 נשים מתוך 25, ספרתי, אני חושבת שזה ממש מעט. הגישו, אני קראתי את הדברים, ופסלו הרבה על הסף שאני לא מבינה למה, והציעו לתת להן אות למתנדב במקום יקיר העיר.

מר ליעד אילני: אני אסביר בשמחה. קודם כל, אני חושב, וזו העמדה האישית שלי כמובן כליעד, שהנשים רוצות לקבל יקיר העיר או כל פרס אחר, בזכות הכישורים שלהן ולא בגלל שהן נשים. חברי הוועדה קראו את קורות החיים ואת ההמלצות על כולן.

אגב, צריך לומר משהו, אני חושב בצורה די עובדתית, לפני 20, 30, 40 שנים, היו הרבה יותר גברים שהתבלטו ועשו דברים, והרבה אנשים פה שאנחנו מאשרים להם יקיר העיר בני 70, 80 ו-100, היו פעילים לפני 30-40 שנים כשנשים לא היו פעילות, והיו יותר במשק-

מר אדם קניגסברגר: לא באותו אופן.

מר ליעד אילני: לא באותו אופן לפחות. היום לשמחתנו כולם, המצב הוא שונה, ואני בטוח כשנאשר יקיר העיר בעוד 20 ו-30 שנים, כבר המצב יהיה אחר. הרבה לפני עדנה, רק שתהיי בריאה. המצב יהיה אחר.

עו"ד חיה מנע: כן, אבל איך אנחנו יכולים לדעת מה ההבדל ביניהם? כי אין לנו פה את הקורות. איך אני יודעת שמי שכן אושר פועלו כזה רב שהוא יכול לקבל יקיר העיר, ואותה אישה שגם לטעמי פועלה רב, תקבל אות המתנדב? הרי זה לא לפנייי.

מר דני גולדשטיין: בשביל זה יש ועדה.

עו"ד חיה מנע: בסדר, אבל אנחנו צריכים לאשר את זה, לא?

מר ליעד אילני: יש ועדה שנבחרה על ידי המעוצה, כך היה מאז ומתמיד, שיש בה נציגים לקואליציה ולאופוזיציה, וגם נציגות מקצועית הכי בכירה בעירייה, מנכ"לית העירייה, והמועמדויות נשקלות כולן.

אני רוצה להגיד משהו בעניין הזה, ודיברנו על זה גם כשהיינו באופוזיציה, ואנחנו מיישמים את זה היום. אנחנו סבורים, ואני לא רוצה לפגוע ולא להזכיר שמות ספציפיים, ומי שקיבל קיבל. אבל לקבל יקיר העיר, זה משקל סגולי שונה מאות למתנדב. אנחנו מברכים התנדבות, בשביל זה יש אות למתנדב של ראש העיר וזה מבורך. אבל לא כל מי שמתנדב, יש הרבה אנשים, אני שמח על זה, שמתנדבים. יש גבאי בתי כנסת שמתנדבים, ואנשים בצופים שמתנדבים ואנשים במועדוני קשישים שמתנדבים. זה לא אומר שמגיע ישר יקיר העיר. יקיר העיר זה האות הכי בכיר שראש העיר רמת גן יכול להעניק, ומעבר להתנדבות, במיוחד כשיש פרס מיוחד להתנדבויות, יקיר העיר זה למישהו שנתן תרומה משמעותית.

גב' עדנה וידל: ערך מוסף.

מר ליעד אילני: ערך מוסף, או לעיר רמת גן, או למדינת ישראל או לחברה בישראל והוא גר ברמת גן.

גב' עדנה וידל: עושים כבוד לרמת גן.

מר ליעד אילני: אני אתן דוגמא אחת, ואני מקווה שתבינו רק את המשמעויות. פרופ' משה ברוור בן 100, המלצה של חברת ההנהלה עדנה וידל. פרופ' משה ברוור הוא זה שכתב וערך את כל ספרי האטלס, שכל תלמיד בישראל מכיר או הכיר. הוא תושב רמת גן, ואנחנו חושבים שהתרומה שלו כגיאוגרף הכי מפורסם שהיה במדינת ישראל, כהיסטוריון, כגיאוגרף, זה יקיר העיר, זה מישהו באמת שהוא לא רק התנדב.

חברי מועצה שכיהנו מעל 2 קדנציות זה בתקנון כמובן. כמובן שלקראת הטקס החוברת תישלח לכולם עם הסברים מפורטים. אנחנו עשינו הכל כדי לאשר לנשים ובחנו את זה שוב לאחר שראש העיר פוסט והועברו

מועמדויות, אבל לא נעניק למישהי רק בגלל שהיא אישה, זה לא יכבד אותה, זה לא יכבד גם את ציבור הנשים.

עו"ד חיה מנע: בוודאי שלא, זה לא מה שאמרתי. אני שוב חוזרת ומדגישה את הדברים. מקריאה פה ראיתי שרוב הנשים שהיו מועמדות, הומלצו לאות המתנדב ולא הועברו אפילו לדיון נוסף, למרות שיש פה אחרים שהם כן הועברו לדיון נוסף.

אחת למשל שאני באופן אישי הפנו אליי ואני הפניתי, גם ניצולת שואה, שמתנדבת בבתי ספר ומרצה בעניינים כאלה, אני ראיתי שיש פה אחת שכן אושרה ואחת שהועברה לאות המתנדב. אני מבינה שהוועדה היא מקצועית, אני מבינה את הכל. אבל עדיין, 5 נשים מתוך רשימה של 25, ונכון, לא בגלל שהן נשים, אם הן הגישו מועמדות או שהמליצו עליהן, כנראה שכן הן עשו משהו שכן מצדיק את הגשת המועמדות. אבל עדיין אתה צריך לאפשר.

מר ליעד אילני: להגיש כולם יכולים. אני שוב אומר, זה שמישהו מתנדב, אפילו מאוד מתנדב, זה לא יקיר העיר. אני רוצה רק להסביר, יקיר העיר זה פרופ' אסא כשר שקיבל, יקיר העיר זה השחקן גבי עמרני שקיבל, זה השחקן זאב רווח, זה פרופ' משה ברוור כרגע, אלה יקיר העיר. התנדבויות זה דבר מאוד-מאוד חשוב ומכובד וראוי להוקרה ולהערכה. אבל אות יקיר העיר, אני לא יודע אם קיבל בזמנו ואם לעו"ד וינרוט שהתגורר ברמת גן כל השנים, זה יקיר העיר, על זה אנחנו מדברים.

עו"ד חיה מנע: אני במקרה עברתי על יקירי העיר בעבר, גם על יקירות העיר, והרבה נשים שכן התנדבו בעבר, בגני ילדים, סבתא...

מר ליעד אילני: נכון, נכון.

עו"ד חיה מנע: אז התנדבות זה בהחלט פרמטר.

מר ליעד אילני: אבל יש אות למתנדב. זה אמרנו בתחילת הקדנציה כמדיניות שאנחנו משנים. לא כל מי שהיה גבאי בבית כנסת צריך לקבל באופן אוטומטי יקיר העיר, וזה נפלא להיות גבאי בבית כנסת. הוא יכול לקבל אות למתנדב.

עו"ד חיה מנע: כן, אבל אתה מצמצם את האפשרות של נשים לקבל.

מר ליעד אילני: למה?

עו"ד חיה מנע: אתה מצמצם. גם בגלל מה שאמרת בתחילת הדברים לגבי כך שרף הגיל לא מאפשר לנשים כרגע שבעבר באמת לא יכלו להשיג את אותם הישגים של גברים לקבל, זה דבר אחד. והדבר השני, שהנשים מהסטטיסטיקה ומהידע האישי שלי, נוטות יותר להתנדב ולהקדיש את עצמן לקהילה ולעשות הרבה דברים. ולראיה תראה בבתי הספר, רוב מי שנמצא שם זה נשים. שרה... שאני גם רואה אותה ברשימה, אני יודעת שהיא הייתה.

מר ליעד אילני: קודם כל, שרה לא בת 70, שתהיה בריאה, היא בת 64.

עו"ד חיה מנע: אני לא המלצתי עליה. לא המלצתי עליה. אבל אני יודעת שיש פה הרבה נשים שמתנדבות, ובעצם זה שאנחנו לא מאפשרים את זה, אנחנו סוגרים.

מר ליעד אילני: לא, הן מקבלות אות למתנדב מטעמו של ראש העיר.

עו"ד חיה מנע: זה לא כמו יקיר העיר.

מר ליעד אילני: נכון, נכון. זה לא כמו יקיר העיר. במכוון זה לא כמו יקיר העיר, זה מה שאני אומר.

עו"ד חיה מנע: יש פה רשימה של 25 גברים ו-5 נשים. כי פשוט הקריטריון הזה סוגר את האפשרות של נשים שהן כן תורמות, ויש נשים שהרבה שנים תורמות לקהילה, ואתה קורא לזה התנדבות, אבל

בעיניי זו תרומה לקהילה לא פחות מכל תרומה אחרת. הן לא יהיו זכאיות ליקיר העיר.

מר ליעד אילני: תרומה לקהילה. אבל אות יקיר העיר זה לא תרומה לקהילה, זו ההפרדה.

עו"ד חיה מנע: אבל מה שציינת זו גם תרומה, זו תרומה לציבור.

מר ליעד אילני: זו תרומה יוצאת דופן. זה מי שהביא, את יודעת, להבדיל, או שלא, אני לא יודע. יש את מדליית החירות הנשיאותית, שנשיא ארצות הברית מעניק. אות יקיר העיר רמת גן זו זו אות באמת על תרומה יוצאת דופן לחברה בישראל, לקהילה בישראל, ומישהו שגר ברמת גן, שכבוד לנו שהוא תושב רמת גן ברמה הארצית. לשם אנחנו כמדיניות רוצים לכוון את זה.

גב' עדנה וידל: אני רוצה להגיד משהו.

מר אדם קניגסברגר: תני לי, סליחה, רק משפט אחד.

מר ליעד אילני: רגע, אדם, עדנה ביקשה.

גב' עדנה וידל: אפשר להקשיב בבקשה? סליחה, אני הקשבתי לכל מה שאמרתם, וזה דבר שהוא חשוב לכולם. אני חושבת שצריך להיזהר מאוד מלשחוק את המושג של יקיר העיר, כי אז אנחנו מחמיצים. יקיר העיר/יקירת העיר, זה אדם שתרם לעיר והביא לה כבוד רב.

אני לא חושבת, דרך אגב, שאין נשים מאותה תקופה שהן פרופסוריות בבית החולים או שהן מנהיגות אחרות, אם זה אפילו בצבא, עיתונאיות שגרות ברמת גן ועוד כהנה. פשוט צריך לחפש אותן ואסור שבגלל שאין מספיק נשים, אנחנו לגבי נשים נוריד את הרף. ממש לא. יש הרבה נשים שתרמו לרמת גן ברמה העירונית, ברמה הלאומית וברמה החברתית. וצריך פשוט אולי לפעם הבאה ללמוד מזה ולהתחיל לחפש. אנחנו קוראים

בעיתונים דרך אגב, אני הגעתי דרך הקריאה בדה-מרקר למשה ברוור. אני לוקח על עצמי באמת להתחיל לחפש לשנה הבאה נשים שבאמת תרמו.

גב' מירה שנן: יש כאלה, יש כאלה.

גב' עדנה וידל: יש המון.

מר ליעד אילני: עדנה, אנחנו נשמח ש-90% מהמקבלות תהיינה נשים. סתם דוגמא אחת באמת בשביל חברי המועצה. פרופ' מרטינוביץ, המטולוג, אונקולוג מהמפורסמים בעולם, גר ברמת גן. מחקרים פורצי דרך ברמה העולמית. זה יקיר העיר, על זה אני מדבר. נכון שבעבר זה לא היה ככה, אבל לשם אנחנו רוצים לקחת את זה.

עו"ד גלעד שריר: ליעד, אפשר כשמצביעים, גם לקבל החלטה-

מר אדם קניגסברגר: אני ביקשתי רשות דיבור.

עו"ד גלעד שריר: אז אני התפרצתי, ברשותך עוד שנייה אחת ואני אפסיק.

מר ליעד אילני: אנחנו לא מזהים אותך בלי הזקן, תסלח לנו. לא שמתי לב שהגעת.

עו"ד גלעד שריר: מה שרציתי להגיד, שאפשר לקחת את מה שחיה אומרת ולהוסיף בהצבעה שאנחנו מאשרים ואני מקווה ומניח שנאשר, שמועצת העיר ממליצה לוועדה לקחת בחשבון את הנושא של הגדלת ייצוג הנשים באות יקיר העיר, ואני חושב שזו אמרה. בסדר, היא אמרה אמרה, אין שום בעיה, אנחנו כולם מסכימים איתה. אני לא רואה בעיה להגיד את זה גם.

גב' מירה שנן: אין ויכוח על זה.

מר ליעד אילני: אין בעיה להגיד את זה, אבל אתה יודע, באמת, אני חושב שהנהלת עיר, שראש העיר בא ומינה מנכ"לית אישה, גזברית אישה, מהנדסת אישה, ראש מטה אישה, יו"ר מועצת עיר אישה, יו"ר חברה כלכלית אישה.

עו"ד חיה מנע: הן מונו בגלל הכישורים, לא בגלל שהן נשים. בדיוק אותו דבר כמו יקיר העיר.

מר ליעד אילני: לא, אמר ראש העיר, בכל מקום שיהיו לי לאותו תפקיד גבר ואישה עם אותם כישורים, האישה תקבל עדיפות. כן, אדם.

מר אדם קניגסברגר: צריך להידבק לנוסח של ההחלטה מיהו יקיר העיר, למי נותנים. בזמנו אני ביקשתי לשנות כדי דווקא לאפשר למשה בודאגה לקבל. כלומר, אחד התנאים היה שזה יהיה תושב העיר. ואני ביקשתי לשנות למי שפעל רוב חייו בעיר. ויש עוד כאלה חוץ ממשה בודאגה שפעלו.

אבל אני חולק עליך, ליעד, לא כתוב שם שיקבלו את זה רק אנשים שהם בשיעור קומה ארצי או עולמי. חלק מהדברים צריך להיות גם איזושהי תרומה לעיר. כי האנשים האלה שאתה ציינת, הם יכולים לקבל פרס נשיא המדינה, פרס נשיא אחר או משהו אחר. אבל חייבת להיות איזושהי תרומה לעיר, וזה מה שכתוב שם. ולכן, צריך לבדוק את זה עוד פעם. או שמשנים את התקנון.

עכשיו הערה אחת אני מבקש. אני הגשתי המלצה על גברת מאוד-מאוד חשובה, הגשתי את זה בזמן ומסרתי את זה לכרמל שאמה. אני רוצה לבדוק מה קרה בעניין הזה, לא אנקוב בשמה כדי חלילה לא לפגוע בה. אבל אם יקרה שמאיזושהי סיבה המכתב שלי, הבקשה שלי נעלמה, אני הייתי מאוד מבקש, גם בהמשך לדברים שנאמרו פה, להוסיף עוד אישה אחת. כי לא יכול להיות מצב כזה שבגלל חוסר סדר נעלם דבר כזה.

יש לנו מספר אנשים, וחיה, אני באמת חושב שיש גם נשים שתרמו לעיר שנים רבות מחייהן פה בעיר, והן היום לא נמצאים בעיר ואולי לא חיוב עיר את כל חייהן.

אני אתן אולי דוגמא שאתם תבינו, ד"ר כהנא שהיה מנהל בית ספר אהל

שם, שתרם 30 שנה מחייו, היה סגן ומשנה לראש העיר שנים רבות, הוא כבר נפטר, לא קיבל יקיר העיר בגלל שהוא לא גר. אני לא רוצה בקדנציה הזאת שיהיו אנשים השקיעו את כל חייהם בתוך העיר והם לא גרים בעיר, שלא יוכלו לקבל פרס.

מר ליעד אילני: אין מניעה כזאת.

מר אלי מוסרי: לא, לוועדה יש שיקול דעת.

מר אדם קניגסברגר: אני אומר עוד פעם, השינוי הזה שהכנסתם את משה בודאגה, יכול גם להכניס עוד דמות שתיים.

מר ליעד אילני: בשמחה, אין בעיה. אני לא מכיר את ההמלצה שדיברת עליה. חברים, אני אומר את זה. אני בקדנציה הקודמת לפני 3 שנים, המלצתי על נוח קליגר, הוא עוד היה בחיים, לקבל יקיר העיר והבקשה אושרה. הוא התגורר בתל אביב. הסיבה שהמלצתי עליו, כי במשך שנים הוא היה יו"ר מכבי עירוני רמת גן. אגב, לא עלה פה היום הנושא של ועדת שמות שהיה צריך לעלות. אדם, נאשר כרגע 24 שמות. אם יתברר שעוד, נביא את זה לאישור המועצה, בעיקר אם זו אישה. כן, מי רוצה עוד לדבר? אביהוא. סליחה, קודם נשים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רוצה להגיד לכם שאני באמת מזועזעת. כאילו יש פה בן אדם שהיה פה ראש עיר, ישראל זינגר, 2 קדנציות הוא היה חבר מועצה בהתנדבות, נלחם, באמת היה אופוזיציה מאוד לא פשוטה גם מול צבי בר, כולכם יודעים. היה באמת כל כך הרבה שנים מנהל בית ספר מיתולוגי. אז אני מבינה שכרמל שונא את זינגר.

מר ליעד אילני: מה זה קשור? רגע, זה היה הסיכום בוועדה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שנייה, אל תפריע לי.

מר ליעד אילני: זה היה הסיכום בוועדה. מה היה הסיכום

בוועדה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אגיד לך את הבלוף של הוועדה.

מר ליעד אילני: מה הבלוף? שלא טרחת להגיע אליה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני מאוד טרחתי להגיע. אני לא הגעתי לשנייה, לראשונה אני הגעתי מאוד ואני אספר על הבלוף.

מר ליעד אילני: למה לא הגעת לשנייה? לא מגיעה ואומרת שזה בלוף.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אל תפריעו לי, אל תפריעו לי.

מר אדם קניגסברגר: אל תצעקי, אל תצעקי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אל תיכנס לי בדברים.

מר אדם קניגסברגר: אבל אל תצעקי עליי, אני יכול להיות סבא שלך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אל תיכנס לי בדברים. אני יכולה להעלות את הטונים כמה שבא לי כשדברים מרגיזים אותי.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כמו שאתה עלית בטונים כשדברים הרגיזו אותך. עכשיו אתה תקשיב לי ותענה לי אחר כך.

מר אדם קניגסברגר: אני אקשיב לך, אבל אל תדברי אליי בצורה כזאת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אל תדברו ואז אני לא אגיב לך.

מר אדם קניגסברגר: לא, תדברי בנימוס.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אל תדבר ואני לא אגיב לך.

מר אדם קניגסברגר: תדברי בנימוס.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אדבר כרגע איך שבא לי, כי אני באמת אומרת לך-

מר אדם קניגסברגר: אל תצעקי עליי, כי אני לא תלמיד שלך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אדם, תפסיק לענות לי. אתה לא בגיל שלי, אתה יודע שאני מכבדת אותך, אבל תפסיק להתערב.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, לא בטון הזה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רוצה להגיד את מה שיש לי על דם ליבי, באמת, זה נורא. אני הייתי בישיבה הזו דווקא, ליעד. וליעד, סיפרת סיפור מאוד יפה, ואני האמת האמנתי לך, שליעד רוצה לתת את יקיר העיר השנה לצבי בר. אז אמרתי - מה, אתה באמת הולך לתת לצבי ברז? למרות שבאמת, עם כל הכבוד שהוא היה ראש עיר 25 שנים ובאמת תרם רבות לא רק לעיר, גם למדינה, אי אפשר להתעלם באמת מזה שהוא ישב בכלא. אז הוא אמר לי – כן, אני רוצה לתת לו.

מר ליעד אילני: מה הסברתי אבל?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אל תפריע לי, ליעד.

מר ליעד אילני: לא, תביאי במלואם את הדברים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אל תפריע לי, ליעד. אמרת את כל השיקולים למה לתת לצבי בר. ואז אמרתי – אוקיי, ולזינגר? לא, לזינגר ניתן שנה אחרי. אמרתי לך – אוקיי, אבל אם לא תיתן לצבי בר, כי אני קצת מכירה את כרמל, ואין סיכוי בעולם שהוא ייתן לצבי בר. תספר את זה לאנשים אחרים שהם קצת תמימים. ואמרתי לך – אוקיי, אם לא תיתן לצבי בר, אז אתה תיתן לזינגר? אנחנו נדון על זה.

עכשיו אני שואלת באמת, ליעד, כי אני יודעת שזה לא בא ממך, וזה מה שמרגיז אותי. ואני יודעת שהרבה לא חושבים. באמת לא נראה לך שאתה נותן לבודאגה, שאני מאוד מעריכה אותו, אבל הוא היה מנהל אגף 28 שנים, ואני לא מזלזלת, הוא לא תושב רמת גן, וקיבל משכורת כל השנים.

מר ליעד אילני: הוא גם בגד בזינגר, הוא נשאר לעבוד אחרי הקדנציה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סליחה רגע, אין לי בעיה. ואני אומרת עוד יותר, חיים גלרמן, שאני מעריכה אותו הכי ושמיר שהיה כאן חבר מועצה. ולזינגר שהוא היה חבר מועצה 2 קדנציות והיה ראש עיר, ואתם יכולים לדבר כמה שאתם רוצים, הוא לא הורשע בפלילים, זה לא יעזור, לו לא מגיע? עכשיו לא מגיע לו? למה? למה הנקמנות הזאת? אז אני מבינה שיש כאלה שלא אוהבים אותו.

מר אדם קניגסברגר: ...

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אדם, תפסיק להפריע לי, כי אני לא רוצה לא לדבר אליך בנימוס, דבר בתורך. יש מערכת משפט שהיא תקבע אם בן אדם הואשם או לא. וגם המשטרה וגם הפרקליטות החליטה שלא. אז אתה לא השופט ואתה לא התליין. הפרקליטות לא הגישה כתב אישום, נקודה.

אתם יכולים לא לאהוב את הדרך שלו, ואתם יכולים לא להסכים איתו. אבל כמעט מחצית מהתושבים הצביעו לו וכן העריכו את העבודה שלו. אז למה אנחנו לא יכולים לכבד אותו? למה, אני באמת שואלת? למה הנקמנות הזאת? וזה לא רק בזינגר.

זה בכל כך הרבה מקרים שאתם נוקמים בשכונות. ומה לעשות, אתם משקפים את הדעה של ראש העיר. כי אני יודעת שזה כרמל, אין לי ספק. בשכונות, באנשים ספציפיים, גם בחווה, הכל. אתם פשוט הולכים באמת על עניין אישי ונקמני ולא לגופו של עניין. כי באמת כולכם, ישראל זרי, אתה חושב שזינגר לא ראוי, לא מגיע לו לקבל יקיר העיר השנה? יש אחרים יותר חשובים ממנו? באמת, אני מזדעזעת, זה לא יפה. זו התנהגות לא מכובדת ולא מכבדת, כמה שאתם שונאים את הבן אדם.

ואני מאוד מבקשת שתוסיפו אותו לרשימה כי מגיע לו. ולא בגלל שאני מהסיעה שלו, ואתם לא עושים לי טובה. איך אומרים? לא תבחרו בו, אני לא מקבלת את האות הזאת, את ההערכה הזאת, זה לא אליי, זה לא למישהו מהמשפחה שלי. זה פשוט בן אדם, שגם אם יש לי אליו כעסים או לכם יש כעסים, אי אפשר לשכוח הכל, אי אפשר.

<u>גב' מירה שנן:</u> אביבית, אני מקנאה בך, ממש.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> תקנאי בי.

<u>גב' מירה שנן:</u> גם ביכולת שלך לדבר ב-2 קולות. כי אני שמעתי על דברים אחרים שאמרת.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> קודם כל, מירה, אני ממש מבקשת ממך, אני גם שמעתי אותך פעם קודמת שאת תחשפי עליי דברים מהעבר שאמרת בישיבת מועצה. מה את רוצה להגיד? סיפרת להם שלא הייתי טובה באנגלית? זה הסיפור שלך?

<u>גב' מירה שנן:</u> נו, באמת.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> כן, הבנתי את זה. אני רוצה להתמקד פה, ואני מבקשת מכולכם באמת, דקה אחת שימו את הטינה, את הנקמנות, את

הגועל נפש בצד, ותתנו לבן אדם שתרם, ואני יכולה גם להגיד לך, הרבה דברים לא הסכמתי איתו, ויש לי הרבה חילוקי דעות. אז מה? אז אני שמה את חילוקי הדעות בראש? אני לא אזכור לבן אדם שתרם כאן 2 קדנציות היה בהתנדבות? והיה כאן ראש עיר? לא מגיע לו? שנה הבאה. מה הבעיה לתת השנה? למה?

עו"ד רועי ברזילי: 3 קדנציות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, 2 קדנציות חבר מועצה וקדנציה ראש עיר.

עו"ד רועי ברזילי: אביבית, אני רוצה רגע. הרי לא פסלו את האפשרות הזאת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: פסלו. אתם פסלתם, אמרתם שנה הבאה.

מר ליעד אילני: זה לא פסילה.

עו"ד רועי ברזילי: שנייה רגע. גם בצד של זיגר, בשלב הזה, שנה אחרי הבחירות, יש הרבה מתח והכל. מחר יהיה טקס, הוא הרי לא יופיע בטקס.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: למה שלא יופיע? אני אביא אותו, בסדר? תן לו את הזכות לבחור, תראה לו שאתם מכבדים, תראה לו שהפוליטיקה היא לא מעל הכל.

גב' מירה שנן: למה הגענו לפינה הזאת עכשיו?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כרמל הוא ראש עיר, לא זינגר ראש עיר.

גב' מירה שנן: רגע, רגע. אבל באמת, למה הגענו לפינה הזאת עכשיו? די.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כי אני רוצה להגיע, כי אני חושבת שזה מספיק ראוי לנהל על זה דיון קצרצר.

עו"ד רועי ברזילי: קצת נתרחק מהבחירות, קצת נתרחק מהבחירות.

גב' מירה שנן: עוד לא נגמרה הקדנציה.

מר ליעד אילני: הדברים ברורים. גלעד, כן.

מר אביהוא בן משה: ...

גב' מירה שנן: אני אתן לך לדבר, אל תדאג.

עו"ד גלעד שריר: דבר אביהוא, אני אחכה, אני יכול אחרי זה, הכל בסדר. לא הייתה לי כוונה לדבר, אבל אביבית, את נשמעת מאוד משכנעת וזה מלא... והתלהבות. יחד עם זאת, אחד – אני מתחבר למה שרועי אמר. שנית – אני מניח שיש לנו פה עשרות חברי מועצה שכיהנו 2 קדנציות ויותר. לא כולם-

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כולם קיבלו כי זה הנוהל.

עו"ד גלעד שריר: רגע, תני לי לסיים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סליחה, סליחה.

עו"ד גלעד שריר: אני לא יודע אם 100% מחברי המועצה-

עו"ד אביבית מאור נמרודי: 100%.

עו"ד גלעד שריר: אני לא יודע.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אומרת לך, כי אני הייתי בוועדה. בגלל זה קיבלו כאן עוד 2, חיים גלרמן שרק סיים עכשיו קיבל. כולם קיבלו, אבל אני לא אתערב.

מר אדם קניגסברגר: את מדברת לא ברשות ולא צועקים עליך.

עו"ד גלעד שריר: זה בסדר, הכל טוב.

עו"ד גלעד שריר: אני אגיד את מה שיש לי להגיד ככה או ככה כמו שאתה יודע, אדם, גם אם יפריעו לי וגם אם לא. אני לא יודע אם כולם קיבלו או לא קיבלו, לא ישבתי בוועדה הזאת מעולם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז תשאל.

עו"ד גלעד שריר: אני אומר, אני לא יודע. אני אומר בצורה מפורשת, דני אומר שלא קיבלו, לא יודע, אפשר לבדוק. אני גם חושב שכמו שרועי אומר, א' – לא רק שהוא היה חבר מועצה, הוא גם כיהן כראש עיר, וזה מעבר ללהיות חבר מועצה. אני חושב שיש על זה הרבה מאוד דברים, חלקם חיוביים, יש הרבה מאוד ביקורת. אני חושב שחלק מהדברים אגב שגם אנחנו, אני היום חבר הנהלת עיר, ולפחות במחצית הקדנציה הקודמת הייתי חבר אופוזיציה מן המניין, לא הייתי שותף לעשייה, וכחבר הנהלת עיר, חלק מהדברים הזרעים שנזרעו אז, אנחנו היום גם רואים וקוצרים פירות.

ודווקא אני חושב, שלאור הדבר הזה, והייתה לי הרבה ביקורת, אני ישבתי פה לא פעם ואמרתי לו 'אדוני ראש העיר, אני חושב שאתה צריך להתפטר, לפרוטוקול', כמעט כל ישיבה במשך שנתיים. יחד עם זאת, אני חושב שיום למחרת שהוא הפסיק לכהן כחבר מועצת עיר, אני חושב שזה לא המקום, לא הזמן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ...

עו"ד גלעד שריר: תראי, אני לא ישבתי בוועדה ולא הצעתי את חיים, כמו שלא פסלתי... עכשיו מצביעים, אני לא נגד חיים גלרמן, לא הצבעתי גם לא בעד ולא נגד ישראל זינגר, לא הובא לשולחני כחבר מועצת עיר הנושא של ישראל זינגר. אני כן יכול להבין את ההיגיון שזה לא נכון היום, אגב לנו כעיר, לא נכון לנו כמועצת עיר. לא נכון, את יודעת מה, גם לראש העיר כראש עיר. ואת יודעת מה, גם לראש העיר לשעבר, כראש העיר לשעבר.

ואני אגיד לך עוד משהו, אילו אני ישראל זינגר, אני אשמח לקבל את אות יקיר העיר, כי אני חושב שאילו אני ישראל זינגר לפחות 15 שנה שירתתי את תושבי העיר לשיטתי, אבל הייתי שמח לקבל את זה דווקא מראש העיר שיבוא אחרי כרמל שאמה, לצורך הדוגמא, או 4 או 5 שנים. ואת יודעת מה, אני לא נכנס לישראל זינגר וזה לא מעניין אותי וזה לא ענייני. את יודעת מה, אם הוא יבוא ויקבל מכרמל את יקיר העיר – אם זה טוב לכבודם של שניהם, אני בטח לא צד לעניין.

יחד עם זאת, אני לא ישבתי בוועדה. זה נורא נשמע מדם ליבך, שבי שנה הבאה בוועדה מהתחלה ועד הסוף-

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ...

עו"ד גלעד שריר: אחלה, אני מבין, אמרו לך שזה לא רלוונטי השנה. אני שמעתי מה אמרת, אמרת שאמרו שנה הבאה, נשמע לי גם הגיוני, זה גם נשמע לי לגיטימי, זה גם נשמע לי מאוד הגיוני, אף אחד לא אמר לא ייתנו או כן ייתנו.

אגב, בעניין צבי בר שפגשתי אותו אולי פעם אחת בחיים, אני חושב שעם כל הכבוד, שם יש אמרה מאוד בעייתי של אדם שהורשע בפלילים במסגרת תפקידו כראש עיר, על עבירות שביצע כראש עיר. אני חושב שזה לא נכון יהיה לתת לו לעולמי עד, בסדר? יחד עם זאת, זה לא המצב, ופה לא אמרו את הדבר הזה, אנחנו חושבים שזו לא העת. זה מה שאמרו לך, מה זה שקר? יכול להיות שהם מתכוונים כל שנה למצוא לך תירוץ.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, הם אמרו... לא ניתן לזינגר.

עו"ד גלעד שריר: תקשיבי, לא ישבתי בוועדה, אני לא יודע.

מר ליעד אילני: לא, לא, אני אסביר גם עכשיו לציבור. אני רוצה להסביר 3 דברים. הדבר הראשון – אני אמרתי בוועדה, היום לפי החוק אי אפשר להנציח או לקרוא שום מוסד ציבורי או רחוב או גינה על שמו של צבי בר. החוק ברור וידוע. אבל דווקא בגלל שאסור, אמרתי בוועדה, אי אפשר להתעלם מהתרומה של האיש הזה לעיר רמת גן במשך 25 שנים. ואני חשבתי שהפתרון של אות יקיר העיר, יש בה גם הערכה לאיש, אולי אפילו, אתם יודעים מה, אני לא רוצה להשתמש במילה, יש בה הרבה הערכה לאיש, וזה המעט שמותר לנו לתת. ואמרתי גם אז בוועדה. בגלל זה לבוא ולהגיד 'ליעד אמר לצבי בר', זה חלקי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, זה בסדר...

מר ליעד אילני: שנייה. עכשיו אני מסביר את מה שאמרתי בדיוק בוועדה במילים הללו. אמרתי אני מגנה את המעשים של האיש, האיש עשה מעשים לא ראויים, האיש שילם מחיר, שילם את חובו לחברה. אני לא רוצה לקרוא על שמו לא את הבורסה ולא רחוב ולא גינה ציבורית. אבל אות יקיר העיר, זה המינימום, אלא אם הנשיא יחליט לחון אותו ואז אגף נוכל.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל הוא לא עומד...

מר ליעד אילני: רגע אדם, מותר לחשוב אחרת ממני. זו דעתי האישית, כמישהו שלפחות מוקיר את הימים שהוא היה תלמיד במערכת החינוך פה וצבי בר היה ראש העיר, על מה שהוא עשה למערכת החינוך בעיר, אגב ההחלטה לא ללכת לחטיבות ביניים. לא ישראל זינגר עשה את זה, עשה את זה צבי בר. על זה, ורק על זה אני רוצה לתת לו את יקיר העיר. הוועדה לא חשבה כמוני.

גב' מירה שנן: יש עוד הרבה.

מר ליעד אילני: בסדר. הוועדה לא חשבה כמוני וזכותה. זה בעניין של צבי בר. ומה שאמרתי, אמרתי לאביבית בוועדה – אביבית תשמעי, כרמל אמר אני לא פוסל על צבי בר, אני רוצה לבדוק משפטית והוא יתייעץ.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הוא אמר לא.

מר ליעד אילני: לא, שנייה. ואז מה שאני אמרתי לאביבית, אמרתי לה – תשמעי, אני חושב, דווקא מתוך כבוד לישראל, אני חושב שאם יהיו עכשיו 2 ראשי עיר לשעבר שיקבלו באותו מעמד את יקיר העיר, ואגב בדרך כלל בכל טקס, זה מה שקורה, אחד מיקירי העיר נואם.

עכשיו אני אומר לכם, ועם כל הכבוד לזינגר, אני מקווה שאני לא פוגע בו, הצל שעושה צבי בר הוא כל כך גדול בעולם, שזינגר ירגיש באותו ערב שהוא לא באמת מקבל את יקיר העיר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הסכמנו על זה, אבל אנחנו אחרי.

מר ליעד אילני: לא, אז אני אגיד את זה גם לציבור. אם את רוצה להביך את זינגר, אז עד הסוף אני אגיד את זה לציבור.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה מביך את זינגר.

מר אדם קניגסברגר: אביבית, לך מותר להתפרץ?

מר ליעד אילני: אמרתי שהצל שצבי יעשה באולם, למרות הכל, למרות ההרשעה, הוא כל כך גדול, בגלל האישיות שלו, הכריזמה שלו, אין מה להגיד. וכשהוא ינאם-

מר אדם קניגסברגר: הוא לא ינאם.

מר ליעד אילני: רק רגע כשהוא ינאם, אז ישראל, אמרתי לך

בשביל לכבד את ישראל, אדם, חשוב לי שגם אתה תשמע, בשביל לכבד את ישראל-

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אוקיי, נכון.

מר ליעד אילני: בואו נעשה את ישראל בשנה אחרי, ואז הוא ינאם כיקיר העיר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון.

מר ליעד אילני: זה מה שאמרתי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הפלא ופלא, צבי בר לא עולה השנה.

מר ליעד אילני: רק רגע, זה הדבר הראשון. הדבר השני שחשוב לי לומר פה, כי מדברים פה על נקמנות בישראל זינגר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, אבל רגע, תמשיך את הנקודה שלך.

מר ליעד אילני: רגע, שנייה, לא, אני מדבר. שנייה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל למה אתה לא ממשיך את הנקודה?

מר אדם קניגסברגר: כי את מפריעה לו.

מר ליעד אילני: כי את מפריעה לי.

מר אדם קניגסברגר: את הרי צעקת עליי כשאת דיברת.

גב' עדנה וידל: נכון, נאה דורש, נאה מקיים.

גב' מירה שנן: מה שמותר לה, אסור לך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: טוב סתמתי, שתקתי.

מר ליעד אילני: הדבר השני שאני אמרתי, ועשיתי את זה, וזה פורסם, אבל לצערי האיש אין לו את הכרת הטוב. באתי בתחילת הקדנציה אחרי חודשיים-שלושה, ונכנסתי לכרמל, שאת חושבת שהוא נורא נוקם בזינגר.

מר כרמל שאמה הכהן: בכל העולם.

מר ליעד אילני: אמרתי לו - ראש העיר, תשמע, אני חושב שראוי לכבד ראשי ערים לשעבר ולייצר מעין סגל א', כמו שיש בשירות המדינה, ולהזמין ראשי ערים לשעבר וסגני ראשי עיר לשעבר, לכל טקס עירוני, ממלכתי שיש, כמו יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה, כמו יום השואה, להזמין. וכרמל אמר לי – יאללה, לך על זה.

הזמנו גם את צבי, צבי לא הגיע, לא הרגיש טוב. וישראל הגיע וישב בשורה הראשונה, כי אני ישבתי על אמנון או על סימונה, שבשורה הראשונה הוא יישב, לא בשורה השנייה. אני לא מביא אותו כדי להשפיל אותו. בשורה הראשונה הוא ישב כראש העיר לשעבר, וככה יהיה בכל טקס. זה כרמל הנוקם, שהסכים לזה ישר, ולא עשה לי אפילו פרצוף. וישראל הוזמן.

ושבוע אחרי זה, הוא יושב בדבורה עם אנשים, ומספר שקרים וכזבים, והאשמות שכרמל נתן לי חצי מיליון ₪ כדי שאני אתמוך בו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז תגיד שזו הסיבה.

מר ליעד אילני: מה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שאתה לא נתן, כי הוא כאילו בא וריכל עליך.

מר ליעד אילני: לא, לא, לא להיות דמגוגית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תתעלה מזה, אתם צריכים לעלות מזה.

מר ליעד אילני: לא, לא להיות דמגוגית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה ממלא מקום ראש עיר, כרמל ראש עיר, זינגר הפסיד. שימו את האגו שלכם שנייה בצד.

מר ליעד אילני: אביבית, אל תפריעי לי עכשיו. בלי דמגוגיה. זה להראות שלאיש שאת כל כך טוענת שכרמל מתנקם בו, הלכנו, עשינו בשבילו מעל ומעבר. לאיש אין את הכרת הטוב. ואני רוצה לומר לכם, אין שום מניעה, ואני דיברתי עם כרמל, ואם זה היה... אין שום מניעה שזינגר יקבל בשנה הבאה את אות יקיר העיר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה משנה לכם אם זה השנה או שנה הבאה? רק תסביר לי למה. תסביר לי למה.

מר ליעד אילני: בוודאי, כן.

עו"ד גלעד שריר: אני אגיד לך, אני חייב להגיד לך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, אני רוצה לשמוע מליעד.

מר ליעד אילני: שנת צינון לראש עיר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: עברה שנה.

גב' עדנה וידל: יש ביטוי שאומר 'תני למיטה להתקרר'.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: עברה שנה, ליעד. עברה יותר משנה.

מר ליעד אילני: אז... שנה הבאה ותצעקי אז.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בסדר, אז תגידו שאתם נקמנים, זה הכל.

עו"ד גלעד שריר: אני אגיד לך שכן, זה מאוד משנה. כל ישיבת מועצה פה בחצי שנה האחרונה לפחות אם לא יותר, אולי בשנה האחרונה, שמו של ישראל זינגר עולה, נהיה דיון קשה אם נישאר גירעון תקציבי, לא נשאר גירעון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז להעביר את זה הלאה.

עו"ד גלעד שריר: לא, אביבית, תני לי לגמור לי לדבר. יש פה דיון ציבורי, אם השאיר גירעון, לא השאיר גירעון. וואלה, גם לראש העיר לעברה מר ישראל זינגר, נכון וראוי שכשהוא יוצא ויתקבל כיקיר העיר, זה לא יהיה אחרי דיון שלפני חצי שעה התקיים-

גב' עדנה וידל: נכון, בדיוק.

עו"ד גלעד שריר: כמה הוא השאיר קופה ריקה, כמה גנבו, כמה...

עו"ד אביבית מאור נמרודי: עברה שנה. מתי נעבור הלאה, גלעד?

עו"ד גלעד שריר: אני לא מעלה את זה כל ישיבה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתם מעלים את זה כל ישיבה.

עו"ד גלעד שריר: אני לא מעלה.

עו"ד דוד מנחם: טוב, תעלי להצבעה, נו. חבר'ה השעה 20:01 עברה כבר.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, בואו נסיים את הדיון הזה.

גב' מירה שנן: אביהוא, תדבר ובזה נסיים כבר, די.

מר אמנון בוץ: מירה, שימי לב, אנחנו ברבע ל-

עו"ד דוד מנחם: אפשר להאריך לעוד שנה.

גב' מירה שנן: אתה יכול לסיים כדי שנוכל?

מר אביהוא בן משה: לא, לא, נפתחה ישיבה חדשה. סגרתם ופתחתם מחדש.

מר ליעד אילני: לא פתחנו מחדש, הישיבה המשיכה.

עו"ד דוד מנחם: אני קונה עד 02:00 בלילה, אין לי בעיה.

מר אביהוא בן משה: ראשית, אני מבקש להתנצל בפני דני על הדברים שאמרתי מקודם ואני חוזר בי מהדברים ומבקש אם יהיה אפשר למחוק אותם מהפרוטוקול.

גב' מירה שנן: כל הכבוד.

מר אביהוא בן משה: אני באמת משתדל לא להוריד את הדיון לרמה אישית, ואני מתנצל שחזרתי על מה שאמרתי לעצמי בפעם הקודמת שאני לא אעשה. אז קבל את התנצלותי.

גב' מירה שנן: אתה גדול.

גב' עדנה וידל: רק להגיד לך, שכל המלבין פני חברו ברבים, כאילו שפך דמים.

מר אביהוא בן משה: תודה.

גב' עדנה וידל: לא, אל תגיד תודה.

מר אביהוא בן משה: תודה, את מזכירה לי.

עו"ד דוד מנחם: אבל הוא היה גדול שהוא התנצל.

גב' מירה שנן: חברים, עוד רבע שעה נגמרת הישיבה. לא עשיתי הארכה.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, תעשי, תעשי. בואו נעשה הצבעה.

גב' מירה שנן: לא רוצה, בואו נסיים, תשתקו, תנו לו לדבר.

עו"ד דוד מנחם: אתם מרגיזים אותי, אני מעלה להצבעה לאריך.

גב' מירה שנן: תנו לו לדבר, נעשה הצבעה ונלך. מספיק.

מר אביהוא בן משה: בפורום הקודם של יקיר העיר בקדנציה הקודמת, היה דיון מאוד-מאוד עקרוני ממש בישיבה הראשונה, היה שם החבר שמוליק לרמן. הוא נמצא פה? לא נמצא. היה פה דיון עקרוני מי הם האנשים הראויים לקבל את יקיר העיר רמת גן. והוועדה עצמה פחות רצתה למצוא כל מיני כוכבי על שלא תרמו לעיר, לא תרמו לעיר. ולצערי, בקדנציה הקודמת של צבי בר 2008-2013, תמיד הם רצו להתקשט בכל מיני פרופסורים וכל מיני ממציאים ושחקנים וכו', כדי מה שנקרא לייפות את הרשימה. תראו מי הקבוצה שמקבלת.

אני הייתי סבור ובקדנציה הקודמת הייתה לי את האפשרות להיות חבר ועדה, שכל מי שתרם לעיר, שוב, אני עושה את החלוקה בין תרומה להתנדבות. התנדבות זה בן אדם שהולך, הוא היה עכשיו מעביר במעבר חצייה וכו'. תרומה זה אומר שהוא נתן לעיר, הנהיג קהילה, עשה פה פעולות לטובת התושבים, שזה שוב אני אומר, הדקות הזאת בין ההתנדבות לבין התרומה המשמעותית של יקיר העיר, היא מאוד-מאוד דקה. לכן באמת צריכים להיות מאוד-מאוד זהירים ולהקפיד בדבר הזה.

אני כן חושב וסבור שחברי מועצה שנתנו מעצמם כמו שהתקנון מחייב 10 שנים, מן הראוי, בכלל אין לזה שום דו שיח לטעמי, ותקנו אותי אם אני טועה, בתקנון מופיע מפורשות.

גב' עדנה וידל: השאלה שאלת הזמן והעיתוי.

גב' מירה שנן: עדנה, תני לו לדבר. אני מבקשת יפה, השעה כבר 21:47, אני אעשה הארכה של הישיבה.

מר איצ'ה שחם: לא, לא, בואו נסיים.

גב' מירה שנן: גם חגי רוצה לדבר.

עו"ד דוד מנחם: אז אולי נעלה להצבעה ואחרי כן הוא ידבר על זה?

מר ליעד אילני: אנחנו נצביע על הארכה ובמידת הצורך-

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, תעלו להצבעה על יקיר העיר ואחרי כן נדבר על זה.

מר איצ'ה שחם: רגע, רגע. כל פעם אותם אנשים.

גב' מירה שנן: אני רוצה לעשות הארכה קודם, תן לו לסיים.

מר אדם קניגסברגר: גם אני רוצה לדבר. מה הולך פה? אביהוא אחרון ונגמר.

גב' מירה שנן: לא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כן, אני רוצה לשמוע את איצ'ה. איצ'ה, מה אתה אומר?

גב' מירה שנן: סליחה, מבקשת, מי בעד הארכת הישיבה? בבקשה.

מר ליעד אילני: תגידי עד מתי.

גב' מירה שנן: עד לסיום סדר היום, כן. אין ברירה.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה שאביהוא יהיה אחרון ובזה נגמר.

גב' מירה שנן: הצבענו?

עו"ד דוד מנחם: כן.

גב' מירה שנן: קדימה.

מר ליעד אילני: פה אחד?

עו"ד דוד מנחם: פה אחד.

מר ליעד אילני: תודה.

החלטה:

הוחלט פה אחד להאריך את הישיבה עד סיום סדר היום.

גב' מירה שנן: תמשיך בבקשה.

מר אביהוא בן משה: אני אומר שלפי התקנון אני לא זוכר שבתקנון מופיע איזשהו עניין של תזמון, של טיימינג של הקבלה. מופיעים פה דברים מאוד ברורים. מי שהיה 10 שנים, זכותו המלאה על פי התקנון באופן אוטומטי לקבל. לכן, אני לא כל כך מבין מה השאלה לגבי ישראל זינגר. כי הוא היה 15 שנה, אמנם התחיל את הקדנציה הזו והתפטר מיד בתחילתה, אבל הוא עבר 3 קדנציות ועוד קדנציה אחת כראש עירייה. אני לא חושב שיש פה איזשהו עניין.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ומנהל בית ספר מיתולוגית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה פחות. אני אומר בתקנון מופיע שמי שהיה 2 קדנציות ומעלה, זכאי באופן אוטומטי לקבל. אין פה שיקול דעת, אז אני לא דואג כל כך מה שיקול הדעת של ועדת יקיר העיר אם היא... את זינגר, כשהוא עומד בקריטריון המרכזי, ועוד כשבאותה ישיבה מדברים פה גם על גלרמן וגם על רמזי גבאי, שבאמת הם ראויים, כי הם היו מעל 2 קדנציות חברי מועצה, ולכן מן הראוי היה לתת לו.

לגבי צבי בר, אני אומר לכם שוב, אני באופן אישי מאוד מעריך את האדם על פועלו, גם למען המדינה וגם למען העיר רמת גן. אני יודע שהאיש עצמו

שילם את חובו, קיבל חנינה מהנשיא. אמנם לא חנינה שמוחלת לו על אות הקלון שהוא קיבל, אבל הוא קיבל, אבל הוא קיבל חנינה שבעצם בזכותה הוא יצא מוקדם מהכלא.

עו"ד גלעד שריר: הוא לא קיבל חנינה, הוא קיבל הקלה בעונש.

מר אביהוא בן משה: כן, כן.

עו"ד גלעד שריר: זו לא חנינה.

מר אביהוא בן משה: לא, שנייה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שליש.

מר אביהוא בן משה: בית המשפט הקל בעונשו ולא בכדי, והנשיא אחרי זה קיצר את עונשו.

עו"ד גלעד שריר: קיצר, זו לא חנינה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא משנה, הוא לא האישיו.

מר אביהוא בן משה: הוא חנן אותו מהכלא, מה זה לא חנינה?

עו"ד גלעד שריר: לא, לא, לא, אביהוא. מדקדקים ומדייקים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: קיצרו לו שליש על התנהגות טובה.

מר אביהוא בן משה: לא, שליש קיצרו לו בלי שום קשר לזה.

עו"ד גלעד שריר: לא, לא, אביהוא, לא, לא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: טוב, זה לא רלוונטי, חברה.

מר אביהוא בן משה: עוד פעם, על זה אפשר לחלוק. אני הייתי כן נותן לאיש שבאמת תרם, להיות פה רבע מראש העירייה, אני חושב שמן הראוי לא לקרוא על שמו מקום, כי החוק לא מאפשר. אני חושב שכן היה ראוי לתת לו את יקיר העיר.

עו"ד גלעד שריר: אגב, ליעד, איפה אבי ליליאן אחרי 2 קדנציות או שהוא קדנציה וחצי?

מר ליעד אילני: הוא עוד לא בן 70.

גב' מירה שנן: דני ואביבית, די, תפסיקו את הוויכוח.

מר אביהוא בן משה: דבר אחרון, אם באמת לא במעשה נקמנות עסקינן, כמו שאמרת ליעד-

עו"ד גלעד שריר: ואריה מזרחי?

מר ליעד אילני: אריה לא בן 70, זה גם 2 קדנציות, גם מעל 70.

גב' מירה שנן: מה קרה לכם, התעוררתם כולם? נורא טוב להם פה. לי לא ממש.

מר אביהוא בן משה: אני רוצה להגיד משהו לגבי עניין הנקמנות. אחד המועמדים שאני המלצתי עליהם, זה היה יהודה סירי, שבמשך כ-11 שנה משמש כיו"ר המועצה הדתית, אגב, הוא היה חבר מועצה.

מר אדם קניגסברגר: אבל חבר'ה, זה לא הדיון עכשיו.

מר אביהוא בן משה: אני מעלה פה שם.

מר איצ'ה שחם: אבל הוא היה בשכר, הוא שירת בשכר.

מר אביהוא בן משה: מה קשור?

מר איצ'ה שחם: איזה התנדבות?

מר אביהוא בן משה: גם ראש עירייה מקבל שכר, מה זה קשור?

מר איצ'ה שחם: אז תשמע אותי בעניין של ראש העיר.

מר אביהוא בן משה: אבל רגע, תן לי לסיים.

מר איצ'ה שחם: אביהוא, היום דיברת רוב הזמן. תן לאחרים גם.

מר אביהוא בן משה: אבל לא סיימתי, אני ברשות דיבור.

גב' מירה שנן: איצ'ה, אני אתן לך את זכות הדיבור.

מר אביהוא בן משה: אני חושב שכל מי שתרם והשפיע על מערכות עירוניות, כמו שבודאגה היה מנכ"ל וקיבל שכר והיה מנהל אגף, גם יו"ר מועצה דתית שהיה 11 שנה וגם היה חבר מועצה דתית וגם היה חבר מועצת עיר, מן הראוי היה שיקבל את האות הזה.

גב' מירה שנן: תודה רבה. איצ'ה, בבקשה. לא, לא סופרים

עוד.

עו"ד דוד מנחם: אמנון, תצביע. להעלות להצבעה.

גב' מירה שנן: לא, רגע, איצ'ה רוצה לדבר.

עו"ד דוד מנחם: אחר כך הוא ידבר, אחר כך.

מר איצ'ה שחם: אתה קובע לי מתי אני אדבר?

עו"ד דוד מנחם: לא, יעשו הצבעה.

מר איצ'ה שחם: אז שקט, שקט. אני שמעתי את כולכם. רבותיי, אני מבקש שקט. יש לי דעה קצת אחרת, אז תקשיבו. בדקתי, אין בשום עיר בארץ ישראל במדינת ישראל, ראש עיר שקיבל יקיר העיר. ראש עיר מקבל אות אחרת, מועדון, רחוב, סמטה, לא יודע מה, משהו. אבל לא יקיר העיר. אין דבר כזה שראש עיר מקבל יקיר העיר.

מר אדם קניגסברגר: אביבית, תקשיבי.

מר איצ'ה שחם: זו דעתי. אביבית, תקשיבי טוב-טוב. תבדקי בכל הערים.

עו"ד גלעד שריר: ייגמר השלטון הזה גם מתי שהוא, נכון? העיר לא תיחרב אחרי שיסיים כרמל שאמה יסיים את כהונתו.

מר איצ'ה שחם: שאלתי בגוש דן-

גב' מירה שנן: זה לא בסדר, אביבית, הוא מדבר, תנו לו לדבר.

מר ליעד אילני: חברים, סליחה, את איצ'ה לפחות תכבדו, תודה.

גב' מירה שנן: זה פשוט כבר עובר כל גבול.

מר איצ'ה שחם: ביררתי בגוש דן, אין תקדים כזה, ראש עיר מקבל ציון אחר. זה לא מקובל. ראש העיר, עם כל הכבוד לו, 2 קדנציות, הוא היה ראש עיר. אורי עמית, שהיה קדנציה אחת, קראנו את מועצת הפועלים על שמו. כל ראשי הערים שהיו עד עכשיו, פלד יש על שמו גם את הכיכר ועוד משהו.

מר ליעד אילני: צפארי.

מר איצ'ה שחם: צפארי, זה חדש. אז יגיע הזמן ונקרא גם לזינגר, ניתן את הכבוד המתאים באמצעות מה שמקובל בכל הארץ. ולא, יסלח לי, עם כל החבר'ה יקיר העיר, למרות שיש תריסר מכובדים מאוד, ויש תריסר פעילים של רמת גן. מישהו אמר פה שכולם בארצי, אביהוא, כולם זה לא נכון. זה לא נכון. תסתכל טוב-טוב, תראה הרבה פעילי שטח יש פה, אנשים שעושים למען רמת גן ופעילים גם עכשיו, למרות שעברו את גיל ה-70, אני יודע שמבוגרים זה לא בדיוק הסטייל שלך.

מר אביהוא בן משה: למה?

מר איצ'ה שחם: ככה.

מר אביהוא בן משה: מה זה לא הסטייל שלי? כל מי שבן 70 מגיע לו. מה זאת אומרת? אם הוא ראוי והוועדה מצאה אותו לנכון. בוודאי, בני 16, בני 20?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: איצ'ה, אני חותמת על כל מילה שאתה אומר, רק לא ירשמו עליו עץ, ואתה יודע את זה. בקושי יקיר העיר לא רוצים לתת

לו, שזה כמו שאתה אומר לא ראוי, אבל בסדר.

מר איצ'ה שחם: לכן אני הצעתי בוועדה, אמרתי את הדעה הזאת שאני אומר עכשיו, והצעתי לדחות את זה לדיון שנה הבאה, שזה יהיה בשל, אני מקווה שנגיע למצב שנוכל לעשות...

מר ליעד אילני: אני מאחל לישראל אריכות ימים, אבל אני מניח שאת אומרת לא ייתנו לו, את מעריכה שכרמל יהיה ראש עיר עוד 50 שנה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ב-5 שנים הקרובות.

מר ליעד אילני: מה, בחייו את רוצה שיקראו על שמו בניין? רחוב על שמו בחייו?

גב' מירה שנן: ישראל זרי. אלי, אל תלך, לא יהיה קוורום.

מר ישראל זרי: אני לא רוצה לדבר בדיון הזה, כי אני חושב שאנחנו מורחים אותו. אבל אביבית, פנית אליי באופן אישי ואני גם אענה לך, שאני לא חושב שפשוט הדיון צריך ללכת לשם, כי אני חושב שאנחנו מצביעים פה על אישור או לא אישור של הוועדה. אני אסביר לך את הכוונה. כי רובנו לא יכול להיות בכל ועדה וועדה, וכנראה אם הייתי בתוך הוועדה הזאת, אז הייתי אומר את דעתי. אבל כשזה מגיע עכשיו פה להצבעה, זה לא נכון לעשות אותנו שחור או לבן, שכל מי שמצביע ככה, הוא נגד כל מי שהיה שם.

מר איצ'ה שחם: זו רק הוועדה.

מר ישראל זרי: נכון, בגלל זה אני אומר, אני מצביע שאני מאשר, כי אני סומך גם עליך וגם על כל מי שהיה שם בתוך הוועדה, וזה האישור שאני נותן. זה לא זה שאני זאת אומרת, למישהו או נגד או בעד. ואני מכבד את זה שאמרת את זה.

גב' מירה שנן: ישראל, סיימת? אוקיי, אני רוצה להצביע.

מר אמנון בוץ: אפשר לעבור להצבעה?

גב' מירה שנן: מי בעד אישור הרשימה כפי שהוצגה?

מר אמנון בוץ: האם פה אחד?

עו"ד חיה מנע: אני מצביע בעד, אבל אני שוב מבקשת ומסייגת את זה, שיש פה שמות שגם מבדיקה של המסמכים שלפניי, כן היו צריכים להיות מאושרים, לאור כאלה שכן אושרו באותם קריטריונים. ואני מבקשת שיוסיפו, ואני גם דיברתי עם ליעד בנושא.

גב' מירה שנן: אבל אנחנו לא פותחים עכשיו, אנחנו מאשרים את מה שהוצע. מה עובר עליכם?

עו"ד חיה מנע: זה מאוד פשוט. זה לא מה עובר.

גב' מירה שנן: אמרת את דעתך, זה היה ברור.

עו"ד חיה מנע: נכון. לא, אמרתי את דעתי ואני אומרת שאני מצביע. אבל יחד עם זה, אני סייגתי את הדברים וגם הסברתי.

גב' מירה שנן: תודה.

מר אמנון בוץ: מי בעד הרשימה? נא להצביע בבקשה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, לא פה אחד.

גב' מירה שנן: זכותה.

מר איצ'ה שחם: לא, היא מתנגדת, אביבית.

מר אמנון בוץ: 15 בעד. מי נגד?

מר ליעד אילני: מי נגד בודאגה, משה ברוובר, מרטינוביץ?

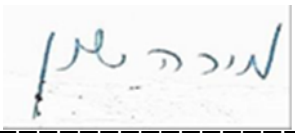
מר אמנון בוץ: 2?

גב' מירה שנן: תודה רבה, הישיבה ננעלת.

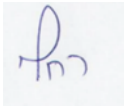
עו"ד דוד מנחם: הם לא אמרו שהם נמנעים, הם לא השתתפו בכלל.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 15 - בעד, 2 - נמנעים, לאשר פרוטוקול ועדת יקיר העיר מיום 3.11.2019.

גב' מירה שנן
יו"ר מועצת העיר

גב' רחל מרום
מנכ"לית העירייה